

ॐ
 कठोपनिषद्
 கடோ₂பநிஷத்₃

சாரம்

கடோபநிஷத் க்ருஷ்ண யஜுர்வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த உபநிஷத் இரண்டு அத்யாயங்களாகவும் ஒவ்வொரு அத்யாயமும் மூன்று பகுதிகளாகவும் பிரிவுபட்டிருக்கின்றன. இங்கு பகுதிகள் வல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல்

ஒரு கதையுடன் இவ்வுபநிஷத் துவங்குகிறது. வாஜ்ஸ்ரவஸ் என்பவர் விச்வஜித் என்ற ஒரு யாகத்தை செய்கிறார். இந்த யாகத்தின் விதிமுறைப்படி, ஒருவனுடைய அனைத்து செல்வத்தையும் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விதம், வயதான பசுக்களை எல்லாம் அவர் தானமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அதைப் பார்த்த நசிகேதன் என்ற பெயருடைய அவர் மகன், என்னை யாருக்கு தானமாகக் கொடுப்பீர்கள்? என தந்தையிடம் கேட்க, தந்தையானவர் கோபத்தின் வசப்பட்டு யமனுக்குக் கொடுக்கின்றேன் என்று கூறுகிறார். யமலோகத்திற்குச் சென்ற நசிகேதன், மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து, யமதேவரை சந்திக்கின்றான். நசிகேதனைக் காத்திருக்க வைத்ததற்காக யமதேவர் மூன்று வரம் கொடுக்கின்றார் (1 - 9). தந்தையினுடைய மன அமைதிக்காக முதல் வரத்தை நசிகேதன் பயன்படுத்துகின்றான் (10, 11). எந்த ஒரு யாகத்தை செய்தால் ஸ்வர்க லோகத்தை அடையமுடியுமோ அந்த யாகத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தை இரண்டாவது வரமாக, பொது மக்களின் பொருட்டு கேட்கின்றான் (12 - 19). மூன்றாவது வரமாக, உடல் அழிந்த பின்னும் அழியாது இருக்கின்ற ஆத்மத்துவத்தைப் பற்றிய அறிவைக் கேட்கின்றான் (20). இந்த அறிவானது, தகுதி உடையவர்களால் தான் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதால், இங்கு குருவாக விளங்க இருக்கும் யமதேவர், முதல் நசிகேதனுக்குப்

போதிய முமுக்ஷுத்வம் (உண்மையை அறிவதில் நாட்டம்) இருக்கின்றதா என்று சோதிக்கின்றார். இந்த அறிவை அடைவது மிகக்கடினம். ஆகவே, வேறு வரத்தைக் கேட்பாயாக என்று ஆத்மஞானத்தில் இருக்கின்ற விருப்பத்தைத் திசைதிருப்ப முயலும் பொழுது, இது கடினமாக இருப்பதனால்தான் நான் நாடுகின்றேன் என்று நசிகேதன் தன் ஊக்கத்தில் உறுதியாக நிற்கின்றான் (21, 22). பிறகு, நசிகேதனுக்குப் போதிய வைராக்யம் இருக்கின்றதா என்பதை சோதிக்க இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் இருக்கின்ற போகப் பொருட்களைக் கொடுப்பதாகக் கூறுகின்றார் (23 - 25). அவை அனைத்தையும் மறுத்த நசிகேதன், இந்த போகப்பொருட்களினால் வருகின்ற குறைகளையும் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டி, தன்னுடைய வைராக்யம் விவேகத்தில் உதித்தது என்பதை நிலைநாட்டுகின்றான். ஆத்ம ஞானத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தனக்கு வேண்டாம் என்று நசிகேதன் தனது மூன்றாவது வரத்தில் உறுதியாகவும் தகுதி உடையவனாகவும் இருப்பதை யமதேவர் உணர்கிறார் (26 - 29).

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்

ச்ரேயஸ், ப்ரேயஸ் என்ற இரண்டு லக்ஷயங்களை மனிதன் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்புண்டு. ச்ரேயஸ் என்றால் நன்மை. ப்ரேயஸ் என்றால் இன்பம். எது ச்ரேயஸ், எது ப்ரேயஸ் என்று பிரித்து அறிதலே பலரால் இயலாததாக இருக்கிறது. ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது மற்றதி ருந்து விலகிச்செல்கிறோம். இரண்டையும் சேர்த்தும் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது. இவ்விதம் இருக்க, நசிகேதன் இவற்றைப் பகுத்தறிந்து ச்ரேயஸைத் தேர்ந்தெடுத்தான் என்று நசிகேதனை யமதேவர் புகழ்கிறார் (1 - 4). ப்ரேயஸைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்களை நிந்தனை செய்து, அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் என் வசத்தில் வீழ்கிறார்கள் என்று யமதேவர் கூறுகிறார் (5, 6). இந்த ஆத்மதத்துவத்தைக் கேட்டல், புரிந்து கொள்ளுதல், உபதேசித்தல் இவையெல்லாம் அரிதிலும் அரிது என்று கூறி, குருவின் துணையின்றி இந்த நுண்ணிய தத்துவத்தை க்ரஹிக்க முடியாது என்று விளக்குகிறார் (7, 8). மீண்டும் நசிகேதனின் உறுதி,

வைராக்யம், விவேகம் முதலிய பண்புகளை யமதேவர் புகழ்கிறார். உன்னைப்போன்ற சிஷ்யனை நான் மேலும் அடைவேனாக என்று கூறி, உன் வைராக்யம் விவேகத்தில் உதித்தது என்று தான் புரிந்து கொண்டதை நசிகேதனிடம் கூறுகிறார் (9 - 11). இந்த ஸூக்ஷ்மமான, ஆத்மதத்துவத்தை நன்கு க்ரஹித்து அந்த அறிவில் நிலை பெற்றவன், சுகதுக்கங்களைக் கடந்து, தன்னுள் அமைதியை அடைகிறான். மோக்ஷத்தின் வாசல் நசிகேதனுக்குத் திறக்கப்பட்டதாக, அவனிடமே கூறுகின்றார் (12,13). இந்த உபதேசத்தைக் கேட்ட நசிகேதன், மூன்றாவது வரத்திற்கான பதில் இன்னும் நேரடியாக வரவில்லை என்பதால் மீண்டும், தர்மம், அதர்மம் முதலிய இருமைகளைக் கடந்து விளங்குகின்ற தத்துவத்தை உபதேசியங்கள் என்று கேட்கின்றான் (14). ஆத்ம ஞானத்தை அடைவதற்கு, மனதைத் தகுதிப்படுத்த ஓங்கார த்யானத்தை யமதேவர் முதலில் உபதேசிக்கிறார் (15 - 17). நசிகேதனுடைய கேள்வியின் பதிலான ஆத்மதத்துவத்தின் விளக்கம் ஆரம்பமாகிறது. பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற, எதிருந்தும் தோன்றாத, என்றுமுள்ள ஆத்மா, சரீரம் அழிந்த போதிலும் அழிவதில்லை (18). இந்த ஆத்மா எந்த ஒரு செயலையும் செய்பவனாகவோ, செயல்பயனை அனுபவிப்பவனாகவோ இல்லை (19). இந்த ஆத்மதத்துவம் சிறியது, பெரியது போன்ற இருமைகளுக்கு அப்பால் நிற்பதால் பெரிதிலும் பெரியது, சிறிதிலும் சிறியது என்றெல்லாம் விளக்கப்படுகிறது. எல்லா ஜீவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலும் விளங்கும் இந்த ஆத்மா தகுதியை அடைந்தவர்களால் அறியப்பட்டு, அந்த அறிவின் பலனாக அவர்கள் துயரத்தைக் கடக்கிறார்கள் (20 - 22). இவ்விதம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விளக்கிய யமதேவர் முமுகுஷுத்வம், அதர்மத்தி ருந்து விலகி இருத்தல், புலனடக்கம், மனவடக்கம் போன்ற சாதனைகளைக் கூறி (23, 24), இவை இல்லையென்றால் இந்தத் தத்துவத்தை க்ரஹிக்கமுடியாது என்று முடிக்கின்றார் (25).

முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்

பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பரமாத்மா ஒளிக்கு நிகராகவும் ஜீவாத்மா நிழலுக்கு நிகராகவும் கூறப்பட்டு,

இந்த இரு தத்துவங்களும் நமக்குள்ளேயே இருந்து வருகின்றன என்று காட்டுவதன் மூலம் பரமாத்மாவே மெய்ப்பொருள் என்ற அறிவு புகட்டப்பட்டதாகிறது (1). யாகங்களின் துணைகொண்டு ஜீவாத்மா விதவிதமான லோகங்களை அடையலாம் அல்லது ஞானத்தின் துணைகொண்டு, தானே பரமாத்மா என உணரலாம் (2). இங்கு வாழ்க்கையை ஒரு பயணமாக உருவகப்படுத்தி சில சாதனைகளை யமதேவர் கூறுகிறார்: உடல் - ரதம், இந்த்ரியங்கள் - குதிரைகள், நம்மால் அனுபவிக்கப்படக்கூடிய பொருள்கள் - பாதைகள், மனம் - கடிவாளம், புத்தி - தேரோட்டி, ஜீவாத்மா - ரதத்தில் அமர்ந்துள்ள யஜமானன். எவ்விதம் அறிவுடைய தேரோட்டி கடிவாளத்தையும் குதிரைகளையும் தன் வசம் வைத்தவனாக, சரியான பாதையில் ரதத்தை செலுத்தி, சேரவேண்டிய இடத்தில் யஜமானனைச் சேர்க்கின்றானோ அவ்விதமே, அறிவை உடைய புத்தியானது, மனதையும் இந்த்ரியங்களையும் தன்வசம் வைத்து, சரியான பாதையில் சென்று, ஜீவாத்மாவை சேரவேண்டிய இடமான பரமாத்மாவிடம் சேர்க்கின்றது (3 - 9).

இவ்விதமான பயணம், நமக்குள் நடப்பதாகும். வெளியே உள்ள பொருட்கள் உண்மையற்றன என்று படிப்படியாக நீக்கி, பரமாத்மாவே உண்மையான லக்ஷ்யம் என அறியவேண்டும் (10, 11). இந்த பரமாத்மதத்துவம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான, கூர்மையான புத்தியினால்தான் அறியப்படுகிறது (12). ஒருவன் ஒவ்வொரு கோசத்திலும் இருக்கின்ற அபிமானத்தைப் படிப்படியாக விட்டு, இறுதியில் ஆத்மாவினிடத்தில் நிலைபெற வேண்டும். இவ்விதம் செய்கின்ற பயணம் சற்றுக் கடினமானதே என்பதை உணர்த்த யமதேவர், நசிகேதனை உற்சாகப்படுத்தும் பொருட்டு எழுந்திரு, விழித்துக்கொள், குருவை அடைந்து உண்மையை உணர்வாயாக! இது கத்தியில் நடப்பது போன்றது என்று கூறுகிறார் (14). இந்த்ரியங்களினால் க்ரஹிக்கப்படாத, என்றுமுள்ள இந்த பரப்ரஹ்ம தத்துவத்தை அறிந்து ஒருவன் மரணத்தி ருந்து விடுதலை அடைகிறான் (15). இந்த உபநிஷத்தைக் கேட்பதாலும் கற்பிப்பதாலும் வரும் பலன் சொல்லப்பட்டு இப்பகுதி முடிகிறது (16, 17).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல்

இரண்டாவது அத்யாயம் முழுவதிலும் 1. ஆத்மஞானம் 2. சாதனைகள் 3. பலன் ஆகியவை பேசப்படுகின்றன.

இந்த வல் வைராக்யத்தின் தேவையை உணர்த்தும் விதத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இந்தரியங்கள் வெளிவிஷயங்களைப் பார்ப்பதற்காகவே படைக்கப்பட்டதனால், அதன் வழியாகவே செல்பவர்கள் பஹிர்முகமாகவே இருந்து அந்தராத்மாவை அறியவில்லை. சில தீரர்கள் இந்தரியங்களி்ருந்து விலகிக்கொண்டு தம் உண்மைஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கின்றார்கள் (1). வெளி விஷயத்திலேயே செல்பவர்கள் மரணத்தை அடைகின்றார்கள் (2).

ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் உண்மையில் வேறுபடாத அறிவுஸ்வரூபமாகவே இருந்து, அனைத்து விஷயங்களுக்கும் அவஸ்தைகளுக்கும் லாக்ஷியாக விளங்குகின்றது (3, 4). மாயாதத்துவத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கும் ஈச்வரனும் ஜீவனும் அடிப்படையில் ஒன்று என்று ஐக்யம் கூறப்படுகிறது. இந்த ஞானத்தை அடைந்தவன் தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையி்ருந்து விடுபடுகிறான் (5). ஸௌக்ஷ்மமான உலகிற்கு அதிபதியாக இருக்கின்ற ஹிரண்யகர்பர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஈச்வரனும் ஜீவனும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது (6, 7, 9). ஸ்தூல உலகத்திற்கு அதிபதியாக இருக்கின்ற விராட் என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஈச்வரனும் ஜீவனும் ஒன்று எனக்கூறப்படுகிறது (8). மீண்டும் ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யமே பேசப்படுகிறது. யார் இங்கு இருமைகளைக் காண்கிறார்களோ, அவர்கள் மரணத்தி்ருந்து மரணத்துக்குச் செல்கிறார்கள் (10 - 13). இப்பகுதியில் ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யம் பல கோணங்களில் பேசப்பட்டு, வேற்றுமையுடன் நோக்குவதால் கிட்டும் பலனையும் வேற்றுமையை நீக்கி ஐக்யத்தைப் பார்ப்பதால் கிட்டும் பலனையும் கூறி இப்பகுதி முடிவடைகிறது (14 - 15).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்

உடலை ஒரு நகரமாகக் கற்பனை செய்து, பிறவாத, மாறாதப்ரஹ்மன் அந்த நகரத்தில் வீற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது (1). இந்த

ப்ரஹ்மனே அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்றது (2). இந்தப் பரம்பொருள் இருப்பதனால்தான் ப்ராணன், இந்த்ரியங்கள் முதலிய அனைத்தும் செயல்படுகின்றன (3 - 5). அறியாமையில் இருப்பவர்கள் இறந்தபின் எந்நிலையை அடைகிறார்கள் என்று யமதேவர் இங்கு கூறுகிறார் (6, 7). இந்த ப்ரஹ்மதத்துவம் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு, அனைத்துக்கும் ஆதாரமாகவும் இருக்கின்றது (8). ஒன்றாக இருக்கின்ற ப்ரஹ்மதத்துவம் பலவாகத் தோன்றுகின்றதே தவிர பலவாக ஆகவில்லை (9, 10). அனைத்தையும் வ்யாபித்தபோதிலும் எதனாலும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிறது (11). எந்த தீர்கள் ஈச்வரனைத் தன் ஆத்மாவாக உணர்கிறார்களோ, அவர்களே சாச்வதமான சாந்தியை அடைகிறார்கள் (12, 13). ஆனந்த ஸ்வரூபமான அந்த ப்ரஹ்ம தத்துவத்தை ஸூரியன் போன்ற எந்த தத்துவங்களும் விளக்காது. ஆனால் அவை அந்த ப்ரஹ்மத்தால் விளங்குகின்றன (14, 15).

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்

இவ்வுலகம் அரசமரத்திற்கும், ப்ரஹ்மன் வேருக்கும் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த ப்ரஹ்மனைச் சார்ந்தே அனைத்தும் உள்ளன (1). இந்த ப்ரஹ்மனே ஈச்வரனாக விளங்கி அனைத்து தேவர்களையும் ஆள்கிறார் (2, 3). மனித சரீரத்தினுடைய பெருமையானது பேசப்படுகிறது. மற்ற லோகத்தைக் காட்டிலும் மானிட லோகத்தில்தான் இந்தத் தத்துவத்தை அறிய முழு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது (4, 5). உடல், மனம், இந்த்ரியங்கள் இவற்றைக் கடந்து இருக்கின்ற ப்ரஹ்மத்தை அறிபவன் துயருறுவதில்லை (6, 7, 8). ஸூக்ஷ்மமான, தூய்மையான மனதில்தான் இந்த ப்ரஹ்ம னானது அறியப்படுகிறது (9). த்யானம் என்ற சாதனை பேசப்பட்டு, கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கை விடப்படுகிறது (10, 11). ச்ரத்தையின் அவசியம் பேசப்படுகிறது (12, 13). இந்த ஞானத்தின் பலனாக, ஆசையின் நிவ்ருத்தியும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே ஆவதைப்பற்றியும் கூறப்படுகிறது (14, 15). இந்த ஞானத்தை அடைய முடியாதவர்கள் சகுண ப்ரஹ்மத்தை த்யானித்து ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிறார்கள் (16).

அனாத்மாவி ருந்து ஆத்மாவை கவனமாகப் பிரித்தெடுத்து, அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரஹ்மனாக உணரவேண்டும் (17). யமதேவரால் கூறப்பட்ட, நசிகேதனால் அடையப்பட்ட இந்த ஞானத்தை யார் அடைகிறார்களோ, அவர்களும் மரணத்தி ருந்து விடுபட்டு முக்தியை அடைகிறார்கள் (18).

शान्तिपाठः

சாந்திபாடல்:

स ह नाववतु । स ह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ।

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஸ ஹ நாவவது । ஸ ஹ நௌ பூநக்து । ஸஹ வீர்யம்
கரவாவஹை । தேஜஸ்விநாவதீதமஸ்து மா வித்விஷாவஹை
வஹை । ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ॥

स: ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ (குரு சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையும் **अवतु** அவது காப்பாற்றட்டும்.
स: ஸ: அவன் (அந்த இறைவன்) **नौ ह** நௌ ஹ எங்கள் இருவரையும் **भुनक्तु** பூநக்து காப்பாற்றட்டும். **वीर्यं** வீர்யம் (எங்களுக்குரிய) முயற்சியை **सह** ஸஹ (நாங்கள் இருவரும்) சேர்ந்து **करवावहै** கரவாவஹை செய்வோமாக. **नौ अधीतं** நௌ அதீதம் எங்கள் படிப்பு **तेजस्वि** தேஜஸ்வி ஒளிபொருந்தியதாக **अस्तु** அஸ்து இருக்கட்டும். **मा विद्विषावहै** மா வித்விஷாவஹை (நாங்கள் ஒருவரையொருவர்) வெறுக்காமல் இருப்போமாக. **ओं शान्तिः** ஓம் சாந்தி: ஓம் சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி **शान्तिः** சாந்தி: சாந்தி.

அந்த இறைவன் குரு சிஷ்யர்களாகிய எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். அந்த இறைவன் எங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றட்டும். எங்களுக்குரிய முயற்சியை நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோமாக. எங்கள் படிப்பு ஒளி பொருந்தியதாக இருக்கட்டும். நாங்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுக்காமல் இருப்போமாக. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली
முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல்

१. उशन्ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ ।
तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आस ॥

1. உசுன்ஹ வை வாஜசுர்வஸ: ஸர்வவேதுஸம் துதெளு ।
தஸ்ய ஹ நசிகேதா நாம புத்ர ஆஸ ॥

वाजश्रवसः வாஜசுர்வஸ: வாஜசுர்வஸ் **उशन् ह वै** உசுன் ஹ வை (கர்மபலனில்) ஆசைகொண்டவராக **सर्ववेदसं** ஸர்வவேதுஸம் (விச்வஜித் என்ற யாகத்தில்) அனைத்து பொருள்களையும் **ददौ** துதெளு (தக்ஷிணையாக) கொடுத்தார். **तस्य ह** தஸ்ய ஹ அவருக்கு **नचिकेताः** நசிகேதா: நசிகேதன் **नाम** நாம (என்ற) பெயரையுடைய **पुत्रः** புத்ர: மகன் **आस** ஆஸ இருந்தான்.

வாஜசுர்வஸ், கர்ம பலனில் ஆசைகொண்டவராக விச்வஜித் என்ற யாகத்தில் அனைத்து பொருள்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்தார். அவருக்கு நசிகேதன் என்ற பெயரையுடைய மகன் இருந்தான்.

२. तँह कुमारं सन्तं दक्षिणासु नीयमानासु
श्रद्धाविवेश सोऽमन्यत ॥

2. தம்ஹ குமாரம் ஸந்தம் தக்ஷிணாஸு நீயமானாஸு
சுரத்தா₄ விவேசு₁ ஸோ₁மன்யத ॥

दक्षिणासु नीयमानासु தக்ஷிணாஸு நீயமானாஸு (தந்தையால்) தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுது **कुमारं सन्तं** குமாரம் ஸந்தம் சிறுவனாக இருக்கின்ற **तँ ह** தம் ஹ அவனை (அந்த நசிகேதனை) **श्रद्धा** சுரத்தா₄ சரத்தையானது **आविवेश** ஆவிவேசு₁ ஆட்கொண்டது. **सः** ஸ: அவன் **अमन्यत** அமன்யத (இவ்விதம்) நினைத்தான்.

தந்தையால் தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, சிறுவனாக இருக்கின்ற அந்த நசிகேதனை ச்ரத்தை யானது ஆட்கொண்டது. அவன் இவ்விதம் நினைத்தான்:

३. पीतोदका जग्धतृणाः दुग्धदोहा निरिन्द्रियाः ।
अनन्दा नाम ते लोकाः तान्स गच्छति ता ददत् ॥

3. பீதோதகா ஜக்,த,த்ருணா: துக்,த,தோஹா நிரிந்த்,ரியா: ।
அனந்தா, நாம தே லோகா: தான்ஸ க,ச்ச,தி தா த,த,த் ॥

(தக்ஷிணைக்கான பசுக்கள்) पीत-उदका: பீத-உதகா: இறுதி நீரைக் குடித்தவையாகவும் जग्ध-तृणा: ஜக்,த,த்ருணா: இறுதிப் புல்லை உட்கொண்டவையாகவும் दुग्ध-दोहा: துக்,த,தோஹா: இறுதி பாலைக்கொடுத்தவையாகவும் निरिन्द्रिया: நிரிந்த்,ரியா: கன்று ஈனும் சக்தியற்றவையாகவும் (இருந்தன). ता: தா: இப்படிப்பட்ட (பசுக்களை) ददत् த,த,த் கொடுப்பதன் மூலமாக अनन्दा: नाम அனந்தா: நாம ஸுகமற்றவை எனப் பெயர்பெற்ற ते लोका: தே லோகா: எந்த உலகங்கள் உண்டோ तान् தான் அந்த (உலகங்களை) स: ஸ: ஒருவன் गच्छति க,ச்ச,தி அடைகிறான்.

தக்ஷிணைக்கான பசுக்கள் இறுதி நீரைக் குடித்தவையாகவும் இறுதிப் புல்லை உட்கொண்டவையாகவும் இறுதிப் பாலைக் கொடுத்தவையாகவும் கன்று ஈனும் சக்தியற்றவையாகவும் இருந்தன. இப்படிப்பட்ட பசுக்களைக் கொடுப்பதன் மூலமாக ஸுகமற்றவை எனப் பெயர்பெற்ற எந்த உலகங்கள் உண்டோ அந்த உலகங்களை ஒருவன் அடைகிறான்.

४. स होवाच पितरं तत कस्मै मां दास्यसीति ।
द्वितीयं तृतीयं तँहोवाच मृत्यवे त्वा ददामीति ॥

4. ஸ ஹோவாச பிதரம் தத கஸ்மை மாம் தா,ஸ்யஸீதி ।
த்,விதீயம் த்ருதீயம் தம்ஹோவாச ம்ருத்யவே த்வா த,தா,மீதி ॥

ச: ஸ: அவன் பிதரம் தந்தையிடம் தத தந்தையே கஸ்மீ கஸ்மை யாருக்கு மாம் மாம் என்னை दास्यसि த்யூஸ்யஸி (தக்ஷிணையாக) கொடுப்பீர்கள் इति இதி என்று ह उवाच ஹ உவாச கேட்டான். द्वितीयं த்விதீயம் இரண்டாவது முறையும் तृतीयं த்ருதீயம் மூன்றாவது முறையும் (அவ்விதமே கேட்டான்). त्वा த்வா உன்னை मृत्यवे ம்ருத்யவே யமதேவருக்கு ददामि த்த்யூமி கொடுக்கிறேன் इति இதி என்று तं தம் அவனிடத்தில் ह उवाच ஹ உவாச (தந்தை) கூறினார்.

அவன் தந்தையிடம் தந்தையே, யாருக்கு என்னை தக்ஷிணையாகக் கொடுப்பீர்கள் என்று கேட்டான். இரண்டாவது முறையும் மூன்றாவது முறையும் அவ்விதமே கேட்டான். உன்னை யமதேவருக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று அவனிடத்தில் தந்தை கூறினார்.

५. बहूनामेमि प्रथमः बहूनामेमि मध्यमः ।

किंस्विद्यमस्य कर्तव्यं यन्मयाद्य करिष्यति ॥

5. பஹூனாமேமி ப்ரதம: பஹூனாமேமி மத்யம: ।

கிம்ஸ்வித்யமஸ்ய கர்தவ்யம் யந்மயாத்ய கரிஷ்யதி ॥

बहूनां பஹூனாம் பலருள் (பல மாணவர்களுள்) प्रथमः ப்ரதம: முதன்மையானவனாக एमि ஏமி திகழ்கிறேன். बहूनां பஹூனாம் பலருள் (பல மாணவர்களுள்) मध्यमः மத்யம: இடைப்பட்டவனாக एमि ஏமி திகழ்கிறேன் (கடைசி மாணவனாக இருந்ததில்லை). अद्य அத்ய இப்பொழுது मया மயா என்னை यत् யத் கொடுப்பதன் மூலமாக यमस्य யமஸ்ய யமதேவருக்கு किंस्विद् கிம்ஸ்வித் என்னதான் कर्तव्यं கர்தவ்யம் நன்மையை करिष्यति கரிஷ்யதி (தந்தை) செய்ய உள்ளார் (என்று யோசித்தான்).

பல மாணவர்களுள் முதன்மையானவனாகத் திகழ்கிறேன். பல மாணவர்களுள் இடைப்பட்டவனாகத் திகழ்கிறேன். கடைசி மாணவனாக இருந்ததில்லை. இப்பொழுது என்னைக்

கொடுப்பதன் மூலமாக யமதேவருக்கு என்னதான் நன்மையை தந்தை செய்ய உள்ளார் என்று யோசித்தான்.

6. **अनुपश्य यथा पूर्वे प्रतिपश्य तथापरे ।
सस्यमिव मर्त्यः पच्यते सस्यमिवाजायते पुनः ॥**

6. அனுபச்ய யதா₂ பூர்வே ப்ரதிபச்ய ததா₂பரே ।
ஸஸ்யமிவ மர்த்ய: பச்யதே ஸஸ்யமிவாஜாயதே புன: ॥

யதா யதா₂ எவ்விதம் பூர்வே முன்னோர்கள் (வாழ்ந்தார்கள் என்று) அனுபச்ய அனுபச்ய யோசித்துப் பாருங்கள். ததா₂ அபரே இப்பொழுது உள்ளவர்கள் (எவ்விதம் வாழ்கிறார்கள் என்று) ப்ரதிபச்ய ப்ரதிபச்ய யோசித்துப் பாருங்கள். மர்த்ய: மர்த்ய: மனிதன் சச்ய் ஸஸ்யம் தாவரத்தை இவ இவ போல பச்யதே மடிகிறான். சச்ய் ஸஸ்யம் தாவரத்தை இவ இவ போல புன: புன: மீண்டும் அஜாயதே ஆஜாயதே பிறக்கிறான் (என்று தந்தையிடம் கூறி யமலோகத்தை அடைந்தான்).

எவ்விதம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இப்போது உள்ளவர்கள் எவ்விதம் வாழ்கிறார்கள் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். மனிதன் தாவரத்தைப் போல மடிகிறான். தாவரத்தைப்போல மீண்டும் பிறக்கிறான் என்று தந்தையிடம் கூறி யமலோகத்தை அடைந்தான்.

கதை வேகமாக செல்கிறது. தந்தை கூறிய வாக்கின்படி நசிகேதன் யமலோகம் போக முற்படுகிறான். அதைத் தடுத்து நிறுத்த தந்தை விரும்புகிறார். தான் கோபத்தில் கூறியதை மெய்யாக எடுத்து யமலோகம் செல்லவேண்டாம் என தந்தை கூறும்போது தந்தையிடம் நசிகேதன் இவ்விதம் கூறுகிறான். நிலையற்ற வாழ்வில் ஏன் பொய்மையைப் பின்பற்ற வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் உண்மையைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தார்கள். ஆகவே நீங்கள் கூறியபடியே நான் யமதேவரிடம் செல்கிறேன் என்று சென்றுவிடுகிறான்.

9. वैश्वानरः प्रविशति अतिथिर्ब्राह्मणो गृहान् ।
तस्यैतांशान्तिं कुर्वन्ति हर वैवस्वतोदकम् ॥

7. வைச்வாநர: ப்ரவிசதி அதிதி₂ர்ப்ராஹ்மணோ க்ருஹான் |
தஸ்யைதாம்சா₂ந்திம் குர்வந்தி ஹர வைவஸ்வதோதகம் ॥

வैश्वानरः வைச்வாநர: அக்னிதேவரே **ब्राह्मणः** ப்ராஹ்மண:
ப்ராஹ்மண **अतिथिः** அதிதி₂: விருந்தினராக **गृहान्** க்ருஹான் வீட்டை
प्रविशति ப்ரவிசதி அடைந்திருக்கிறார். **तस्य** தஸ்ய அவருக்கு **एतां**
ஏதாம் இப்படிப்பட்ட **शान्तिं** சா₂ந்திம் உபசாரத்தை **कुर्वन्ति** குர்வந்தி
(மனிதர்கள்) செய்கிறார்கள். **वैवस्वत** வைவஸ்வத யமதேவரே **उदकं**
உதகம் (உபசரிக்க) நீரை **हर** ஹர கொண்டு வாருங்கள்.

அக்னிதேவரே ப்ராஹ்மண விருந்தினராக வீட்டை
அடைந்திருக்கிறார். அவருக்கு இப்படிப்பட்ட உபசாரத்தை
மனிதர்கள் செய்கிறார்கள். யமதேவரே, உபசரிக்க நீரைக்
கொண்டுவாருங்கள்.

நசிகேதன் யமலோகத்தை அடைகிறான். அங்கு யமதேவர் இல்லை.
மூன்று நாட்கள் கழித்து யமதேவர் வருகிறார். அதுவரை நசிகேதன்
காத்திருக்கிறான். யமதேவர் வந்தவுடன் யமலோகத்தில் பணிபுரிப
வர்கள் அக்னிதேவரே வந்தது போல நசிகேதன் நம் இடத்திற்கு
விருந்தினராக வந்துள்ளான் எனத் தெரிவிக்கிறார்கள். விருந்தினருக்கு
செய்ய வேண்டிய உபசாரத்தை செய்யும்படி யமதேவரிடம்
கூறுகிறார்கள்.

10. आशाप्रतीक्षे सङ्गतैःसूनृतां च इष्टापूर्ते पुत्रपशूँष्ट्य सर्वाङ् ।
एतद् वृङ्क्ते पुरुषस्याल्पमेधसः यस्यानश्नन् वसति ब्राह्मणो गृहे ॥

8. ஆசா₂ப்ரதீக்ஷே ஸங்க₂தம்ஸூ₂ந்ரதாம் ச
இஷ்டா₂பூ₂ர்தே புத்ரபசூ₂ம்சு₂ச ஸர்வான் |
ஏதத்₂வ்ருங்க்தே புருஷஸ்யால்பமேத₂ஸ:
யஸ்யானச₂னன் வஸதி ப்ராஹ்மணோ க்ருஹே ॥

यस्य யஸ்ய எவருடைய गृहे க்ருஹே வீட்டில் ब्राह्मणः ப்ராஹ்மணः ஒரு ப்ராஹ்மணன் अनश्नन् அனசுன்னன் உணவு உட்கொள்ளாமல் वसति வஸதி வஸிக்கிறானோ अल्पमेधसः அல்பமேதஸு: (அந்த) அறிவற்ற पुरुषस्य புருஷஸ்ய மனிதனுடைய एतत् सर्वान् ஏதத் ஸர்வான் அனைத்து आशा-प्रतीक्षे ஆசா-ப்ரதீக்ஷே விருப்பத்தையும் எதிர் பார்ப்பையும் सङ्गतं ஸங்க்ஸ்தம் ஸத்ஸங்கத்தினால் (வந்த புண்யத் தையும்) सूनृतां च ஸூந்ருதாம் ச நல்ல சொற்களால் (தேடிய புண்யத்தையும்) इष्टा-पूर्ते இஷ்டா-பூர்தே யாகத்தாலும் ஸேவையாலும் (அடைந்த புண்யத்தையும்) पुत्र-पशून् च புத்ர-பசூன் ச மக்கட் செல்வத்தையும் பசுக்களையும் वृङ्क्ते வ்ருங்க்தே (அந்த ப்ராஹ்மணன்) அழிக்கின்றான்.

எவருடைய வீட்டில் ஒரு ப்ராஹ்மணன் உணவு உட்கொள்ளாமல் வஸிக்கிறானோ, அந்த அறிவற்ற மனிதனுடைய அனைத்து விருப்பத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஸத்ஸங்கத்தினால் வந்த புண்யத்தையும் நல்ல சொற்களால் தேடிய புண்யத்தையும் யாகத்தாலும் ஸேவையாலும் அடைந்த புண்யத்தையும் மக்கட்செல்வத்தையும் பசுக்களையும் அந்த ப்ராஹ்மணன் அழிக்கின்றான்.

விருந்தோம்ப ன் பெருமையை யமதேவரிடம் அங்குள்ளோர் கூறுகிறார்கள். விருந்தினரை சரியாக உபசரிக்கவில்லை என்றால் என்ன இழப்பு ஏற்படும் என்று இங்கு கூறப்படுகிறது. விருந்தினராக வந்தவனே புண்யங்கள் அனைத்தையும் அழித்து விடுவான் என்பதுபோல் கூறப்பட்டுள்ளது.

९. तिस्रो रात्रीर्यदवात्सीर्गृहे मे अनश्नन् ब्रह्मत्रतिथिर्नमस्यः ।
नमस्तेऽस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु तस्मात् प्रति त्रीन् वरान् वृणीष्व ॥

9. திஸ்ரோ ராத்ரீர்யதவாத்ஸீர்க்ருஹே மே
அனசுன்னன் ப்ராஹ்மந்நதிதித்ரீந்மஸ்ய: |
நமஸ்தேஸ்து ப்ராஹ்மன் ஸ்வஸ்தி மேஸ்து
தஸ்மாத் ப்ரதி த்ரீன் வரான் வ்ருணீஷ்வ ||

ब्रह्मन् ப்ரஹ்மன் ப்ராஹ்மணனே नमस्य: நமஸ்ய: போற்றத்தக்க
 अतिथि: அதிதி: விருந்தினராக अनशनन् அனசுன்னன் உணவு உட்
 கொள்ளாமல் मे மே என்னுடைய गृहे க்ருஹே வீட்டில் तिस्र: திஸ்ர:
 மூன்று रात्री: ராத்ரீ: இரவுகள் यत् अवात्सी: யத் அவாத்ஸீ: வஸித்த
 காரணத்திற்காக முத ல் ते தே உனக்கு नम: நம: (என்னுடைய)
 வணக்கம் अस्तु அஸ்து உரித்தாகுக. ब्रह्मन् ப்ரஹ்மன் ப்ராஹ்மணனே
 मे மே எனக்கு स्वस्ति ஸ்வஸ்தி மங்களம் अस्तु அஸ்து இருக்கட்டும்.
 तस्मात् प्रति தஸ்மாத் ப்ரதி ஆகவே (உணவின்றி மூன்று இரவுகள்
 காத்திருந்ததற்காக) त्रीन् वरान् த்ரீன் வரான் மூன்று வரங்களை
 वृणीष्व வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

ப்ராஹ்மணனே, போற்றத்தக்க விருந்தினராக உணவு
 உட்கொள்ளாமல் என்னுடைய வீட்டில் மூன்று இரவுகள்
 வஸித்த காரணத்திற்காக முத ல் உனக்கு என்னுடைய வணக்கம்
 உரித்தாகுக. ப்ராஹ்மணனே, எனக்கு மங்களம் இருக்கட்டும்.
 ஆகவே உணவின்றி மூன்று இரவுகள் காத்திருந்ததற்காக
 மூன்று வரங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

१०. शान्तसृष्ट्यः सुमना यथा स्याद् वीतमन्युर्गौतमो माभि मृत्यो ।
 त्वत्प्रसृष्टं माभिवदेत् प्रतीतः एतत् त्रयाणां प्रथमं वरं वृणे ॥

10. சாந்தஸங்கல்ப: ஸுமனா யதா₂ ஸ்யாத்₃
 வீதமன்யுர்கௌதமோ மாபி₄ ம்ருத்யோ ।
 த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் மாபி₄வதே₃த் ப்ரதீத:
 ஏதத் த்ரயாணாம் ப்ரத₂மம் வரம் வ்ருணே ॥

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே गौतमः கௌதம: (என் தந்தை)
 கௌதமர் शान्तसृष्ट्यः சாந்தஸங்கல்ப: கவலையற்ற மனதையுடை
 யவராகவும் वीतमन्युः வீதமன்யு: கோபமற்றவராகவும் मा अभि மா
 அபி₄ என்னிடத்தில் सुमना: ஸுமனா: அன்பான மனதை உடைய
 வராகவும் यथा யதா₂ எவ்விதம் स्याद् ஸ்யாத்₃ ஆவாரோ (அவ்விதம்
 அருள்வீராக). त्वत्प्रसृष्टं த்வத்ப்ரஸ்ருஷ்டம் உங்களால் திருப்பி

அனுப்பப்படும் **मा** மா என்னை **प्रतीतः** ப்ரதீத: அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக **अभिवदेत्** அபி,வதேத் (என்னிடத்தில்) பேச வேண்டும். **एतत्** ஏதத் இதை **त्रयाणां** த்ரயாணாம் மூன்று (வரங்களுள்) **प्रथमं** ப்ரதமம் முதல் **वरं** வரம் வரமாக **वृणे** வ்ருணே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

யமதேவரே, என் தந்தை கௌதமர் கவலையற்ற மனதையுடையவராகவும் கோபமற்றவராகவும் என்னிடத்தில் அன்பான மனதை உடையவராகவும் எவ்விதம் ஆவாரோ அவ்விதம் அருள்வீராக. உங்களால் திருப்பி அனுப்பப்படும் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டவராக என்னிடத்தில் பேச வேண்டும். இதை மூன்று வரங்களுள் முதல் வரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

११. यथा पुरस्ताद् भविता प्रतीतः

औद्दालिकिरारुणिर्मत्प्रसृष्टः ।

सुखँरात्रीः शयिता वीतमन्युः

त्वां ददृशिवान् मृत्युमुखात् प्रमुक्तम् ॥

11. யதா₂ புரஸ்தாத்₂ ப₄விதா ப்ரதீத:

ஓளத்₂தா₂லகிராருணிர்மத்₂ப்ரஸ்ருஷ்ட: ।

ஸுக₂ம்ராத்ரீ: ஶயிதா வீதமன்யு:

த்வாம் த₂த்₂ரு சி₁வான் ம்ருத்யுமுகாத்₂ ப்ரமுக்₂தம் ॥

आरुणिः ஆருணி: அருணருடைய புத்ரரான **औद्दालिकिः** ஓளத்₂தா₂லகி: (உன் தந்தை) ஓளத்தாலகர் **मृत्युमुखात्** ம்ருத்யுமுகாத்₂ மரணத்தின் வாயி ருந்து **प्रमुक्तं** ப்ரமுக்₂தம் விடுபட்ட **त्वां** த்வாம் உன்னை **ददृशिवान्** த₂த்₂ருசி₁வான் பார்த்து **प्रतीतः** ப்ரதீத: அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக **यथा** யதா₂ எப்படி **पुरस्ताद्** புரஸ்தாத்₂ (உன்னிடத்தில்) முன்பு இருந்தாரோ **भविता** ப₄விதா (அப்படியே) ஆவாராக. **मत्प्रसृष्टः** மத்₂ப்ரஸ்ருஷ்ட: என்னால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவராக **वीतमन्युः** வீதமன்யு: கோபத்தி ருந்து விடுபட்டு **रात्रीः** ராத்ரீ: இரவுகளில் **सुखं** ஸுக₂ம் ஸுகமாக **शयिता** ஶயிதா உறங்குவார்.

அருணருடைய புத்ரரான உன் தந்தை ஒளத்தாலகர் மரணத்தின் வாயி ருந்து விடுபட்ட உன்னைப் பார்த்து அடையாளம் கண்டு கொண்டவராக எப்படி உன்னிடத்தில் முன்பு இருந்தாரோ அப்படியே ஆவாராக. என்னால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டவராக, கோபத்தி ருந்து விடுபட்டு இரவுகளில் ஸுகமாக உறங்குவார்.

१२. स्वर्गे लोके न भयं किञ्चनास्ति न तत्र त्वं न जरया बिभेति ।
उभे तीर्त्वाशनायापिपासे शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥

12. ஸ்வர்கே லோகே ந பயம் கிஞ்சனாஸ்தி
ந தத்ர த்வம் ந ஜரயா பிபேதி ।
உபே தீர்த்வாசுனாயாபிபாஸே
சோகாதிகோ மோத்யே ஸ்வர்குலோகே ॥

स्वर्गे लोके ஸ்வர்கே லோகே ஸ்வர்கலோகத்தில் கிञ्चन கிஞ்சன சிறிதளவும் भयं பயம் பயம் न अस्ति ந அஸ்தி இல்லை. तत्र தத்ர அங்கு त्वं த்வம் நீங்கள் न ந இல்லை. जरया ஜரயா வயோதிகத்தால் न बिभेति ந பிபேதி (ஒருவன்) பயப்படுவதில்லை. अशनाया-पिपासे அசுனாயா-பிபாஸே பசி தாகம் उभे உபே இரண்டையும் तीर्त्वा தீர்த்வா தாண்டி शोकातिगः சோகாதிகு: சோகத்தைக் கடந்தவனாக स्वर्गलोके ஸ்வர்குலோகே ஸ்வர்க லோகத்தில் मोदते மோத்யே (ஒருவன்) மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

ஸ்வர்கலோகத்தில் சிறிதளவும் பயம் இல்லை. அங்கு நீங்கள் இல்லை. வயோதிகத்தால் ஒருவன் பயப்படுவதில்லை. பசி, தாகம் இரண்டையும் தாண்டி சோகத்தைக் கடந்தவனாக ஸ்வர்கலோகத்தில் ஒருவன் மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

१३. स त्वमग्निस्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो प्रब्रूहि त्वँश्रद्धानाय मह्यम् ।
स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्ते एतद् द्वितीयेन वृणे वरेण ॥

13. ஸ த்வமக்ஸுனிம்ஸ்வர்க்யமத்₄யேஷி ம்ருத்யோ
 ப்ரப்₂ருஹி த்வம்ச்₂ரத்₂த₂த₂நாய மஹ்யம் |
 ஸ்வர்க்₂லோகா அம்ருதத்வம் ப₄ஜந்தே
 ஏதத்₂ த்₂விதீயேன வ்ருணே வரேண ||

மृत्यோ ம்ருத்யோ யமதேவரே ச: த்வம் நீங்கள் स्वर्ग्य ஸ்வர்க்யம் ஸ்வர்கலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் अग्नि அக்ஸுனிம் யாகத்தை अध्वेषி அத்₄யேஷி அறிவீர்கள். त्वं த்வம் நீங்கள் श्रद्धानाय ச்₂ரத்₂த₂த₂நாய ச்₂ரத்தையுடைய मह्यம் மஹ்யம் எனக்கு प्रब्रूहि ப்ரப்₂ருஹி (அந்த யாகத்தை) கூறுவீர்களாக. स्वर्गलोका: ஸ்வர்க்₂லோகா: ஸ்வர்கலோகத்தில் இருப்பவர்கள் अमृतत्वं அம்ருதத்வம் அதிக கால இருப்பை भजन्ते ப₄ஜந்தே அனுபவிக்கிறார்கள். एतत् ஏதத்₂ இதை द्वितीयेन த்₂விதீயேன இரண்டாவது वरेण வரேண வரமாக वृणे வ்ருணே தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

யமதேவரே, நீங்கள் ஸ்வர்கலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் யாகத்தை அறிவீர்கள். நீங்கள், ச்₂ரத்தையுடைய எனக்கு அந்த யாகத்தைக் கூறுவீர்களாக. ஸ்வர்கலோகத்தில் இருப்பவர்கள் அதிக கால இருப்பை அனுபவிக்கிறார்கள். இதை இரண்டாவது வரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறேன்.

१४. प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
 अनन्तलोकासिमथो प्रतिष्ठां विद्धि त्वमेतं निहितं गुहायाम् ॥

14. ப்ர தே ப்₂ரவீமி தது₂ மே நிபோ₂த₂
 ஸ்வர்க்₂யமக்ஸுனிம் நசிகேத: ப்₂ரஜானன் |
 அனந்தலோகாப்திமதோ₂ ப்₂ரதிஷ்டா₂ம்
 வித்₂தி₂ த்வமேதம் நிஹிதம் குஹாயாம் ||

नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே स्वर्ग्य ஸ்வர்க்யம் ஸ்வர்கத்திற்கான லாதனையான अग्नि அக்ஸுனிம் யாகத்தை प्रजानन् ப்₂ரஜானன் ஞாபகப் படுத்திக்கொண்டு ते தே உனக்கு प्र ப்₂ர தெளிவாக ब्रवीमि ப்₂ரவீமி

கூறுகிறேன். **तत् उ** தத் உ அதை **मे** மே என்னிடமிருந்து **निबोध** நிபோது₄ கவனமாகக்கேள். **एत्** ஏதம் இதை (இந்த யாகத்தை) **अनन्त-लोक-आसिं** அனந்த-லோக-ஆப்திம் எண்ணற்ற உலகங்களை அடைவதற்கான ஸாதனையாகவும் **प्रतिष्ठां** ப்ரதிஷ்டா₂ம் (உலகத்திற்கு) ஆதாரமானதாகவும் **अथो** அதோ₂ மேலும் **गुहायां** குஹாயாம் (உபாஸகர்களின்) மனதில் **निहितं** நிஹிதம் இருப்பதாகவும் **त्वं** த்வம் நீ **विद्धि** வித்தி₄ அறிவாயாக.

நசிகேதனே, ஸ்வர்கத்திற்கான ஸாதனையான யாகத்தை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு உனக்குத் தெளிவாகக் கூறுகிறேன். அதை என்னிடமிருந்து கவனமாகக் கேள். இந்த யாகத்தை, எண்ணற்ற உலகங்களை அடைவதற்கான ஸாதனையாகவும் உலகத்திற்கு ஆதாரமானதாகவும் மேலும் உபாஸகர்களின் மனதில் இருப்பதாகவும் நீ அறிவாயாக.

१५. लोकादिमग्निं तमुवाच तस्मै या इष्टका यावतीर्वा यथा वा ।

स चापि तत्प्रत्यवदद्यथोक्तम् अथास्य मृत्युः पुनरेवाह तुष्टः ॥

15. லோகாதி₃மக்₃னிம் தமுவாச தஸ்மை

யா இஷ்டகா யாவதீர்₂வா யதா₂ வா ।

ஸ சாபி தத்ப்ரத்யவத₃த்யதோ₂க்தம்

அதா₂ஸ்ய ம்ருத்யு: புனரேவாஹ துஷ்ட: ॥

लोकादिं லோகாதி₃ம் முத ல் தோன்றிய த் அग्निं தம் அக்₃னிம் அந்த யாகத்தை **तस्मै** தஸ்மை அவனுக்கு **उवाच** உவாச உபதேசித்தார். **याः इष्टकाः** யா: இஷ்டகா: எப்படிப்பட்ட செங்கற்கள் **यावतीः वा** யாவதீ: வா எவ்வளவு **यथा वा** யதா₂ வா எவ்விதத்தில் அமைக்க வேண்டும் (என்பதையும் உபதேசித்தார்). **सः अपि च** ஸ: அபி ச அவனும் **यथा** யதா₂ எப்படி (யமதேவரால்) **उक्तं** உக்தம் உபதேசிக்கப்பட்டதோ **तत्** தத் அதை (அப்படியே) **प्रत्यवदत्** ப்ரத்யவத₃த் திருப்பிக்கூறினான். **अथ** அத₂ ஆகவே **अस्य** அஸ்ய அவனிடத்தில் **तुष्टः** துஷ்ட:

மகிழ்ச்சிகொண்ட **மृत्यு:** ம்ருத்யு: யமதேவர் **पुनः एव** புன: ஏவ மீண்டும் **आह** ஆஹ கூறினார்.

முதல் தோன்றிய அந்த யாகத்தை அவனுக்கு உபதேசித்தார். எப்படிப்பட்ட செங்கற்கள், எவ்வளவு, எவ் விதத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் உபதேசித்தார். அவனும் எப்படி யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ, அதை அப்படியே திருப்பிக் கூறினான். ஆகவே அவனிடத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட யமதேவர் மீண்டும் கூறினார்.

१६. तमब्रवीत् प्रीयमाणो महात्मा वरं तवेहाद्य ददामि भूयः ।
तवैव नाम्ना भवितायमग्निः सृष्टं चेमामनेकरूपां गृहाण ॥

16. தமப்ரவீத் ப்ரியமானோ மஹாத்மா
வரம் தவேஹாத்ய த்தாமி பூய: ।
தவைவ நாம்நா ப்விதாயமக்னி:
ஸ்ருங்காம் சேமாமனேகருபாம் க்ருஹாண ॥

प्रीयमाणः ப்ரியமான: மகிழ்வடைந்த **महात्मा** மஹாத்மா பரந்தமனம் கொண்ட (யமதேவர்) **तं** தம் அவனிடத்தில் **अब्रवीत्** அப்ரவீத் கூறினார். **तव** தவ உனக்கு **अद्य** அத்ய இப்பொழுதே **इह** இஹ இங்கு **भूयः** பூய: மீண்டும் **वरं** வரம் ஒரு வரத்தை **ददामि** த்தாமி கொடுக்கிறேன். **तव** தவ உன்னுடைய **नाम्ना एव** நாம்நா ஏவ பெயரிலேயே **अयं अग्निः** அயம் அக்னி: இந்த யாகமானது **भविता** ப்விதா விளங்கட்டும். **अनेकरूपां** அனேகருபாம் விதவிதமான வர்ணங்களைக் கொண்ட **इमां** இமாம் இந்த **सृष्टं च** ஸ்ருங்காம் ச நகையையும் **गृहाण** க்ருஹாண பெற்றுக்கொள்வாயாக.

மகிழ்வடைந்த, பரந்தமனம் கொண்ட யமதேவர் அவனிடத்தில் கூறினார்: உனக்கு இப்பொழுதே இங்கு மீண்டும் ஒரு வரத்தைக் கொடுக்கிறேன். உன்னுடைய பெயரிலேயே இந்த யாகமானது விளங்கட்டும். விதவிதமான வர்ணங்களைக் கொண்ட இந்த நகையையும் பெற்றுக் கொள்வாயாக.

१७. त्रिणाचिकेतस्त्रिभिरेत्य सन्धिं त्रिकर्मकृत्तरति जन्ममृत्यू ।
ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा निचाय्येमां शान्तिमत्यन्तमेति ॥

17. த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரிபிடி ரேத்ய ஸந்திம்
த்ரிகர்மக்ருத்தரதி ஜன்மம்ருத்யூ ।
ப்ரஹ்மஜ்ஜம் தேவமீட்யம் விதித்வா
நிசாய்யேமாம் சாந்திமத்யந்தமேதி ॥

त्रिणाचिकेतः த்ரிணாசிகேத: நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்று முறை செய்தவன் **त्रिभिः** த்ரிபிடி: மூவரிடம் **सन्धिं** ஸந்திம் இணக்கத்தை **एत्य** ஏத்ய வைத்தவன் **त्रिकर्मकृत्** த்ரிகர்மக்ருத் மூன்று (அடிப்படை) கர்மங்களை செய்தவன் **जन्ममृत्यू** ஜன்மம்ருத்யூ பிறப்பையும் இறப்பையும் **तरति** தரதி கடக்கிறான். **ब्रह्मजज्ञं** ப்ரஹ்மஜ்ஜம் ஹிரண்யகர்பரிடமிருந்து தோன்றியவரான **ईड्यं** ஈட்யம் வணங்கத் தக்க **देवं** தேவம் தேவரை (விராட்டை) **विदित्वा** விதித்வா அறிந்து **निचाय्य** நிசாய்ய (பின்) த்யானித்து **इमां** இமாம் இந்த **अत्यन्तं** அத்யந்தம் மேலான **शान्तिं** சாந்திம் அமைதியை **एति** ஏதி (ஒருவன்) அடைகிறான்.

நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்தவன், மூவரிடம் இணக்கத்தை வைத்தவன், மூன்று அடிப்படைக் கர்மங்களைச் செய்தவன் பிறப்பையும் இறப்பையும் கடக்கிறான். ஹிரண்யகர்பரிடமிருந்து தோன்றியவரான, வணங்கத்தக்க தேவரான விராட்டை அறிந்து, பின் த்யானித்து இந்த மேலான அமைதியை ஒருவன் அடைகிறான்.

மேலான லோகத்தை அடைய நிபந்தனைகள் கூறப்படுகின்றன. இங்கு புகட்டப்பட்ட யாகத்தை மும்முறை செய்து, தாய், தந்தை, ஆசிரியர் ஆகிய மூவரிடம் இணக்கத்தை வைத்து, அடைய வேண்டிய பக்குவத்தை அடைந்து யாகம், வேத அத்யயனம், தானம் ஆகிய மூன்று அடிப்படைக் கர்மங்களைச் செய்தவன் நற்கதியை அடைகிறான்.

१८. त्रिणाचिकेतस्त्रयमेतद्विदित्वा य एवं विद्वाँश्चिनुते नाचिकेतम् ।
स मृत्युपाशान् पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥

18. த்ரிணாசிகேதஸ்த்ரயமேதத்விதித்வா
ய ஏவம் வித்வாம்ஸ்சினுதே நாசிகேதம் ।
ஸ ம்ருத்யுபாசாந் புரத: ப்ரணோத்ய
சோகாதிகோ மோத்யுதே ஸ்வர்க்லோகே ॥

त्रयम् एतत् த்ரயம் ஏதத் இம்மூன்றையும் விदित्वा விதித்வா அறிந்து
एवं ஏவம் அதன்படி त्रिणाचिकेतः த்ரிணாசிகேத: நாசிகேதம் என்ற
யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்த यः ய: யார் नाचिकेतं நாசிகேதம்
நாசிகேதயாகத்தை चिनुते சினுதே அனுஷ்டிப்பதுடன் विद्वाँश्चिनुते
வித்வான் த்யானிக்கிரானோ सः ஸ: அவன் पुरतः புரத: முத ல்
मृत्युपाशात् ம்ருத்யுபாசாத் மரணத்தின் பிடயி ருந்து प्रणोद्य
ப்ரணோத்ய நீங்கி शोकातिगः சோகாதிகு: சோகத்தைக் கடந்தவனாக
स्वर्गलोके ஸ்வர்க்லோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் मोदते மோத்யுதே
மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

இம்மூன்றையும் அறிந்து, அதன்படி நாசிகேதம் என்ற
யாகத்தை மூன்றுமுறை செய்த யார் நாசிகேதயாகத்தை
அனுஷ்டிப்பதுடன் த்யானிக்கிரானோ அவன் முத ல்
மரணத்தின் பிடயி ருந்து நீங்கி சோகத்தைக் கடந்தவனாக
ப்ரஹ்மலோகத்தில் மகிழ்ந்திருக்கிறான்.

இம்மூன்றையும் அறிந்து என்பது முன் கூறிய 1. எப்படிப்பட்ட
செங்கற்கள் 2. எவ்வளவு 3. எவ்விதம் அமைக்கவேண்டும்
என்பவை. இந்த யாகத்தை செய்வதன் பலன் ஸ்வர்க்லோகம்.
த்யானிப்பதன் பலன் ஸ்வர்கத்தைக் காட்டிலும் மேலான ப்ரஹ்ம
லோகம். இங்கு ஸ்வர்க்லோகம் என்று குறிப்பிட்டது ப்ரஹ்ம
லோகத்தைக் குறிக்கிறது.

१९. एष तेऽग्निर्नचिकेतः स्वर्ग्यः यमवृणीथा द्वितीयेन वरेण ।
एतमग्निं तवैव प्रवक्ष्यन्ति जनासः तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व ॥

19. ஏஷ தே஽க்ஷுனிர்நசிகேத: ஸ்வர்க்ய:
 யமவ்ருணீதா₂ த்விதீயேன வரேண |
 ஏதமக்ஷுனிம் தவைவ ப்ரவக்ஷயந்தி ஜனாஸ:
 த்ருதீயம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ ||

நசிகேத: நசிகேத: நசிகேதனே யம் எதை **द्वितीयेन वरेण** த்விதீயேன வரேண இரண்டாவது வரத்தால் **अवृणीथा:** அவ்ருணீதா₂; தேர்ந்தெடுத்தாயோ **एष: स्वर्ग्य:** ஏஷ: ஸ்வர்க்ய: அந்த ஸ்வர்கத்திற்கு ஸாதனமான **अग्नि:** அக்ஷுனி: யாகம் **ते** தே உனக்கு (சொல்லப்பட்டது). **जनास:** ஜனாஸ: மனிதர்கள் **एतं अग्निं** ஏதம் அக்ஷுனிம் இந்த யாகத்தை **तव एव** தவ ஏவ உன்னுடையதாகவே **प्रवक्ष्यन्ति** ப்ரவக்ஷயந்தி கூறுவார்கள். **नचिकेत:** நசிகேத: நசிகேதனே **तृतीयं वरं** த்ருதீயம் வரம் மூன்றாவது வரத்தை **वृणीष्व** வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

நசிகேதனே, எதை இரண்டாவது வரத்தால் தேர்ந்தெடுத்தாயோ, அந்த ஸ்வர்கத்திற்கு ஸாதனமான யாகம் உனக்கு சொல்லப்பட்டது. மனிதர்கள் இந்த யாகத்தை உன்னுடையதாகவே கூறுவார்கள். நசிகேதனே, மூன்றாவது வரத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக.

२०. येयं प्रेते विचिकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येके नायमस्तीति चैके ।
 एतद्विद्यामनुशिष्टस्त्वयाहं वराणामेष वरस्तृतीयः ॥

20. யேயம் ப்ரேதே விசிகித்ஸா மனுஷ்யே
 அஸ்தீத்யேகே நாயமஸ்தீதி சைகே |
 ஏதத்ஷித்யாமனுசிஷ்டஸ்த்வயாஹம்
 வராணாமேஷ வரஸ்த்ருதீய: ||

ப்ரேதே ப்ரேதே இறந்த **मनुष्ये** மனுஷ்யே மனிதனைப் பற்றி **एके** ஏகே ஒரு சிலர் **अस्ति इति** அஸ்தி இதி (அவன் இறந்ததற்குப் பின்) இருக்கிறான் என்றும் **एके च** ஏகே ச ஒரு சிலர் **अयं** அயம் அவன் **न अस्ति** ந அஸ்தி (இறந்ததற்குப் பின்) இல்லை **इति** இதி என்றும் **या इयं**

யா இயம் இப்படி ஒரு விசிகித்சா விசிகித்சா ஸந்தேஹம் (இருக்கிறது). த்வயா உங்களால் அநுசிஷ்ட: அநுசிஷ்ட: உபதேசிக்கப் பட்டவனாக அஹம் அஹம் நான் ஏதத் இதை வித்யா வித்யாம் அறிவேனாக. வராணாம் வராணாம் வரங்களுக்குள் ஏஷ: ஏஷ: இது தூதீய: வர: தூதீய: வர: மூன்றாவது வரமாகும்.

இறந்த மனிதனைப் பற்றி ஒரு சிலர், அவன் இறந்ததற்குப் பின் இருக்கிறான் என்றும், ஒரு சிலர் அவன் இறந்ததற்குப் பின் இல்லையென்றும் -- இப்படி ஒரு ஸந்தேஹம் இருக்கிறது. உங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டவனாக நான் இதை அறிவேனாக. வரங்களுக்குள் இது மூன்றாவது வரமாகும்.

२१. देवैत्रापि विचिकित्सितं पुरा न हि सुविज्ञेयमणुरेष धर्मः ।
अन्यं वरं नचिकेतो वृणीष्व मा मोपरोत्सीरति मा सृजैन्म् ॥

21. தேவரத்ராபி விசிகித்சிதம் புரா
ந ஹி ஸுவிஞேயமணுரேஷ தர்ம: |
அன்யம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ
மா மோபரோத்ஸீரதி மா ஸ்ருஜைன்ம் ||

அத்ர இவ்விஷயமானது புரா புரா முன்பு தேவ: அபி தேவ: அபி தேவர்களாலும் விசிகித்சிதம் விசிகித்சிதம் ஸந்தேஹிக்கப்பட்டது. ஏஷ: தர்ம: இந்தத் தத்துவம் அநு: அநு: ஸுவிஞேயம் ஸுவிஞேயம் ஸுலபமாக அறியக்கூடியது ந ஹி ந ஹி அல்ல. நசிகேத: நசிகேத: நசிகேதனே அன்யம் வரம் வேறு வரத்தை வ்ருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. மா மா என்னை மா உபரோத்ஸீ: வற்புறுத்தாதே. மா மா என்னிடம் ஏன் ஏன் இதை (கேட்பதை) அதிஸ்ருஜ அதிஸ்ருஜ விட்டுவிடு.

இவ்விஷயமானது முன்பு தேவர்களாலும் ஸந்தேஹிக்கப் பட்டது. இந்தத் தத்துவம் ஸுவிஞேயமானது. ஸுலபமாக அறியக்கூடியது அல்ல. நசிகேதனே, வேறு வரத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. என்னை வற்புறுத்தாதே. என்னிடம் இதைக் கேட்பதை விட்டுவிடு.

२२. देवैरत्रापि विचिकित्सितं किल त्वं च मृत्यो यत्र सुविज्ञेयमात्थ ।
वक्ता चास्य त्वादृगन्यो न लभ्यः नान्यो वरस्तुल्य एतस्य कथित् ॥

22. தேவரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் கில
த்வம் ச ம்ருத்யோ யந்ந ஸுவிஞேயமாத்த₂ ।
வக்தா சாஸ்ய த்வாத்ருக்யன்யோ ந லப்ய:
நான்யோ வரஸ்துல்ய ஏதஸ்ய கச்சித் ॥

மृत்யோ ம்ருத்யோ யமதேவரே அத்ர இவ்விஷயமானது தேவ: அபி தேவ: அபி தேவர்களாலும் விசிகித்ஸிதம் கில விசிகித்ஸிதம் கில ஸந்தேஹிக்கப்பட்டதன்றோ த்வம் ச நீங்களும் யத் யத் இதை ந சுவிஜ்னே ந ஸுவிஞேயம் புரிந்து கொள்வது கடினம் (என்று) ஆத்₂ ஆத்த₂ கூறுகிறீர்கள். அச்ய ச அஸ்ய ச இந்தத் தத்துவத்தை வக்தா வக்தா உபதேசிப்பவர் த்வாத்ருக் உங்களுக்கு நிகரான அந்ய: அந்ய: வேறு ஒருவர் ந லப்ய: ந லப்ய: கிடைக்கமாட்டார். எதஸ்ய ஏதஸ்ய இதற்கு துல்ய: துல்ய: நிகரான வர: வர: வரம் அந்ய: அந்ய: வேறு கயித் கச்சித் ஒன்றும் ந ந இல்லை.

யமதேவரே, இவ்விஷயமானது தேவர்களாலும் ஸந்தேஹிக்கப் பட்டதன்றோ! நீங்களும் இதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் என்று கூறுகிறீர்கள். இந்தத் தத்துவத்தை உபதேசிப்பவர் உங்களுக்கு நிகரான வேறு ஒருவர் கிடைக்க மாட்டார். இதற்கு நிகரான வரம் வேறு ஒன்றும் இல்லை.

२३. शतायुषः पुत्रपौत्रान् वृणीष्व बहून् पशून् हस्तिहिरण्यमश्वान् ।
भूमेर्महदायतनं वृणीष्व स्वयं च जीव शरदो यावदिच्छसि ॥

23. சதாயுஷ: புத்ரபௌத்ரான் வ்ருணீஷ்வ
புஹூன் பசூன் ஹஸ்திஹிரண்யமசுவான் ।
பூமேர்மஹதாயதனம் வ்ருணீஷ்வ
ஸ்வயம் ச ஜீவ சரதோ யாவதிச்சஸி ॥

शतायुषः சதாயுஷ: நூறுவருட ஆயுளுடன் கூடிய **पुत्र-पौत्रान्** புத்ர-பெளத்ரான் மகன்களை பேரன்களை **बहून् पशून्** பஹூன் பசூன் அதிகமான பசுக்களை **हस्ति-हिरण्यं** ஹஸ்தி-ஹிரண்யம் யானைகளை தங்கத்தை **अश्वान्** அசுவான் குதிரைகளை **वृणीष्व** வருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **भूमिः** பூமே: பூமியில் **महत्** மஹத் பரந்த **आयतनं** ஆயதனம் ராஜ்யத்தை **वृणीष्व** வருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **यावत्** யாவத் எவ்வளவு **शरदः** சரத: வருடங்கள் **इच्छसि** இச்சஸி (வாழ்வதற்கு) விரும்புகிறாயோ (அவ்வளவு வருடங்கள்) **स्वयं च** ஸ்வயம் ச நீயும் **जीव** ஜீவ வாழ்வாயாக.

நூறுவருட ஆயுளுடன் கூடிய மகன்களை, பேரன்களை, அதிகமான பசுக்களை, யானைகளை, தங்கத்தை, குதிரைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. பூமியில் பரந்த ராஜ்யத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. எவ்வளவு வருடங்கள் வாழ்வதற்கு விரும்புகிறாயோ அவ்வளவு வருடங்கள் நீயும் வாழ்வாயாக.

२४. एतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं वृणीष्व वित्तं चिरजीविकां च ।
महाभूमौ नचिकेतस्त्वमेधि कामानां त्वा कामभाजं करोमि ॥

24. ஏதத்துல்யம் யதி, மன்யஸே வரம்

வருணீஷ்வ வித்தம் சிரஜீவிகாம் ச ।

மஹாபூ,மௌ நசிகேதஸ்த்வமேதி,

காமானாம் த்வா காமபா,ஜம் கரோமி ॥

एतत्-तुल्यं ஏதத்-துல்யம் இதற்கு நிகரான (வேறொரு) **वरं** வரம் வரத்தை **यदि मन्यसे** யதி, மன்யஸே (நீ) கருதினால் (அதையும்) **वृणीष्व** வருணீஷ்வ தேர்ந்தெடுப்பாயாக. **वित्तं** வித்தம் பொருளையும் **चिरजीविकां च** சிரஜீவிகாம் ச நீண்டகால வாழ்க்கையையும் (தேர்ந்தெடுப்பாயாக). **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **महाभूमौ** மஹாபூ,மௌ பரந்த பூமியில் **त्वं** த்வம் நீ **एधि** ஏதி, (பேரரசனாக) இருப்பாயாக. **कामानां** காமானாம் அனைத்து போகங்களையும் **कामभाजं** காமபா,ஜம் அனுபவிப்பவனாக **त्वा** த்வா உன்னை **करोमि** கரோமி ஆக்குகிறேன்.

இதற்கு நிகரான வேறொரு வரத்தை நீ கருதினால் அதையும் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. பொருளையும் நீண்டகால வாழ்க்கையையும் தேர்ந்தெடுப்பாயாக. நசிகேதனே, பரந்த பூமியில் நீ பேரரசனாக இருப்பாயாக. அனைத்து போகங்களையும் அனுபவிப்பவனாக உன்னை ஆக்குகிறேன்.

२५. ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान् कामाँश्छन्दतः प्रार्थयस्व ।
इमा रामाः सरथाः सतूर्याः न हीदृशा लम्बनीया मनुष्यैः ।
आभिर्मत्प्रत्ताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुप्राक्षीः ॥

25. யே யே காமா துர்லபா₄ மர்த்யலோகே
ஸர்வான் காமாம் ச₁ச₂ந்த₃த: ப்ரார்த₂யஸ்வ ।
இமா ராமா: ஸரதா₂; ஸதூர்யா:
ந ஹித்₃ருசா₁ லம்ப₄னீயா மனுஷ்யை: ।
ஆபி₄ர்மத்ப்ரத்தாபி₄: பரிசாரயஸ்வ
நசிகேதோ மரணம் மானுப்ராக்ஷீ: ॥

மர்त्यलोके மர்த்யலோகே மானிட உலகில் யே யே யே யே எந்தெந்த
दुर्लभा: துர்லபா₄: அரிதான कामा: காமா: போகங்கள் (உள்ளனவோ)
सर्वान् कामान् ஸர்வான் காமான் அவ்வனைத்து போகங்களையும்
छन्दतः ச₂ந்த₃த: விருப்பப்படி प्रार्थयस्व ப்ரார்த₂யஸ்வ கேட்பாயாக.
सरथाः ஸரதா₂: ரதத்துடனும் सतूर्याः ஸதூர்யா: இசைக்கருவி
களுடனும் கூடிய इमा: இமா: இந்த रामा: ராமா: பெண்கள்
(இருக்கிறார்கள்). ईदृशा: ஈத்₃ருசா₁: இப்படிப்பட்டவர்கள் मनुष्यै:
மனுஷ்யை: மனிதர்களால் न हि लम्बनीया: ந ஹி லம்ப₄னீயா:
அடையப்பட முடியாதவர்கள். मत्प्रत्ताभिः மத்ப்ரத்தாபி₄: என்னால்
கொடுக்கப்பட்ட आभि: ஆபி₄: இப்பெண்களின் மூலம் परिचारयस्व
பரிசாரயஸ்வ (உனக்கு) பணிவிடைகளைச் செய்துகொள். नचिकेत:
நசிகேத: நசிகேதனே मरणं மரணம் மரணத்தைப் பற்றிய मा अनुप्राक्षी:
மா அனுப்ராக்ஷீ: கேள்வியைக் கேட்காதே.

மானிட உலகில் எந்தெந்த அரிதான போகங்கள் உள்ளனவோ அவ்வனைத்து போகங்களையும் விருப்பப்படி கேட்பாயாக. ரதத்துடனும் இசைக்கருவிகளுடனும் கூடிய இந்தப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மனிதர்களால் அடையப்பட முடியாதவர்கள். என்னால் கொடுக்கப்பட்ட இப் பெண்களின் மூலம் உனக்கு பணிவிடைகளைச் செய்துகொள். நசிகேதனே, மரணத்தைப் பற்றிய கேள்வியைக் கேட்காதே.

२६. श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत् सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः ।
अपि सर्वं जीवितमल्पमेव तवैव वाहास्तव नृत्यगीते ॥

26. சீவோபாவா மர்த்யஸ்ய யத்யந்தகைதத்
ஸர்வேந்த்ரியாணாம் ஜரயந்தி தேஜஃ ।
அபி ஸர்வம் ஜீவிதமல்பமேவ
தவைவ வாஹாஸ்தவ ந்ருத்யகீதே ॥

मर्त्यस्य मर்த்யஸ்ய மனிதர்களை अन्तक அந்தக அழிக்கின்றவரே सर्वेन्द्रियाणां ஸர்வேந்த்ரியாணாம் எல்லா இந்த்ரியங்களிலும் यत् தெஜஃ யத் தேஜஃ எந்த சக்தி உண்டோ एतत् ஏதத் அதை श्वोभावा: சீவோபாவா: இந்த நிலையற்ற பொருள்கள் जरयन्ति ஜரயந்தி பலஹீனப்படுத்தும். सर्वं अपि ஸர்வம் அபி அனைத்துவிதமான जीवितं ஜீவிதம் வாழ்வும் अल्पं एव அல்பம் ஏவ வரையறைக்கு உட்பட்டதே. तव தவ உங்களுடைய वाहा: வாஹா: வாஹனங்களும் नृत्य-गीते ந்ருத்ய-கீதே ஆடலும் பாடலும் तव एव தவ ஏவ உங்களிடமே (இருக்கட்டும்).

மனிதர்களை அழிக்கின்றவரே, எல்லா இந்த்ரியங்களிலும் எந்த சக்தி உண்டோ அதை இந்த நிலையற்ற பொருள்கள் பலஹீனப்படுத்தும். அனைத்துவிதமான வாழ்வும் வரையறைக்கு உட்பட்டதே. உங்களுடைய வாஹனங்களும் ஆடலும் பாடலும் உங்களிடமே இருக்கட்டும்.

२७. न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यः लप्स्यामहे वित्तमद्राक्ष्म चेत्त्वा ।
जीविष्यामो यावदीशिष्यसि त्वं वरस्तु मे वरणीयः स एव ॥

27. ந வித்தேன தர்பணீயோ மனுஷ்ய:
லப்ச்யாமஹே வித்தமத்,ராசக்ஷம சேத்த்வா ।
ஜீவிஷ்யாமோ யாவதீ,சி,ஷ்யஸி த்வம்
வரஸ்து மே வரணீய: ஸ ஏவ ॥

மனுஷ்ய: மனுஷ்ய: மனிதன் **வित्तेन** வித்தேன பொருளினால் **न तर्पणीयः** ந தர்பணீய: மகிழ்விக்கப்படமாட்டான். **त्वा** த்வா உங்களை **अद्राक्ष्म** **चेत्** அத்,ராசக்ஷம சேத் பார்த்ததனாலேயே **वित्तं** வித்தம் பொருளை **लप्स्यामहे** லப்ச்யாமஹே அடைவோம். **यावत्** யாவத் எவ்வளவு காலம் **त्वं** த்வம் நீங்கள் **ईशिष्यसि** ஈசி,ஷ்யஸி ஆட்சி செய்கிறீர்களோ (அவ்வளவு காலம் வரைதான்) **जीविष्याम:** ஜீவிஷ்யாம: வாழ்வோம். **मे** மே என்னால் **वरणीयः** வரணீய: தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க **वरः तु** வர: து வரமோ **स: एव** ஸ: ஏவ அதுதான்.

மனிதன் பொருளினால் மகிழ்விக்கப்படமாட்டான். உங்களைப் பார்த்ததனாலேயே பொருளை அடைவோம். எவ்வளவு காலம் நீங்கள் ஆட்சி செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு காலம் வரைதான் வாழ்வோம். என்னால் தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க வரமோ அதுதான்.

२८. अजीर्यताममृतानामुपेत्य जीर्यन् मर्त्यः क्रधःस्थः प्रजानन् ।
अभिध्यायन् वर्णरतिप्रमोदान् अतिदीर्घं जीविते को रमेत ॥

28. அஜீர்யதாம்ருதானாமுபேத்ய
ஜீர்யன் மர்த்ய: க்வத₄:ஸ்த₂: ப்ரஜானன் ।
அபி₄த₄யாயன் வர்ணரதிப்ரமோதான்
அதிதீ₃ர்கே₄ ஜீவிதே கோ ரமேத ॥

अजीर्यतां அஜீர்யதாம் தேய்வற்றவர்களான **अमृतानां** அம்ருதானாம் மரணமற்றவர்களான (உங்களைப் போன்றவர்களை) **उपेत्य** உபேத்ய

அடைந்த कु-अधः-स्थः கு-அத₂:-ஸ்த₂: கீழான பூமியில் வாழ்கின்ற ஒருவன் जीर्यन् ஜீர்யன் (தன்னை) தேய்ந்து मर्त्यः மர்த்ய: மடிபவனாக प्रजानन् ப்ரஜானன் அறிந்துகொண்டு वर्ण-रति-प्रमोदान् வர்ண-ரதி-ப்ரமோதாண் பாடல் ஆடல் இவற்றால் வரும் ஸுகத்தின் (குறைகளை) अभिधायन् அபித்யாயன் மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்க்கும் कः க: யார்தான் अतिदीर्घे அதிதீர்கே₄ அதிககாலம் உடைய जीविते ஜீவிதே வாழ்வில் रमेत ரமேத மகிழ்ந்திருக்க விரும்புவான்.

தேய்வற்றவர்களான, மரணமற்றவர்களான, உங்களைப் போன்றவர்களை அடைந்த, கீழான பூமியில் வாழ்கின்ற ஒருவன், தன்னைத் தேய்ந்து மடிபவனாக அறிந்து கொண்டு பாடல் ஆடல் இவற்றால் வரும் ஸுகத்தின் குறைகளை மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துப்பார்க்கும் யார்தான் அதிக காலம் உடைய வாழ்வில் மகிழ்ந்திருக்க விரும்புவான்!

२९. यस्मिन्निदं विचिकित्सन्ति मृत्यो यत्सांपराये महति ब्रूहि नस्तत् ।
योऽयं वरो गूढमनुप्रविष्टः नान्यं तस्मान्नचिकेता वृणीते ॥

29. யஸ்மிந்நித₃ம் விசிகித்ஸந்தி ம்ருத்யோ

யத்ஸாம்பராயே மஹதி ப்₃ருஹி நஸ்தத் ।

யோ₁யம் வரோ கூ₃ட₄மனுப்ரவிஷ்ட:₄

நான்யம் தஸ்மாந்நசிகேதா வ்ருணீதே ॥

मृत्यो ம்ருத்யோ யமதேவரே यस्मिन् யஸ்மின் எதில் इदं இத₃ம் (இருக்கிறதா இல்லையா என்றதான) இந்த विचिकित्सन्ति விசிகித்ஸந்தி ஸந்தேகம் வந்துள்ளதோ यत् யத் எது साम्पराये महति ஸாம்பராயே மஹதி இறப்பிற்குப்பின் மேலான வாழ்வைப்பற்றியதோ तत् தத் அதை नः ந: எனக்கு ब्रूहि ப்₃ருஹி கூறுங்கள். यः अयं वरः ய: அயம் வர: இந்த வரமானது गूढं கூ₃ட₄ம் ரஹஸ்யத்தை अनुप्रविष्टः அனுப்ரவிஷ்ட:₄ அடைந்துவிட்டது. तस्मात् தஸ்மாத் ஆகவே नचिकेता: நசிகேதா: நசிகேதன் अन्यं அன்யம் வேறு (வரத்தை) न वृणीते ந வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கமாட்டான்.

யமதேவரே, எதில் இருக்கிறதா இல்லையா என்றதான இந்த ஸந்தேகம் வந்துள்ளதோ, எது இறப்பிற்குப்பின் மேலான வாழ்வைப் பற்றியதோ அதை எனக்குக் கூறுங்கள். இந்த வரமானது ரஹஸ்யத்தை அடைந்துவிட்டது. ஆகவே நசிகேதன் வேறு வரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கமாட்டான்.

इति प्रथमाध्याये प्रथमा वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் முதல் வல் முடிவுற்றது.

प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்

१. अन्यच्छ्रेयोऽन्यदुतैव प्रेयः ते उभे नानार्थे पुरुषं सिनीतः ।
तयोः श्रेय आददानस्य साधु भवति हीयतेऽर्थाद्य उ प्रेयो वृणीते ॥

1. அன்யச்ச்ரேயோ஽ன்யதுதெவ ப்ரேய:

தே உபே₄ நாநா₂ர்₂தே₂ புருஷம்ஸினீத: ।

தயோ: ச்ரேய ஆத₃தா₃நஸ்ய ஸாது₄ ப₄வதி

ஹீயதே₂ர்₂தா₂த்₂ய உ ப்ரேயோ வ்ருணீதே ॥

श्रेयः ச்ரேய: நன்மைக்கான பாதை अन्यत् அன்யத் வேறு. प्रेयः ப்ரேய: இன்பத்திற்கான பாதை अन्यद् उत एव அன்யத்₃ உத ஏவ வேறு. ते उभे தே உபே₄ இவ்விரண்டும் नाना-अर्थे நாநா-அர்₂தே₂ முற்றிலும் வேறான பலனைக் கொண்டவையாக पुरुषं புருஷம் மனிதனை सिनीतः ஸினீத: கட்டுகின்றன. तयोः தயோ: அந்த இரண்டில் श्रेयः ச்ரேய: நன்மைக்கான பாதையை आददानस्य ஆத₃தா₃நஸ்ய தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவனுக்கு साधु ஸாது₄ மங்களம் भवति ப₄வதி உண்டாகிறது. यः ய: யார் प्रेयः ப்ரேய: இன்பத்திற்கான பாதையை वृणीते வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறானோ (அவன்) अर्थात् उ அர்தா₂த்₂ உ மோக்ஷத்தி ருந்து हीयते ஹீயதே வீழ்ந்துவிடுகிறான்.

நன்மைக்கான பாதை வேறு. இன்பத்திற்கான பாதை வேறு. இவ்விரண்டும் முற்றிலும் வேறான பலனைக் கொண்டவையாக மனிதனைக் கட்டுகின்றன. அந்த இரண்டில் நன்மைக்கான பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவனுக்கு மங்களம் உண்டாகிறது. யார் இன்பத்திற்கான பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறானோ அவன் மோக்ஷத்தி ருந்து வீழ்ந்து விடுகிறான்.

२. श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्यमेतः तौ संपरीत्य विविनक्ति धीरः ।
श्रेयो हि धीरोऽभिप्रेयसो वृणीते प्रेयो मन्दो योगक्षेमाद् वृणीते ॥

2. ச்ரேயச்ச ப்ரேயச்ச மனுஷ்யமேத:
 தெள ஸம்பரீத்ய விவினக்தி தீர: |
 ச்ரேயோ ஹி தீரோ஽பிப்ரேயஸோ வ்ருணீதே
 ப்ரேயோ மந்தோ யோக்சுக்ஷமாத், வ்ருணீதே ||

श्रेयः च ச்ரேய: ச நன்மையும் ப்ரேய: च ப்ரேய: ச இன்பமும் (வேறுபாடு தெரியாமல்) मनुष्यं மனுஷ்யம் மனிதனை एतः ஏத: அடைகின்றன. धीरः தீர: தீரன் तौ தெள அந்த இரண்டை संपरीत्य ஸம்பரீத்ய நன்கு ஆராய்ந்து विविनक्ति விவினக்தி பிரிக்கின்றான். धीरः தீர: தீரன் प्रेयसः हि ப்ரேயஸ: ஹி இன்பத்தை விடுத்து श्रेयः ச்ரேய: நன்மையை अभिवृणीते அபிவ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறான். मन्दः மந்த: அறிவற்றவன் योगक्षमाद् யோக்சுக்ஷமாத், (பொருள்களை) அடைவதற்கும் (அவற்றை) காப்பதற்கும் प्रेयः ப்ரேய: இன்பத்தை वृणीते வ்ருணீதே தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

நன்மையும் இன்பமும் வேறுபாடு தெரியாமல் மனிதனை அடைகின்றன. தீரன் அந்த இரண்டை நன்கு ஆராய்ந்து பிரிக்கின்றான். தீரன் இன்பத்தை விடுத்து நன்மையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். அறிவற்றவன், பொருள்களை அடைவதற்கும் அவற்றைக் காப்பதற்கும் இன்பத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

३. स त्वं प्रियान् प्रियरूपांश्च कामान्
 अभिध्यायन् नचिकेतोऽत्यस्त्राक्षीः ।
 नैतां सृष्टिं वित्तमयीमवाप्तः
 यस्यां मज्जन्ति बहवो मनुष्याः ॥

3. ஸ த்வம் ப்ரியான் ப்ரியரூபாம்சுச காமான்
 அபித்யாயன் நசிகேதோ஽த்யஸ்ராக்ஷீ: |
 நைதாம் ஸ்ருங்காம் வித்தமயீமவாப்த:
 யஸ்யாம் மஜ்ஜந்தி பஹுவோ மனுஷ்யா: ||

नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே प्रियान् ப்ரியான் இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற प्रियरूपान् च ப்ரியரூபான் ச கவர்ச்சியான कामान् காமான் பொருள்களை अभिध्यायन् அபித்யாயன் நன்கு ஆராய்ந்து सः त्वं ஸ: த்வம் நீ अत्यस्राक्षी: அத்யஸ்ராக்ஷீ: விட்டுவிட்டாய். यस्यां யஸ்யாம் எதில் बहवः பஹவ: பல मनुष्याः மனுஷ்யா: மனிதர்கள் मज्जन्ति மஜ்ஜந்தி மூழ்குகிறார்களோ एतां वित्तमयीं ஏதாம் வித்தமயீம் அந்த விலையுயர்ந்த सृष्टां ஸ்ருங்காம் நகையை न अवाप्तः ந அவாப்த: (நீ) ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நசிகேதனே, இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற கவர்ச்சியான பொருள்களை, நன்கு ஆராய்ந்து நீ விட்டுவிட்டாய். எதில் பல மனிதர்கள் மூழ்குகிறார்களோ, அந்த விலையுயர்ந்த நகையை நீ ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

४. दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता ।
विद्याभीप्सिनं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा बहवोऽलोलुपन्त ॥

4. தூர்மேதே விபரீதே விஷூசி
அவித்யா யா ச வித்யேதி ஞாதா ।
வித்யாபீஃப்ஸினம் நசிகேதஸம் மன்யே
ந த்வா காமா பஹவோஃலோலுபந்த ॥

या या एतु अविद्या च अविद्यया स अविद्यया என்றும் विद्या इति வித்யா இதி வித்யா என்றும் ज्ञाता ஞாதா கருதப்படுகின்றதோ एते ஏதே இவை இரண்டும் दूरं தூர்ம் முற்றிலும் विपरीते விபரீதே வேறான பலனை உடைய विषूची விஷூசி பாதைகள். नचिकेतसं நசிகேதஸம் நசிகேதனை विद्या-अभीप्सिनं வித்யா-அபீஃப்ஸினம் வித்யையை நாடுபவனாக मन्ये மன்யே கருதுகிறேன். बहवः कामा: பஹவ: காமா: பல பொருள்கள் त्वा த்வா உன்னை न अलोलुपन्त ந அலோலுபந்த ஈர்க்கவில்லை.

எது அவித்யா என்றும் வித்யா என்றும் கருதப் படுகின்றதோ இவை இரண்டும் முற்றிலும் வேறான பலனை உடைய பாதைகள். நசிகேதனை வித்யையை நாடுபவனாகக் கருதுகிறேன். பல பொருள்கள் உன்னை ஈர்க்கவில்லை.

௫. **அவிद्यायामन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।
दन्द्रम्यमाणाः परियन्ति मूढाः अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः ॥**

5. **அவித்யாயாமந்தரே வர்தமானாः
ஸ்வயம் தீராः பண்டிதம் மன்யமானாः ।
தந்த்ரம்யமாணாः பரியந்தி மூடாः
அந்தேனைவ நீயமானா யதாந்தாः ॥**

அவிद्यायां अन्तरे அவித்யாயாம் அந்தரே அறியாமையின் மையத்தில் **वर्तमानाः** வர்தமானாः (மூழ்கி) இருப்பவர்கள் **स्वयं** ஸ்வயம் தங்களை **धीराः** தீராः அறிவுடையவர்களாகவும் **पण्डितं मन्यमानाः** பண்டிதம் மன்யமானாः ஞானிகளாகவும் கருதுகின்ற **मूढाः** மூடாः அறிவி கள் **अन्धेन एव** அந்தேன ஏவ குருடனாலேயே **नीयमानाः** நீயமானாः வழிநடத்தப்படுகின்ற **अन्धाः यथा** அந்தாः யதா குருடர்கள் போல **दन्द्रम्यमाणाः** தந்த்ரம்யமாணாः அங்கிங்குமாக **परियन्ति** பரியந்தி அலைகிறார்கள்.

அறியாமையின் மையத்தில் மூழ்கி இருப்பவர்கள், தங்களை அறிவுடையவர்களாகவும் ஞானிகளாகவும் கருதுகின்ற அறிவி கள், குருடனாலேயே வழிநடத்தப்படுகின்ற குருடர்கள் போல அங்கிங்குமாக அலைகிறார்கள்.

௬. **न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्तं वित्तमोहेन मूढम् ।
अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ॥**

6. ந ஸாம்பராய: ப்ரதிபா₄தி பா₃லம்
 ப்ரமா₃த்யந்தம் வித்தமோ₄ஹேன மூ₄ட₄ம் ।
 அயம் லோகோ நாஸ்தி பர இதி மானீ
 புன: புனர்வசுமாப₃த்யதே மே ॥

बालं பா₃லம் பக்குவமடையாத प्रमाद्यन्तं ப்ரமா₃த்யந்தம் கவனக் குறைவுடன் கூடிய वित्त-मोहेन வித்த-மோ₄ஹேன செல்வம் மீதான மோஹத்தால் मूढं மூ₄ட₄ம் அறிவை இழந்தவனுக்கு सांपराय: ஸாம்பராய: மேலான லோகத்திற்கான ஸாதனம் न प्रतिभाति ந ப்ரதிபா₄தி விளங்காது. अयं लोक: அயம் லோக: இவ்வளவுதான் உலகம் पर: பர: (இதற்கு) மேலானது न अस्ति ந அஸ்தி ஒன்றுமில்லை इति இதி என்று मानी மானீ நினைப்பவன் पुन: पुन: புன: புன: மீண்டும் மீண்டும் मे மே என்னுடைய वशं வசம் வசத்தை आपद्यते ஆப₃த்யதே அடைகிறான்.

பக்குவமடையாத, கவனக்குறைவுடன் கூடிய, செல்வம் மீதான மோஹத்தால் அறிவை இழந்தவனுக்கு மேலான லோகத்திற்கான ஸாதனம் விளங்காது. இவ்வளவுதான் உலகம், இதற்கு மேலானது ஒன்றுமில்லை என்று நினைப்பவன் மீண்டும் மீண்டும் என்னுடைய வசத்தை அடைகிறான்.

७. श्रवणायापि बहुभिर्यो न लभ्यः भृष्वन्तोऽपि बहवो यं न विद्युः ।
 आश्रयो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा आश्रयो ज्ञाता कुशलानुशिष्टः ॥

7. ச்ரவணாயாபி பூ₄ஹுயி₄ர்யோ ந லப்₄ய:
 ச்ருண்வந்தோ₄பி பூ₄ஹுவோ யம் ந வித்₃யு: ।
 ஆச்சர்யோ வக்தா குசு₄லோ₄ஸ்ய லப்₄தா₄
 ஆச்சர்யோ ஞாதா குசு₄லானுசி₄ஷ்ட: ॥

य: ய: எந்த (ஆத்மாவைப் பற்றி) श्रवणाय अपि ச்ரவணாய அபி கேட்பதற்குக் கூட बहुभि: பூ₄ஹுயி₄: பலரால் न लभ्य: ந லப்₄ய: முடிவதில்லையோ यं யம் எதை (ஆத்மாவைப் பற்றி) शृष्वन्त: अपि

சுருண்வந்த: அபி கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோதிலும் **बहवः** பூஹவ: பலர் **न विद्युः** ந வித்யு: அறிவதில்லையோ (அத்தகைய) **अस्य** அஸ்ய அதைப்பற்றி (ஆத்மாவைப் பற்றி) **वक्ता** வக்தா உபதேசிப்பவர் **आचार्यः** ஆச்சார்ய: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே). **लब्धा** லப்தா, (ஆத்மாவை) அடைபவர் **कुशलः** குசல: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே). **कुशल-अनुशिष्टः** குசல- அனுசிஷ்ட: தகுதியுடைய வரால் உபதேசிக்கப்பட்டவராக **ज्ञाता** ஜாதா (ஆத்மாவை) அறிபவர் **आचार्यः** ஆச்சார்ய: வியப்புக்குரியவர் (போல் ஒரு சிலரே).

எந்த ஆத்மாவைப் பற்றிக் கேட்பதற்குக்கூடப் பலரால் முடிவதில்லையோ, எந்த ஆத்மாவைப்பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும் பலர் அறிவதில்லையோ, அத்தகைய ஆத்மாவைப் பற்றி உபதேசிப்பவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே. ஆத்மாவை அடைபவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே. தகுதியுடையவரால் உபதேசிக்கப்பட்டவராக ஆத்மாவை அறிபவர் வியப்புக்குரியவர் போல் ஒருசிலரே.

८. न नरेणावरेण प्रोक्त एषः सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः ।
अनन्यप्रोक्तेऽगतिरत्र नास्ति अणियान् ह्यतर्क्यमणुप्रमाणात् ॥

8. ந நரேணாவரேண ப்ரோக்த ஏஷ:

ஸுவிஞேயோ பூஹுதா, சிந்த்யமான: ।

அனன்யப்ரோக்தே஽க்திரத்ர நாஸ்தி

அணீயான் ஹ்யதர்க்யமணுப்ரமாணாத் ॥

अवरेण அவரேண தகுதியற்ற **नरेण** நரேண மனிதரால் **प्रोक्तः** ப்ரோக்த: உபதேசிக்கப்பட்ட **बहुधा** பூஹுதா, பலவிதமாக **चिन्त्यमानः** சிந்த்யமான: கருதப்பட்ட **एषः** ஏஷ: இந்த (ஆத்மா) **न सुविज्ञेयः** ந ஸுவிஞேய: எளிதில் அறியமுடியாததாக உள்ளது. **अनन्य-प्रोक्ते** அனன்ய-ப்ரோக்தே தகுதி உடையவர்களால் உபதேசிக்கப் படும்போது **अत्र** அத்ர இந்த ஆத்மவிஷயத்தில் **अगतिः** அக்தி: தவறாக புரிந்துகொள்வது என்பது **न अस्ति** ந அஸ்தி ஏற்படாது.

अणु-प्रमाणात् अणु-प्रमाणात् (ஆத்மா) அணுவின் அளவைக் காட்டிலும் अणियान् அணீயான் சிறியதாக உள்ளது. अतर्व्यं हि அதர்க்யம் ஹி தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

தகுதியற்ற மனிதரால் உபதேசிக்கப்பட்ட, பலவிதமாகக் கருதப்பட்ட இந்த ஆத்மா எளிதில் அறியமுடியாததாக உள்ளது. தகுதி உடையவர்களால் உபதேசிக்கப் படும்போது இந்த ஆத்ம விஷயத்தில் தவறாகப் புரிந்து கொள்வது என்பது ஏற்படாது. ஆத்மா அணுவின் அளவைக் காட்டிலும் சிறியதாக உள்ளது. தர்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

९. नैषा तर्केण मतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ट ।
यां त्वमापः सत्यधृतिर्बतासि त्वादृङ्नो भूयान्त्रचिकेतः प्रष्टा ॥

9. நைஷா தர்கேண மதிராபனேயா

ப்ரோக்தான்யேனைவ ஸுஞானாய ப்ரேஷ்ட₂ ।

யாம் த்வமாப: ஸத்யத்யுருதிர்புதாஸி

த்வாத்யுருங்னோ பூயாந்நசிகேத: ப்ரஷ்டா ॥

एषा मतिः ஏஷா மதி: இந்த அறிவு तर्केण தர்கேண தர்க்கத்தால் न आपनेया ந ஆபனேயா அடையப்பட முடியாதது. प्रेष्ट ப்ரேஷ்ட₂ ப்ரியமானவனே अन्येन அன்யேன மற்றொருவரால் प्रोक्ता एव ப்ரோக்தா ஏவ உபதேசிக்கப்பட்டுத்தான் सुज्ञानाय ஸுஞானாய நன்கு புரிந்து கொள்வதாகிறது. यां யாம் இதை (அறிவை) त्वं த்வம் நீ आपः ஆப: அடைந்துள்ளாய். सत्यधृतिः बत ஸத்யத்யுருதி: புத உண்மையான உறுதி உடையவனாக असि அஸி இருக்கிறாய். नचिकेतः நசிகேத: நசிகேதனே न: ந: எங்களுக்கு त्वादृक् த்வாத்யுருக் உன்னைப்போல प्रष्टा ப்ரஷ்டா சிஷ்யன் भूयात् பூயாத் அமையட்டும்.

இந்த அறிவு தர்க்கத்தால் அடையப்பட முடியாதது. ப்ரியமானவனே, மற்றொருவரால் உபதேசிக்கப்பட்டுத்தான் நன்கு புரிந்து கொள்வதாகிறது. இந்த அறிவை நீ அடைந்

துள்ளாய். உண்மையான உறுதி உடையவனாக இருக்கிறாய். நசிகேதனே, எங்களுக்கு உன்னைப் போல சிஷ்யன் அமையட்டும்.

१०. जानाम्यहं शोवधिरित्यनित्यं न ह्यधुवैः प्राप्यते हि ध्रुवं तत् ।
ततो मया नचिकेतशितोऽग्निः अनित्यैर्द्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यम् ॥

10. ஜாநாம்யஹம் சேவதி₄ரித்யநித்யம்

ந ஹ்யத்₄ருவை: ப்ராப்யதே ஹி த்₄ருவம் தத் |

ததோ மயா நசிகேதச்சிதோ₄க்₄னி:

அநித்யைர்த்₄ரவ்யை: ப்ராப்தவானஸ்மி நித்யம் ||

शोवधि: சேவதி₄: கர்மபலன் **अनित्यं** அநித்யம் நிலையற்றது **इति** இதி என்று **अहं** அஹம் நான் **जानामि** ஜாநாமி அறிவேன். **हि** ஹி ஏனெனில் **अधुवैः** அத்₄ருவை: அழியக்கூடிய ஸாதனங்களால் **तत्** தத் த்₄ருவம் அந்த அழியாததை **न हि प्राप्यते** ந ஹி ப்ராப்யதே அடையமுடியாது. **नचिकेतः** நசிகேத: நசிகேதனே **ततः** தத: இருந்த போதிலும் **मया** மயா என்னால் **अग्निः** அக்₄னி: யாகம் **चितः** சித: செய்யப்பட்டது. **अनित्यैः** அநித்யை: நிலையற்ற **द्रव्यैः** த்₄ரவ்யை: ஸாதனங்களைக் கொண்டு **नित्यं** நித்யம் அதிக காலத்துடன் கூடிய (யமபதவியை) **प्राप्तवान् अस्मि** ப்ராப்தவான் அஸ்மி அடைந்துள்ளேன்.

கர்மபலன் நிலையற்றது என்று நான் அறிவேன். ஏனெனில் அழியக்கூடிய ஸாதனங்களால் அந்த அழியாததை அடைய முடியாது. நசிகேதனே, இருந்தபோதிலும் என்னால் யாகம் செய்யப்பட்டது. நிலையற்ற ஸாதனங்களைக் கொண்டு அதிக காலத்துடன் கூடிய யமபதவியை அடைந்துள்ளேன்.

११. कामस्याग्निं जगतः प्रतिष्ठां क्रतोरानन्त्यमभयस्य पारम् ।
स्तोममहदुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो नचिकेतोऽत्यस्त्राक्षीः ॥

11. காமஸ்யாப்திம் ஜக்த: ப்ரதிஷ்டா₂ம்
 க்ரதோரானந்த்யமபுயஸ்ய பாரம் |
 ஸ்தோமமஹது₃ருகாயம் ப்ரதிஷ்டா₂ம்
 த்₃ருஷ்ட்வா த்₃ருத்யா தீ₃ரோ நசிகேதோ₅த்யஸ்ராக்ஷீ: ||

नचिकेत: நசிகேத: நசிகேதனே காமஸ்ய காமஸ்ய ஆசையை ஆபி
 ஆப்திம் பூர்த்தி செய்யும் (இடமாகவும்) जगत: ஜக்த: உலகுக்கு
 प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டா₂ம் ஆதாரமாகவும் क्रतो: க்ரதோ: த்யானத்தின்
 आनन्त्यं ஆனந்த்யம் முடிவற்ற பலனாகவும் अभयस्य அபயஸ்ய
 பயமின்மைக்கு पारं பாரம் இடமாகவும் स्तोम-महद्-उरुगायं ஸ்தோம-
 மஹத்-உருகாயம் பூஜிக்கத்தக்க ஐச்வர்யத்துடன் கூடிய விரிந்த
 प्रतिष्ठां ப்ரதிஷ்டா₂ம் ப்ரஹ்ம லோகத்தை दृष्ट्वा த்₃ருஷ்ட்வா ஆராய்ந்து
 (அதன் நிலையாமையை உணர்ந்த) धीर: தீ₃ர: தீரனான (நீ அதை)
 धृत्या த்₃ருத்யா உறுதியுடன் अत्यस्त्राक्षी: அத்யஸ்ராக்ஷீ: ஒதுக்கித்
 தள்ளிவிட்டாய்.

நசிகேதனே, ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யும் இடமாகவும்
 உலகுக்கு ஆதாரமாகவும் த்யானத்தின் முடிவற்ற பலனாகவும்
 பயமின்மைக்கு இடமாகவும் பூஜிக்கத்தக்க, ஐச்வர்யத்துடன்
 கூடிய, விரிந்த ப்ரஹ்மலோகத்தை ஆராய்ந்து அதன்
 நிலையாமையை உணர்ந்த தீரனான நீ அதை உறுதியுடன்
 ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டாய்.

१२. तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणम् ।
 अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति ॥

12. தம் து₃ர்த்₃ர்ஸம் கூ₃ட₄மனுப்ரவிஷ்டம்
 கு₃ஹாஹிதம் க₃ஹ்வரேஷ்ட₂ம் புராணம் |
 அத்₄யாத்மயோகாதி₄க₃மேன தே₃வம்
 மத்வா தீ₃ரோ ஹர்ஷசோ₁கௌ ஜஹாதி ||

अध्यात्मयोग-अधिगमेन अत्यायाम्योक्त-अतिक्रमेण ञानं योक्तं
எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் धीरः தீரः தீரன் दुर्दर्शं துர்த்ரம்
அறிவதற்கு அரிதான गूढं கூடும் ரஹஸ்யத்தை अनुप्रविष्टं
அனுப்ரவிஷ்டம் அடைந்த गुहाहितं குஹாஹிதம் புத்தியில் வெளிப்
படுகின்ற गहरेष्टं கஹ்ரேஷ்டம் துயரத்திற்குள் இருக்கின்ற पुराणं
புராணம் என்றுமுள்ள तं தம் அந்த देवं தேவம் அறிவு ஸ்வரூபமான
ஆத்மாவை मत्वा மத்வா அறிந்து हर्ष-शोकौ ஹர்ஷ-சோகௌ
ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் जहाति ஜஹாதி கடந்து செல்கிறான்.

ஞானயோகத்தை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் தீரன்,
அறிவதற்கு அரிதான, ரஹஸ்யத்தை அடைந்த, புத்தியில்
வெளிப்படுகின்ற, துயரத்திற்குள் இருக்கின்ற, என்றுமுள்ள அந்த
அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மாவை அறிந்து, ஸுகத்தையும்
துக்கத்தையும் கடந்து செல்கிறான்.

ஆத்மா கஹ்ரேஷ்டம்-துயரத்திற்குள் இருக்கிறது என்ற
லக்ஷணத்திற்கு துயரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய உடலுக்கும்
உலகத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளது என்பது பொருள்.

१३. एतच्छ्रुत्वा सम्परिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्य धर्म्यमणुमेतमाप्य ।
स मोदते मोदनीयं हि लब्ध्वा विवृतसद्य नचिकेतसं मन्ये ॥

13. ஏதச்ச்ருத்வா ஸம்பரிக்ருஹ்ய மர்த்ய:
ப்ரவ்ருஹ்ய தர்ம்யமணுமேதமாப்ய ।
ஸ மோத்யதே மோத்யனீயம் ஹி லப்த்வா
விவ்ருதம்ஸத்யம் நசிகேதஸம் மன்யே ॥

मर्त्यः மர்த்ய: அழியக்கூடிய மனிதன் एतत् ஏதத் இதை (ஆத்மாவைப்
பற்றி) श्रुत्वा ச்ருத்வா கேட்டு सम्परिगृह्य ஸம்பரிக்ருஹ்ய நன்கு
புரிந்துகொண்டு प्रवृह्य ப்ரவ்ருஹ்ய (உட ருந்து) வேறுபடுத்தி एतं
அதம் அணும் இந்த ஸுகம்மமான धर्म्य தர்ம்யம் ஆத்மாவை
आप्य ஆப்ய அடைகிறான். सः ஸ: அவன் मोदनीयं हि மோத்யனீயம்
ஹி ஸுகத்திற்கான காரணத்தை लब्ध्वा லப்த்வா அடைந்ததனால்

मोदते மோத்யே மகிழ்ந்திருக்கிறான். नचिकेतस நசிகேதஸம் நசிகேதனுக்கு सच्च ஸத்ம் (ப்ரஹ்மனுடைய) இருப்பிடம் विवृतं விவ்ருதம் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக मन्ये மன்யே கருதுகிறேன்.

அழியக்கூடிய மனிதன் இந்த ஆத்மாவைப் பற்றிக் கேட்டு, நன்கு புரிந்துகொண்டு, உட ருந்து வேறுபடுத்தி, இந்த ஸுக்ஷ்மமான ஆத்மாவை அடைகிறான். அவன் ஸுகத்திற்கான காரணத்தை அடைந்ததனால் மகிழ்ந்திருக்கிறான். நசிகேதனுக்கு ப்ரஹ்மனுடைய இருப்பிடம் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதுகிறேன்.

१४. अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्माद् अन्यत्रास्मात् कृताकृतात् ।
अन्यत्र भूताश्च भव्याश्च यत्तत्पश्यसि तद्वद ॥

14. அன்யத்ர த்ர்மாத்யன்யத்ராத்ர்மாத்,
அன்யத்ராஸ்மாத் க்ருதாக்ருதாத் ।
அன்யத்ர பூதாச்ச புவ்யாச்ச
யத்தத்பச்யஸி தத்வத்ய ॥

धर्मात् தர்மாத் தர்மத்திற்கும் अन्यत्र அன்யத்ர வேறான अधर्मात् अन्यत्र அதர்மாத் அன்யத்ர அதர்மத்திற்கும் வேறான अस्मात् அஸ்மாத் இந்த कृत-अकृतात् க்ருத-அக்ருதாத் கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் अन्यत्र அன்யத்ர வேறான भूतात् च பூதாத் ச கடந்ததற்கும் भव्यात् च புவ்யாத் ச வருவதற்கும் अन्यत्र அன்யத்ர வேறான यत् तत् யத் தத் எந்த ஒன்றை पश्यसि பச்யஸி அறிகிறீர்களோ तत् தத் அதை वद वद்ய (எனக்கு) கூறுங்கள்.

தர்மத்திற்கும் வேறான அதர்மத்திற்கும் வேறான, இந்த கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் வேறான, கடந்ததற்கும் வருவதற்கும் வேறான எந்த ஒன்றை அறிகிறீர்களோ அதை எனக்குக் கூறுங்கள்.

१५. सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदंसङ्ग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥

15. ஸர்வே வேதா₃ யத்பத₃மாமனந்தி
 தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத்வத₃ந்தி ।
 யதி₃ச்ச₃ந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
 தத்தே பத₃ம்ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீம்யோமித்யேதத் ॥

सर्वे ஸர்வே எல்லா வேதா₃: வேதங்களும் யத் பத₃ம்
 எந்த லக்ஷயத்தை आमनन्ति ஆமனந்தி பேசுகின்றனவோ யத் யத்
 எதற்காக सर्वाणि ஸர்வாணி அனைத்து तपांसि च தபாம்ஸி ச
 தவங்களையும் वदन्ति வத₃ந்தி கூறுகின்றனவோ யத் इच्छन्तः யத்
 இச்ச₃ந்த: எதை (அடைவதற்கு) ஆசை கொண்டு ब्रह्मचर्य₃ ப்ரஹ்ம
 சர்யம் (ஸாதகர்கள்) ப்ரஹ்மசர்யத்தை चरन्ति சரந்தி அனுஷ்டிக்
 கிறார்களோ तत् पदं தத் பத₃ம் அந்த லக்ஷயத்தை ते தே உனக்கு
 सद्ग्रहेण ஸங்க்ரஹேண சுருக்கமாக ब्रवीमि ப்ரவீமி கூறுகிறேன்
 एतत् औ₃ ஏதத் ஓம் அது ஓம் इति இதி என்பதே ஆகும்.

எல்லா வேதங்களும் எந்த லக்ஷயத்தைப் பேசுகின்றனவோ,
 எதற்காக அனைத்து தவங்களையும் கூறுகின்றனவோ, எதை
 அடைவதற்கு ஆசைகொண்டு ஸாதகர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை
 அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த லக்ஷயத்தை உனக்கு சுருக்கமாகக்
 கூறுகிறேன்: அது ஓம் என்பதே ஆகும்.

१६. एतद्धेवाक्षरं ब्रह्म एतद्धेवाक्षरं परम् ।
 एतद्धेवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत् ॥

16. ஏதத்த₃யேவாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஏதத்த₃யேவாக்ஷரம் பரம் ।
 ஏதத்த₃யேவாக்ஷரம் ஞாத்வா யோ யதி₃ச்ச₃தி தஸ்ய தத் ॥

एतत् हि ஏதத் ஹி இந்த अक्षरं एव அக்ஷரம் ஏவ எழுத்தே ब्रह्म ப்ரஹ்ம
 (ஸகுண) ப்ரஹ்மன். एतत् हि ஏதத் ஹி இந்த अक्षरं एव அக்ஷரம் ஏவ
 எழுத்தே परं பரம் நிர்குண (ப்ரஹ்மன்). एतत् हि ஏதத் ஹி இந்த अक्षरं
 एव அக்ஷரம் ஏவ எழுத்தையே ज्ञात्वा ஞாத்வா த்யானித்து यः यः

ஒருவன் யத் யத் எதை इच्छति இச்சுத்தி விரும்புகிறானோ तस्य தஸ்ய அவனுக்கு तत् தத் அது (அமைகிறது).

இந்த எழுத்தே ஸகுணப்ரஹ்மன். இந்த எழுத்தே நிர்குணப்ரஹ்மன். இந்த எழுத்தையே த்யானித்து ஒருவன் எதை விரும்புகிறானோ, அவனுக்கு அது அமைகிறது.

ஓம் என்பதுதான் எழுத்து என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

१७. एतदालम्बनं श्रेष्ठं एतदालम्बनं परम् ।
एतदालम्बनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥

17. ஏததா₃லம்பு₃னம் ச்₁ரேஷ்ட₂ம் ஏததா₃லம்பு₃னம் பரம் ।
ஏததா₃லம்பு₃னம் ஞாத்வா ப்₃ரஹ்மலோகே மஹீயதே ॥

एतत् आलम्बनं ஏதத் ஆலம்பு₃னம் இந்த ஆலம்பனம் श्रेष्ठं ச்₁ரேஷ்ட₂ம் மேலானது. एतत् आलम्बनम् ஏதத் ஆலம்பு₃னம் இந்த ஆலம்பனம் परं பரம் (ஸகுண நிர்குண) ப்ரஹ்மனை (குறிப்பது). एतत् आलम्बनम् ஏதத் ஆலம்பு₃னம் இந்த ஆலம்பனத்தை ज्ञात्वा ஞாத்வா த்யானித்து ब्रह्मलोके ப்₃ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் महीयते மஹீயதே (ஒருவன்) மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

இந்த ஆலம்பனம் மேலானது. இந்த ஆலம்பனம் ஸகுண, நிர்குண ப்ரஹ்மனைக் குறிப்பது. இந்த ஆலம்பனத்தை த்யானித்து, ப்ரஹ்மலோகத்தில் ஒருவன் மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

எதன் துணைகொண்டு இறைவனை த்யானிக்கிறோமோ அது ஆலம்பனம் எனப்படும். உதாரணமாக, நங்கத்தின் துணை கொண்டு சிவனை த்யானிக்கும் பொழுது நங்கம் ஆலம்பனம் ஆகிறது. அதுபோல் ஓம் என்ற எழுத்தின் துணை கொண்டு ப்ரஹ்மனை த்யானிக்கும் பொழுது ஓம் ஆலம்பனம் ஆகிறது. ஆலம்பனங்களில் ஓங்காரம் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

१८. न जायते म्रियते वा विपश्चित् नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित् ।
अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥

18. ந ஜாயதே மரியதே வா விபச்சித்,
நாயம் குதச்சிந்ந பூபூவ கச்சித் ।
அஜோ ந்த்ய: சாச்வதோயம் புராண:
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே ॥

अयं अयम् இந்த விபश्चित् விபச்சித் சைதன்ய ஸ்வரூபமான (ஆத்மா) न जायते ந ஜாயதே பிறப்பதில்லை. म्रियते वा மரியதே வா இறப்பதில்லை. कुतश्चित् குதச்சித் எதனிடமிருந்தும் न बभूव ந பூபூவ (இது) தோன்றவில்லை. कश्चित् கச்சித் (இதனிடமிருந்தும்) எதுவும் न ந தோன்றவில்லை. अजः அஜ: பிறப்பற்றது. नित्यः ந்த்ய: என்றும் உள்ளது. शाश्वतः சாச்வத: தேய்வற்றது. पुराणः புராண: வளர்ச்சியற்றது. शरीरे हन्यमाने சரீரே ஹன்யமானே உடல் கொல்லப்படும் பொழுது अयं அயம் இந்த (ஆத்மா) न हन्यते ந ஹன்யதே கொல்லப்படுவதில்லை.

இந்த சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஆத்மா பிறப்பதில்லை. இறப்பதில்லை. எதனிடமிருந்தும் இது தோன்றவில்லை. இதனிடமிருந்தும் எதுவும் தோன்றவில்லை. பிறப்பற்றது. என்றும் உள்ளது. தேய்வற்றது. வளர்ச்சியற்றது. உடல் கொல்லப்படும் பொழுது இந்த ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை.

१९. हन्ता चेन्मन्यते हन्तुं हतशोन्मन्यते हतम् ।
उभौ तौ न विजानीतः नायं हन्ति न हन्यते ॥

19. ஹந்தா சேந்மன்யதே ஹன்தும் ஹதச்சேந்மன்யதே ஹதம் ।
உபௌ தெள ந விஜானீத: நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே ॥

हन्ता ஹந்தா கொல்பவன் हन्तुं ஹன்தும் (ஆத்மாவை) கொல்வதாக मन्यते चेत् மன்யதே சேத் கருதினாலும் हतः ஹத: கொல்லப்படுபவன்

हत्म् ஹதம் (ஆத்மா) கொல்லப்படுவதாக मन्यते चेत् மன்யதே சேத் கருதினாலும் तौ उभौ தென உபௌ₄ அந்த இருவரும் न विजानीतः ந விஜானீத: (ஆத்மாவை) அறிபவர்கள் அல்ல. अयं அயம் இந்த (ஆத்மா) न हन्ति ந ஹன்தி கொல்வதில்லை. न हन्यते ந ஹன்யதே கொல்லப்படுவதில்லை.

கொல்பவன், ஆத்மாவைக் கொல்வதாகக் கருதினாலும், கொல்லப்படுபவன், ஆத்மா கொல்லப்படுவதாகக் கருதினாலும் அந்த இருவரும் ஆத்மாவை அறிபவர்கள் அல்ல. இந்த ஆத்மா கொல்வதில்லை. கொல்லப்படுவதில்லை.

२०. अणोरणीयान्महतो महीयान् आत्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायाम् ।
तमक्रतुः पश्यति वीतशोकः धातुप्रसादान्महिमानमात्मनः ॥

20. அணோரணீயான்மஹதோ மஹீயான்

ஆத்மாஸ்ய ஜந்தோர்நிஹிதோ குஹாயாம் ।

தமக்ரது: பச்யதி வீதசோக:

தா₄துப்ரஸாதா₄ந்மஹிமானமாத்மன: ॥

आत्मा ஆத்மா ஆத்மா अणो: அணோ: சிறியதைக்காட்டிலும் அணீயான் அணீயான் சிறியது. महतः மஹத: பெரியதைக்காட்டிலும் महीयान् மஹீயான் பெரியது. अस्य जन्तो: அஸ்ய ஜந்தோ: இந்த உயிரினத்தினுடைய गुहायां குஹாயாம் ஹ்ருதயகுகையில் निहितः நிஹித: இருக்கிறது. अक्रतुः அக்ரது: ஆசையற்றவன் धातु-प्रसादात् தா₄து-ப்ரஸாதா₄த் இந்தரியத்தின் அமைதியினால் आत्मनः ஆத்மன: ஆத்மாவினுடைய तं महिमानं தம் மஹிமானம் இந்த மஹிமையை पश्यति பச்யதி அறிகிறான். वीतशोकः வீதசோக: சோகத்தி ருந்தும் விடுபடுகிறான்.

ஆத்மா சிறியதைக் காட்டிலும் சிறியது. பெரியதைக் காட்டிலும் பெரியது. இந்த உயிரினத்தினுடைய ஹ்ருதய குகையில் இருக்கிறது. ஆசையற்றவன், இந்தரியத்தின் அமைதி

யினால் ஆத்மாவினுடைய இந்த மஹிமையை அறிகிறான். சோகத்தி ருந்தும் விடுபடுகிறான்.

२१. आसीनो दूरं व्रजति शयानो याति सर्वतः ।
कस्तं मदामदं देवं मदन्यो ज्ञातुमर्हति ॥

21. ஆஸீனோ தூரம் வ்ரஜதி சயானோ யாதி ஸர்வத: ।
கஸ்தம் மதாமதம் தேவம் மதன்யோ ஜ்ஞாதாமர்ஹதி ॥

ஆசீன: ஆஸீன: அமர்ந்துகொண்டு தூர் தூரம் தூரம் வ்ரஜதி வ்ரஜதி செல்கிறது. சயான: சயான: படுத்துக்கொண்டு சர்வத: ஸர்வத: எல்லா இடத்திற்கும் யாதி யாதி செல்கிறது. மத-அமதம் மத-அமதம் ஸுகம் உடையதாகவும் ஸுகம் அற்றதாகவும் உள்ள த் தேவம் அந்த ஆத்மாவை மதன்ய: மதன்ய: என்னைத்தவிர வேறு க: க: யார்தான் ஜாது அர்ஹதி ஜ்ஞாதும் அர்ஹதி அறியமுடியும்.

அமர்ந்துகொண்டு தூரம் செல்கிறது. படுத்துக்கொண்டு எல்லா இடத்திற்கும் செல்கிறது. ஸுகம் உடையதாகவும் ஸுகம் அற்றதாகவும் உள்ள அந்த ஆத்மாவை என்னைத் தவிர வேறு யார்தான் அறியமுடியும்?

தன்னைப்போல தகுதியை அடைந்தவர்களால்தான் ஆத்ம தத்துவத்தை அறியமுடியும் என்று யமதேவர் கூறுகிறார்.

२२. अशरीरं शरीरेषु अनवस्थेष्ववस्थितम् ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥

22. அசரீரம் சரீரேஷு அனவஸ்தேஷ்வவஸ்திதம் ।
மஹாந்தம் விபுமாத்மானம் மத்வா தீரோ ந சோசதி ॥

சரீரேஷு சரீரேஷு உடல்களுள் அசரீரம் உடலற்றதாகவும் அனவஸ்தேஷு அனவஸ்தேஷு நிலையற்றவற்றுள் அவஸ்திதம் நிலை யானதுமான மஹாந்தம் மஹாந்தம் பெரிய விபு விபும் அனைத்

தையும் வ்யாபிக்கின்ற **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **मत्वा** மத்வா அறிந்து **धीरः** தீர: தீரன் **न शोचति** ந சோசதி துயரப்படுவதில்லை.

உடல்களுள் உடலற்றதாகவும் நிலையற்றவற்றுள் நிலையானதுமான, பெரிய, அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்ற, ஆத்மாவை அறிந்து தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

२३. नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यः न मेधया न बहुना श्रुतेन ।

यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः तस्यैष आत्मा विवृणुते तन्नूस्वाम् ॥

23. நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்ய:

ந மேத்யா ந பஹுனா ச்ருதேன ।

யமேவைஷ வ்ருணுதே தேன லப்ய:

தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தனூம்ஸ்வாம் ॥

अयं आत्मा அயம் ஆத்மா இந்த ஆத்மா **प्रवचनेन** ப்ரவசனேன (வேதத்தை) ஓதுவதால் (மட்டும்) **न लभ्यः** ந லப்ய: அடையப்படுவதில்லை. **मेधया** மேத்யா ஞாபகசக்தியால் (மட்டும்) **न** ந அடையப்படுவதில்லை. **बहुना श्रुतेन** பஹுனா ச்ருதேன மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதால் (மட்டும்) **न** ந அடையப்படுவதில்லை. **एषः** ஏஷ: இந்த (ஆத்மா) **यं** யம் யாரை **वृणुते** வ்ருணுதே தேர்ந்தெடுக்கிறதோ **तेन एव** தேன ஏவ அவனால்தான் **लभ्यः** லப்ய: அடையப்படுகிறது. **एषः आत्मा** ஏஷ: ஆத்மா இந்த ஆத்மா **तस्य** தஸ்ய அவனுக்கு **स्वां** ஸ்வாம் தன் **तन्नू** தனூம் ஸ்வரூபத்தை **विवृणुते** விவ்ருணுதே விளக்குகிறது.

இந்த ஆத்மா, வேதத்தை ஓதுவதால் மட்டும் அடையப்படுவதில்லை. ஞாபக சக்தியால் மட்டும் அடையப்படுவதில்லை. மீண்டும் மீண்டும் கேட்பதால் மட்டும் அடையப்படுவதில்லை. இந்த ஆத்மா யாரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறதோ அவனால்தான் அடையப்படுகிறது. இந்த ஆத்மா அவனுக்குத் தன் ஸ்வரூபத்தை விளக்குகிறது.

२४. नाविरतो दुष्टरिताद् नाशान्तो नासमाहितः ।
नाशान्तमनसो वापि प्रज्ञानेनैनामाप्नुयात् ॥

24. நாவிரதோ துஷ்சரிதாத், நாசாந்தோ நாஸமாஹித: ।
நாசாந்தமனஸோ வாபி ப்ரஞானேனைனமாப்னுயாத் ॥

दुष्टरिताद् துஷ்சரிதாத், தவறான நடத்தையி ருந்து அவிரத:
அவிரத: விலகாதவன் एनं ஏனம் இந்த (ஆத்மாவை) प्रज्ञानेन
ப்ரஞானேன அறிவினால் न आपुयात् ந ஆப்னுயாத் அடைய
முடியாது. अशान्त: அசாந்த: இந்தரிய ஒழுக்கமற்றவன் न ந அடைய
முடியாது. असमाहित: அஸமாஹித: மன ஒருமுகப்பாடு அற்றவன்
न ந அடைய முடியாது. अशान्तमनसः वा अपि அசாந்தமனஸ: வா
அபி மன அமைதி அற்றவனாலும் न ந அடைய முடியாது.

தவறான நடத்தையி ருந்து விலகாதவன் இந்த
ஆத்மாவை அறிவினால் அடைய முடியாது. இந்தரிய ஒழுக்க
மற்றவன் அடைய முடியாது. மன ஒருமுகப்பாடு அற்றவன்
அடைய முடியாது. மன அமைதியற்றவனாலும் அடைய
முடியாது.

२५. यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनः ।
मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः ॥

25. யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே, புவத ஒதுன: ।
ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசனம் க இத்தா₂ வேத்₂ யத்ர ஸ: ॥

यस्य யஸ்ய எந்த (ஆத்மாவுக்கு) ब्रह्म च ப்ரஹ்ம ச ப்ராஹ்மணன் क्षत्रं
च க்ஷத்ரம் ச க்ஷத்ரியன் उभे உபே, ஆகிய இருவரும் ओदनः ஒதுன:
உணவு भवत: புவத: ஆகின்றனரோ यस्य யஸ்ய எந்த (ஆத்மாவுக்கு)
मृत्यु: ம்ருத்யு: யமதேவர் उपसेचनं உபஸேசனம் ஊறுகாய் ஆவாரோ
सः ஸ: அந்த (ஆத்மா) यत्र யத்ர எங்குள்ளது என்றும் इत्था இத்தா₂
இவ்விதம் உள்ளது என்றும் क: க: யாரால்தான் वेद வேத்₂ அறியமுடியும்.

எந்த ஆத்மாவுக்கு ப்ராஹ்மணன், கூத்திரியன் ஆகிய இருவரும் உணவு ஆகின்றனரோ, எந்த ஆத்மாவுக்கு யமதேவர் ஊறுகாய் ஆவாரோ, அந்த ஆத்மா எங்குள்ளது என்றும் இவ்விதம் உள்ளது என்றும் யாரால்தான் அறியமுடியும்?

அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக இருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு யமதேவரே ஊறுகாய் போல என்ற உவமையி ருந்து ஆத்மா மரணமற்றது, அனைத்தும் ஆத்மாவில் ஒடுங்குகின்றது என்ற கருத்து கூறப் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தகுதியானவர்களே அறிவார்கள். மற்றவர்களால் அறியமுடியாது என்ற கருத்து வ யறுத்தப்படுகிறது.

इति प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல் முடிவுற்றது.

प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली
முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்

१. ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके गुहां प्रविष्टौ परमे परार्थे ।
छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति पञ्चाग्रयो ये च त्रिणाचिकेताः ॥

1. ரிதம் பிபுந்தௌ ஸுக்ருதஸ்ய லோகே
சூஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ பரமே பரார்தே ।
சாயாதபௌ ப்ரஹ்மவிதோ வதந்தி
பஞ்சாக்ஸ்யோ யே ச த்ரிணாசிகேதா: ॥

सुकृतस्य ஸுக்ருதஸ்ய தன்னால் செய்யப்பட்ட **ऋतं** ரிதம் கர்ம பலனை **पिबन्तौ** பிபுந்தௌ அனுபவித்துக்கொண்டுள்ள **छाया-आतपौ** சாயா-ஆதபௌ நிழலும் ஒளியும் போன்ற (ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும்) **लोके** லோகே உடல் உள்ள **परार्थे** பரார்தே, ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமான **परमे** பரமே மேலான **गुहां** சூஹாம் ஹ்ருதயகுகையில் **प्रविष्टौ** ப்ரவிஷ்டௌ நுழைந்துள்ளார்கள் (என்று) **ब्रह्मविदः** ப்ரஹ்மவித: ப்ரஹ்மனை அறிந்தவர்கள் **वदन्ति** வதந்தி கூறுகிறார்கள். **ये च** யே ச மேலும் **पञ्चाग्रयः** பஞ்சாக்ஸ்ய: ஐந்து அக்னியில் யாகம் செய்பவர்களும் **त्रिणाचिकेताः** த்ரிணாசிகேதா: மும்முறை நாசிகேதம் என்ற யாகத்தைச் செய்தவர்களும் (இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்).

தன்னால் செய்யப்பட்ட கர்மபலனை அனுபவித்துக் கொண்டுள்ள, நிழலும் ஒளியும் போன்ற ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் உடல் உள்ள ப்ரஹ்மனின் இருப்பிடமான, மேலான ஹ்ருதய குகையில் நுழைந்துள்ளார்கள் என்று ப்ரஹ்மனை அறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேலும் ஐந்து அக்னியில் யாகம் செய்பவர்களும் மும்முறை நாசிகேதம் என்ற யாகத்தைச் செய்தவர்களும் இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

२. यः सेतुरीजानानाम् अक्षरं ब्रह्म यत् परम् ।
अभयं तितीर्षतां पारं नाचिकेतँशकेमहि ॥

2. ய: ஸேதுரீஜானானாம் அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம யத் பரம் ।
அபயம் திதீர்ஷதாம் பாரம் நாசிகேதம்சுகேமஹி ॥

ईजानानां ऋजानानां யாகம் செய்பவர்களுக்கு (ஸ்வர்கத்திற்கான) यः सेतुः ய: ஸேது: எந்த வழி உள்ளதோ नाचिकेतं நாசிகேதம் அந்த நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை (அறிந்து செயல்பட நாம்) शकेमहि சுகேமஹி முற்படலாம். (அல்லது ஸம்ஸாரத்தின்) पारं பாரம் கரையை तितीर्षतां திதீர்ஷதாம் கடக்க விரும்புபவர்களின் यत् परं யத் பரம் அந்த மேலான अभयं அபயம் பயமற்ற अक्षरं அக்ஷரம் அழியாத ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை (நாம் அறிய முற்படலாம்).

யாகம் செய்பவர்களுக்கு ஸ்வர்கத்திற்கான எந்த வழி உள்ளதோ அந்த நாசிகேதம் என்ற யாகத்தை அறிந்து செயல்பட நாம் முற்படலாம். அல்லது ஸம்ஸாரத்தின் கரையைக் கடக்க விரும்புபவர்களின் அந்த மேலான, பயமற்ற, அழியாத ப்ரஹ்மனை நாம் அறிய முற்படலாம்.

ஒரு ஜீவன் யாகத்தின் துணைகொண்டு ஸ்வர்கம் முத ய லோகங்களை அடைய இந்த வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்தலாம். அல்லது ப்ரஹ்மத்தை அறிந்து மோக்ஷத்தை அடைய பயன்படுத்தலாம் என்பது இங்கு புகட்டப்படும் கருத்து.

३. आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ।
बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥

3. ஆத்மானம் ரதி₂னம் வித்₃தி₄ சரீரம் ரத₂மேவ து ।
புத்₃தி₄ம் து ஸாரதி₂ம் வித்₃தி₄ மன: ப்ரக்₃ரஹ்மேவ ச ॥

आत्मानं ஆத்மானம் ஜீவாத்மாவை रथिनं ரதி₂னம் தேரில் அமர்ந்தி ருப்பவனாகவும் शरीरं சரீரம் உடலை रथं एव तु ரத₂ம் ஏவ து தேராகவும் विद्धि வித்₃தி₄ அறிவாயாக. बुद्धिं तु புத்₃தி₄ம் து

புத்தியை சாரथி ஸாரதி₂ம் தேரோட்டியாகவும் மன: ச மனதை
प्रग्रहं एव ப்ரக்ரஹம் ஏவ கடிவாளமாகவும் विद्धि வித்துதி₄ அறிவாயாக.

ஜீவாத்மாவைத் தேரில் அமர்ந்திருப்பவனாகவும்
உடலைத் தேராகவும் அறிவாயாக. புத்தியைத் தேரோட்டி
யாகவும் மனதைக் கடிவாளமாகவும் அறிவாயாக.

४. इन्द्रियाणि हयानाहुः विषयाँ स्तेषु गोचरान् ।
आत्मन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥

4. இந்த்ரியாணி ஹயானாஹு:
விஷயாம் ஸ்தேஷு கோசுரான் |
ஆத்மேந்த்ரியமனோயுக்தம்
போக்தேத்யாஹுர்மனீஷிண: ||

इन्द्रियाणि இந்த்ரியாணி இந்த்ரியங்களை हयान् ஹயான்
குதிரைகளாகவும் विषयान् விஷயான் பொருள்களை तेषु தேஷு
அவற்றின் गोचरान् கோசுரான் பாதைகளாகவும் आहुः ஆஹு:
கூறுகிறார்கள். आत्म-इन्द्रिय-मनः-युक्तं ஆத்ம-இந்த்ரிய-மன:-யுக்தம்
உடல் இந்த்ரியம் மனம் இவற்றுடன் கூடிய (ஜீவாத்மாவை) भोक्ता
போக்தா அனுபவிப்பவன் इति இதி என்று मनीषिणः மனீஷிண:
ஞானிகள் आहुः ஆஹு: கூறுகிறார்கள்.

இந்த்ரியங்களைக் குதிரைகளாகவும் பொருள்களை
அவற்றின் பாதைகளாகவும் கூறுகிறார்கள். உடல், இந்த்ரியம்,
மனம் இவற்றுடன் கூடிய ஜீவாத்மாவை, அனுபவிப்பவன்
என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

५. यस्त्वविज्ञानवान् भवति अयुक्तेन मनसा सदा ।
तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ॥

5. யஸ்த்வவிஞானவான் புவதி அயுக்தேன மனஸா ஸதா |
தஸ்யேந்த்ரியாண்யவச்யானி துஷ்டாசுவா இவ ஸாரதே: ||

यः तु यः து யார் **अविज्ञानवान्** அவிஞானவான் அறிவற்றவனாகவும் **सदा** ஸதா, என்றும் **अयुक्तेन** அயுக்தேன நெறிப்படுத்தப்படாத **मनसा** மனஸா மனதுடன் கூடியவனாகவும் **भवति** புவதி உள்ளானோ **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய **इन्द्रियाणि** இந்த்ரியாணி இந்த்ரியங்கள் **सारथेः** ஸாரதே: தேரோட்டியின் **दुष्टाश्वाः** துஷ்டாச்வா: மோசமான குதிரைகள் **इव** இவ போல் **अवश्यानि** அவச்யானி கட்டுப்படாமல் இருக்கின்றன.

யார் அறிவற்றவனாகவும் என்றும் நெறிப்படுத்தப்படாத மனதுடன் கூடியவனாகவும் உள்ளானோ, அவனுடைய இந்த்ரியங்கள் தேரோட்டியின் மோசமான குதிரைகள் போல் கட்டுப்படாமல் இருக்கின்றன.

६. **यस्तु विज्ञानवान् भवति युक्तेन मनसा सदा ।**
तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः ॥

6. யஸ்து விஞானவான் புவதி யுக்தேன மனஸா ஸதா, |
தஸ்யேந்த்ரியாணி வச்யானி ஸத்ச்வா இவ ஸாரதே: ||

यः तु यः து யார் **विज्ञानवान्** விஞானவான் அறிவுடையவனாகவும் **सदा** ஸதா, என்றும் **युक्तेन** யுக்தேன நெறிப்படுத்தப்பட்ட **मनसा** மனஸா மனதுடன் கூடியவனாகவும் **भवति** புவதி உள்ளானோ **तस्य** தஸ்ய அவனுடைய **इन्द्रियाणि** இந்த்ரியாணி இந்த்ரியங்கள் **सारथेः** ஸாரதே: தேரோட்டியின் **सदश्वाः** ஸத்ச்வா: நல்ல குதிரைகள் **इव** இவ போல் **वश्यानि** வச்யானி கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றன.

யார் அறிவுடையவனாகவும் என்றும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதுடன் கூடியவனாகவும் உள்ளானோ, அவனுடைய இந்த்ரியங்கள் தேரோட்டியின் நல்ல குதிரைகள் போல் கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றன.

७. **यस्त्वविज्ञानवान् भवति अमनस्कः सदाशुचिः ।**
न स तत्पदमाप्नोति संसारं चाधिगच्छति ॥

7. யஸ்த்வவிஞானவான் ப₄வதி அமனஸ்க: ஸதா₃க்₁சி: |
ந ஸ தத்பத₃மாப்னோதி ஸம்ஸாரம் சாதி₄க்₃ச்₂தி ||

ய: து ய: து யார் **அவிஜ்நானவான்** அவிஞானவான் அறிவற்றவனாகவும் **அமனஸ்க:** அமனஸ்க: நெறிப்படுத்தப்படாத மனதையுடையவனாகவும் **சதா** ஸதா₃ என்றும் **அசு₁சி:** அக்₁சி: தூய்மையற்றவனாகவும் **भवति** ப₄வதி உள்ளானோ **स:** ஸ: அவன் **तत् पदं** தத் பத₃ம் அந்தப்பதத்தை **न आप्नोति** ந ஆப்னோதி அடையமாட்டான். **संसारं च** ஸம்ஸாரம் ச ஸம்ஸாரத்தை **अधिगच्छति** அதி₄க்₃ச்₂தி அடைகிறான்.

யார் அறிவற்றவனாகவும் நெறிப்படுத்தப்படாத மனதையுடையவனாகவும் என்றும் தூய்மையற்றவனாகவும் உள்ளானோ, அவன் அந்தப் பதத்தை அடையமாட்டான். ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான்.

८. यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।
स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद् भूयो न जायते ॥

8. யஸ்து விஞானவான் ப₄வதி ஸமனஸ்க: ஸதா₃ க்₁சி: |
ஸ து தத்பத₃மாப்னோதி யஸ்மாத்₃ பூ₄யோ ந ஜாயதே ||

ய: து ய: து யார் **विज्ञानवान्** விஞானவான் அறிவுடையவனாகவும் **समनस्कः** ஸமனஸ்க: நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாகவும் **सदा** ஸதா₃ என்றும் **शुचिः** க்₁சி: தூய்மையுடையவனாகவும் **भवति** ப₄வதி உள்ளானோ **स:** து ஸ: து அவன் **यस्माद्** யஸ்மாத்₃ எதை அடைவதால் **भूयः** பூ₄ய: மீண்டும் **न जायते** ந ஜாயதே பிறப்பதில்லையோ **तत् पदं** தத் பத₃ம் அந்தப்பதத்தை **आप्नोति** ஆப்னோதி அடைகிறான்.

யார் அறிவுடையவனாகவும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மனதையுடையவனாகவும் என்றும் தூய்மையுடையவனாகவும் உள்ளானோ, அவன், எதை அடைவதால் மீண்டும் பிறப்பதில்லையோ, அந்தப்பதத்தை அடைகிறான்.

9. विज्ञानसारथिर्यस्तु मनःप्रग्रहवान्नरः ।
सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥

9. விஞானஸாரதி₂ர்யஸ்து மன:ப்ரக்ரஹவாந்நர: ।
ஸோ₂த்₂வன: பாரமாப்னோதி தத்₂விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥

ய: நர: து ய: நர: து எந்த மனிதன் விज्ञानसारथि: விஞானஸாரதி₂: அறிவுடைய தேரோட்டியைப் போலவும் மன:-प्रग्रहवान् மன:-ப்ரக்ரஹவான் (தன்) வசத்திலுள்ள கடிவாளம் போன்ற மனதையுடையவனாகவும் உள்ளானோ स: ஸ: அவன் अध्वन: அத்₂வன: பயணத்தின் पारं பாரம் முடிவை आप्नोति ஆப்னோதி அடைகிறான். तत् தத் அது विष्णो: விஷ்ணோ: ப்ரஹ்மனுடைய परमं பரமம் மேலான पदं பதம் இருப்பிடம்.

எந்த மனிதன் அறிவுடைய தேரோட்டியைப் போலவும் தன் வசத்திலுள்ள கடிவாளம் போன்ற மனதையுடையவனாகவும் உள்ளானோ, அவன் பயணத்தின் முடிவை அடைகிறான். அது ப்ரஹ்மனுடைய மேலான இருப்பிடம்.

१०. इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्थाः अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिः बुद्धेरात्मा महान् परः ॥

10. இந்த்₂ரியேப்₂ய: பரா ஹ்யர்தா₂: அர்தே₂ப்₂யச்₂ச பரம் மன: ।
மனஸஸ்து பரா பு₂த்₂தி₂: பு₂த்₂தே₂ராத்மா மஹான் பர: ॥

इन्द्रियेभ्यः இந்த்₂ரியேப்₂ய: இந்த்₂ரியங்களைக் காட்டிலும் अर्थाः हि அர்தா₂: ஹி விஷயங்கள் परा: பரா: மேலானவை. अर्थेभ्यः च அர்தே₂ப்₂ய: ச விஷயங்களைக் காட்டிலும் मनः மன: மனம் परं பரம் மேலானது. मनसः तु மனஸ: து மனதைக்காட்டிலும் बुद्धिः பு₂த்₂தி₂: புத்தி परा பரா மேலானது. बुद्धेः பு₂த்₂தே₂: புத்தியைக் காட்டிலும் महान् आत्मा மஹான் ஆத்மா ஹிரண்யகர்பதத்துவம் परः பர: மேலானது.

இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் விஷயங்கள் மேலானவை. விஷயங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது. மனதைக் காட்டிலும் புத்தி மேலானது. புத்தியைக் காட்டிலும் ஹிரண்யகர்ப தத்துவம் மேலானது.

११. महतः परमव्यक्तम् अव्यक्तात् पुरुषः परः ।
पुरुषान्न परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः ॥

11. மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத் புருஷ: பர: |
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா₂ ஸா பரா க₂தி: ||

महतः மஹத: ஹிரண்யகர்ப தத்துவத்தைக் காட்டிலும் அவ்யக்த₁ அவ்யக்தம் மாயை பர₁ பரம் மேலானது. அவ்யக்தாத்₁ அவ்யக்தாத் மாயையைக்காட்டிலும் புருஷ: புருஷ: ஆத்மா பர: பர: மேலானது. புருஷாத்₁ புருஷாத் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் பர₁ பரம் மேலானது. ந₁ கிஞ்சித்₁ ந₁ கிஞ்சித் ஒன்றும் இல்லை. சா காஷ்டா₂ ஸா காஷ்டா₂ அதுவே முடிவான இடம். சா பரா ஸா பரா அதுவே மேலான₁ கதி: க₂தி: லக்ஷயம்.

ஹிரண்யகர்ப தத்துவத்தைக் காட்டிலும் மாயை மேலானது. மாயையைக் காட்டிலும் ஆத்மா மேலானது. ஆத்மாவைக் காட்டிலும் மேலானது ஒன்றும் இல்லை. அதுவே முடிவான இடம். அதுவே மேலான லக்ஷயம்.

१२. एष सर्वेषु भूतेषु गूढोऽऽत्मा न प्रकाशते ।
दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥

12. ஏஷ ஸர்வேஷு பூ₄தேஷு₄
கூ₃டோ₄஽஽த்மா ந ப்ரகாச₁தே |
த்₃ருச₁யதே த்வக்₃ர்யயா பு₃த்₃யா₄
ஸ₁க்ஷமயா ஸ₁க்ஷமத்₃ர்சி₁பி₄: ||

सर्वेषु भूतेषु ஸர்வேஷு பூதேஷு எல்லா உயிரினங்களுக்குள்ளும்
 गूढः सूक्ष्मः மறைந்திருக்கின்ற एषः आत्मा ஏஷு: ஆத்மா இந்த ஆத்மா
 न प्रकाशते ந ப்ரகாஸ்தே தெளிவாக விளங்குவதில்லை. अग्र्या
 அக்ர்யயா கூர்மையான सूक्ष्मया ஸுக்ஷ்மயா நுட்பமான बुद्ध्या
 புத்த்யா புத்தியின் மூலம் सूक्ष्म-दर्शिभिः ஸுக்ஷ்ம-தர்சிபி:
 நுண்ணிய பார்வை உடையவர்களால் तु दृश्यते து த்ருச்யதே (இந்த
 ஆத்மா) அறியப்படுகிறது.

எல்லா உயிரினங்களுக்குள்ளும் மறைந்திருக்கின்ற இந்த
 ஆத்மா தெளிவாக விளங்குவதில்லை. கூர்மையான, நுட்பமான
 புத்தியின் மூலம் நுண்ணிய பார்வை உடையவர்களால் இந்த
 ஆத்மா அறியப்படுகிறது.

१३. यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञः तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ।

ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत् तद्यच्छेच्छान्त आत्मनि ॥

13. யச்சேத்வாங்மனஸீ ப்ராஞ்: தத்யச்சேஜ்ஞான ஆத்மனி ।
 ஞானமாத்மனி மஹதி நியச்சேத் தத்யச்சேச்சாந்த ஆத்மனி ॥

प्राज्ञः ப்ராஞ்: ஞானி वाक् வாக் வாக்கை मनसी மனஸீ மனதில் यच्छेत्
 யச்சேத் ஒடுக்கவேண்டும். तत् தத் அதை (மனதை) ज्ञाने आत्मनि
 ஞானே ஆத்மனி புத்தியில் यच्छेत् யச்சேத் ஒடுக்க வேண்டும். ज्ञानं
 ஞானம் புத்தியை महति आत्मनि மஹதி ஆத்மனி ஸமஷ்டி புத்தியில்
 नियच्छेत् நியச்சேத் ஒடுக்கவேண்டும். तत् தத் அதை (ஸமஷ்டி
 புத்தியை) शान्ते आत्मनि சாந்தே ஆத்மனி சாந்தமான ஆத்மாவில்
 यच्छेत् யச்சேத் ஒடுக்கவேண்டும்.

ஞானி, வாக்கை மனதில் ஒடுக்க வேண்டும். மனதை
 புத்தியில் ஒடுக்க வேண்டும். புத்தியை ஸமஷ்டி புத்தியில்
 ஒடுக்க வேண்டும். ஸமஷ்டி புத்தியை சாந்தமான ஆத்மாவில்
 ஒடுக்க வேண்டும்.

१४. उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरान् निबोधत ।
क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया दुर्गं पथस्तत् कवयो वदन्ति ॥

14. உத்திஷ்ட₂த ஜாக்₂ரத
ப்ராப்ய வரான் நிபோ₂த₂த |
க்ஷுரஸ்ய தா₂ரா நிசி₂தா து₂ரத்யயா
து₂ர்கும் பத₂ஸ்தத் கவயோ வத₂ந்தி ||

उत्तिष्ठत உத்திஷ்ட₂த எழுந்துகொள்வீர்களாக. जाग्रत ஜாக்₂ரத: விழித்துக் கொள்வீர்களாக. वरान् வரான் சான்றோர்களை प्राप्य ப்ராப்ய அடைந்து निबोधत நிபோ₂த₂த (ஆத்மாவை) அறிவீர்களாக. क्षुरस्य க்ஷுரஸ்ய கத்தியினுடைய निशिता நிசி₂தா கூர்மையான धारा தா₂ரா நுனியில் (நடப்பது எவ்விதம்) दुरत्यया து₂ரத்யயா கடினமானதோ तत् தத் (அவ்விதம் ஞானத்திற்கான) இந்த पथ: பத₂: பாதை दुर्गं து₂ர்கும் கடினமானது (என்று) कवय: கவய: ஞானிகள் वदन्ति வத₂ந்தி கூறுகிறார்கள்.

எழுந்து கொள்வீர்களாக. விழித்துக் கொள்வீர்களாக. சான்றோர்களை அடைந்து ஆத்மாவை அறிவீர்களாக. கத்தியினுடைய கூர்மையான நுனியில் நடப்பது எவ்விதம் கடினமானதோ, அவ்விதம் ஞானத்திற்கான இந்தப் பாதையானது கடினமானது என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

१५. अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथारसं नित्यमगन्धवच्च यत् ।
अनाद्यनन्तं महतः परं ध्रुवं निचाय्य तन्मृत्युमुखात् प्रमुच्यते ॥

15. அச₂ப்த₂மஸ்பர்ச₂மரூபமவ்யயம்
ததா₂ரஸம் நித்யமக₂ந்த₂வச்ச யத் |
அனாத்யனந்தம் மஹத: பரம் த்₂ருவம்
நிசாய்ய தந்ம்ருத்யுமுகாத் ப்ரமுச்யதே ||

यत् யத் எது अशब्दம் அசுப்தம் சப்தமற்றதோ अस्पर्शம் அஸ்பர்சம் ஸ்பர்சமற்றதோ अरूपं அரூபம் ரூபமற்றதோ तथा अरसं ததா₂ அரஸம் சுவையற்றதோ अगन्धवत् च அகந்த்வத் ச வாஸனையற்றதோ अव्ययं அவ்யயம் தேய்வறாததோ नित्यं நித்யம் என்றும் உள்ளதோ अनादि-अनन्तं அனாதி-அனந்தம் தோற்றமற்றதோ முடிவற்றதோ महतः மஹத: ஹிரண்யகர்பருக்கும் परं பரம் மேலானதோ ध्रुवं த்ருவம் அழியாததோ तत् தத் அதை निचाय्य நிசாய்ய தெளிவாக அறிந்து मृत्युमुखात् ம்ருத்யுமுகாத் மரணத்தினுடைய வாயி ருந்து प्रमुच्यते ப்ரமுச்யதே (ஒருவன்) விடுவிக்கப்படுகிறான்.

எது சப்தமற்றதோ, ஸ்பர்சமற்றதோ, ரூபமற்றதோ, சுவையற்றதோ, வாஸனையற்றதோ, தேய்வறாததோ, என்றும் உள்ளதோ, தோற்றமற்றதோ, முடிவற்றதோ, ஹிரண்யகர்பருக்கும் மேலானதோ, அழியாததோ, அதைத் தெளிவாக அறிந்து மரணத்தினுடைய வாயி ருந்து ஒருவன் விடுவிக்கப்படுகிறான்.

१६. नाचिकेतमुपाख्यानं मृत्युप्रोक्तं सनातनम् ।
उक्त्वा श्रुत्वा च मेधावी ब्रह्मलोके महीयते ॥

16. நாசிகேதமுபாக்யானம் ம்ருத்யுப்ரோக்தம் ஸனாதனம் ।
உக்த்வா ச்ருத்வா ச மேதா₄வீ ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே ॥

नाचिकेतं நாசிகேதம் நசிகேதனால் அடையப்பட்ட मृत्युप्रोक्तं ம்ருத்யுப்ரோக்தம் யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட सनातनं ஸனாதனம் என்றும் தொடர்ந்துவந்த उपाख्यानं உபாக்யானம் இந்த உபதேசத்தை श्रुत्वा ச்ருத்வா கேட்டு उक्त्वा च உக்த்வா ச (பிறகு அதை) உபதேசிக்கின்ற मेधावी மேதா₄வீ ஞானி ब्रह्मलोके ப்ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் महीयते மஹீயதே மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

நசிகேதனால் அடையப்பட்ட, யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட, என்றும் தொடர்ந்து வந்த இந்த உபதேசத்தைக் கேட்டு, பிறகு அதை உபதேசிக்கின்ற ஞானி ப்ரஹ்மலோகத்தில் மஹிமைப்படுத்தப்படுகிறான்.

१७. य इमं परमं गुह्यं श्रावयेद् ब्रह्मसंसदि ।

प्रयतः श्राद्धकाले वा तदानन्त्याय कल्पते तदानन्त्याय कल्पत इति ॥

17. ய இமம் பரமம் குஹ்யம்

சுராவயேத் ப்ராஹ்மஸம்ஸதி ।

ப்ரயத: சுராத் தகாலே வா

ததாநந்த்யாய கல்பதே ததாநந்த்யாய கல்பத இதி ॥

ய: ய: யார் प्रयतः ப்ரயத: தூய்மையானவனாக இருந்துகொண்டு ब्रह्मसंसदि ப்ராஹ்மஸம்ஸதி ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸபையிலோ श्राद्धकाले वा சுராத் தகாலே வா ச்ராத் த காலத்திலோ इमं இமம் இந்த परमं பரமம் மேலான गुह्यं குஹ்யம் ரஹஸ்யத்தை श्रावयेत् சுராவயேத் கேட்கும்படி செய்கிறானோ (அவனுக்கு) तत् தத் அது (அந்த ஸாதனையானது) आनन्त्याय ஆனந்த்யாய முடிவற்ற பலனையடைய कल्पते கல்பதே காரணமாகிறது. (அவனுக்கு) तत् தத் அது (அந்த ஸாதனையானது) आनन्त्याय ஆனந்த்யாய முடிவற்ற பலனையடைய कल्पते கல்பதே காரணமாகிறது. इति இதி இவ்விதம் (இந்த முதல் அத்யாயம் முடிவடைகிறது).

யார் தூய்மையானவனாக இருந்துகொண்டு, ப்ராஹ்மணர்களுடைய ஸபையிலோ, ச்ராத் த காலத்திலோ, இந்த மேலான ரஹஸ்யத்தைக் கேட்கும்படி செய்கிறானோ, அவனுக்கு அந்த ஸாதனையானது முடிவற்ற பலனையடையக் காரணமாகிறது. அவனுக்கு அந்த ஸாதனையானது முடிவற்ற பலனையடையக் காரணமாகிறது. இவ்விதம் இந்த முதல் அத்யாயம் முடிவடைகிறது.

इति प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली

முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல் முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये प्रथमा वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல்

१. पराञ्चि खानि व्यतृणत् स्वयम्भूः
तस्मात् पराङ् पश्यति नान्तरात्मन् ।
कष्टिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षद्
आवृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥

1. பராஞ்சி கா₂னி வ்யத்ருணத் ஸ்வயம்பூ₄:
தஸ்மாத் பராங் பச்யதி நாந்தராத்த்மன் ।
கச்சித்தீ₄ர: ப்ரத்யகா₂த்மானமைக்ஷத்₃
ஆவ்ருத்தசக்ஷு₄ரம்ருதத்வமிச்ச₂ன் ॥

स्वयम्भूः ஸ்வயம்பூ₄: ஈச்வரன் **खानि** கா₂னி இந்த்ரியங்களை **पराञ्चि** பராஞ்சி வெளிநோக்கு உடையனவாக (படைத்திருப்பதன் மூலம் நம்மை) **व्यतृणत्** வ்யத்ருணத் நாசப்படுத்திவிட்டார். **तस्मात्** தஸ்மாத் ஆகவே **पराङ्** பராங் (ஒருவன்) வெளிவிஷயத்தையே **पश्यति** பச்யதி பார்க்கிறான். **अन्तरात्मन्** அந்தராத்த்மன் தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவை **न** ந பார்ப்பதில்லை. **कष्टिद् धीरः** கச்சித் தீ₄ர: யாரோ ஒரு தீரன் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வம் மரணமற்ற நிலையை **इच्छन्** இச்ச₂ன் விரும்பி **आवृत्त-चक्षुः** ஆவ்ருத்த-சக்ஷு₄: வெளியி ருந்து விலகிய பார்வையை உடையவனாக **प्रत्यक्** ப்ரத்யக் தன்னுள் உள்ள **आत्मानं** ஆத்மானம் ஆத்மாவை **ऐक्षत्** ஐக்ஷத் பார்க்கிறான்.

ஈச்வரன் இந்த்ரியங்களை வெளிநோக்கு உடையனவாகப் படைத்திருப்பதன் மூலம் நம்மை நாசப்படுத்தி விட்டார். ஆகவே ஒருவன் வெளிவிஷயத்தையே பார்க்கிறான். தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவைப் பார்ப்பதில்லை. யாரோ ஒரு தீரன் மரணமற்ற நிலையை விரும்பி, வெளியி ருந்து விலகிய பார்வையை உடையவனாக தன்னுள் உள்ள ஆத்மாவைப் பார்க்கிறான்.

२. पराचः कामाननुयन्ति बालाः ते मृत्योर्यन्ति विततस्य पाशम् ।
अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुवमध्रुवेष्विह न प्रार्थयन्ते ॥

2. பராசு: காமானனுயந்தி பா₃லா:
தே ம்ருத்தேயார்யந்தி விததஸ்ய பாச₃ம் ।
அத₂ தீ₄ரா அம்ருதத்வம் விதி₃த்வா
த்₄ருவமத்₄ருவேஷ்விஹ ந ப்ரார்த்த₂யந்தே ॥

बालाः பா₃லா: பக்குவமற்றவர்கள் **पराचः** பராசு: வெளியில் உள்ள **कामान्** காமான் இன்பங்களை **अनुयन्ति** அனுயந்தி நாடிச் செல்கிறார்கள். **ते** தே அவர்கள் **विततस्य** விததஸ்ய எங்கும் வ்யாபிக்கின்ற **मृत्योः** ம்ருத்தேயா: மரணத்தின் **पाशं** பாச₃ம் வலையில் **यन्ति** யந்தி வீழ்கிறார்கள். **अथ** அத₂ ஆனால் **धीराः** தீ₄ரா: தீரர்கள் **अमृतत्वं** அம்ருதத்வம் மரணமற்ற **ध्रुवं** த்₄ருவம் என்றுமுள்ளதை **विदित्वा** விதி₃த்வா அறிந்து **अध्रुवेषु** அத்₄ருவேஷு அழிகின்றனவற்றுள் **इह** இஹ இங்கு **न प्रार्थयन्ते** ந ப்ரார்த்த₂யந்தே (எதையும்) நாடுவதில்லை.

பக்குவமற்றவர்கள் வெளியில் உள்ள இன்பங்களை நாடிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கும் வ்யாபிக்கின்ற மரணத்தின் வலையில் வீழ்கிறார்கள். ஆனால் தீரர்கள் மரணமற்ற, என்று முள்ளதை அறிந்து, அழிகின்றனவற்றுள் இங்கு எதையும் நாடுவதில்லை.

३. येन रूपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शां ष्टौ मैथुनान् ।
एतेनैव विजानाति किमत्र परिशिष्यते । एतद्वै तत् ॥

3. யேன ரூபம் ரஸம் க்₃ந்த₄ம்
ச₁ப்த₃த₃ன் ஸ்பர்சா₁ம்ச₁ச மைது₂னான் ।
ஏதேனைவ விஜானாதி
கிமத்ர பரிசி₁ஷ்யதே । ஏதத்₃வை தத் ॥

येन एतेन एव येन एतेन एव இந்த (சைதன்யத்தினால்) தான் (ஒருவன்) रूपं ரூபம் ரூபத்தை रसं ரஸம் சுவையை गन्धं கந்தம் வாஸனையை शब्दान् சப்ததூன் சப்தங்களை स्पर्शान् ஸ்பர்சூன் ஸ்பர்சங்களை मैथुनान् च மைதுனான் ச இன்பங்களை विजानाति விஜானாதி அறிகிறான். अत्र அத்ர இங்கு (சைதன்யத்தால் அறியப்படாதது) किं கிம் என்ன परिशिष्यते பரிசிஷ்யதே எஞ்சியிருக்கிறது. एतत् वै ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே तत् தத் அந்தத் தத்துவம்.

இந்த சைதன்யத்தினால்தான் ஒருவன் ரூபத்தை, சுவையை, வாஸனையை, சப்தங்களை, ஸ்பர்சங்களை, இன்பங்களை அறிகிறான். இங்கு சைதன்யத்தால் அறியப்படாதது என்ன எஞ்சியிருக்கிறது. இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

४. स्वप्नान्तं जागरितान्तं च उभौ येनानुपश्यति ।
महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥

4. ஸ்வப்னாந்தம் ஜாக்ரரிதாந்தம் ச உபெள₄ யேனானுபச்யதி ।
மஹாந்தம் விபூ₄ மாத்மானம் மத்வா தீ₄ரோ ந சோ₄சதி ॥

येन येन एतனால் (ஒருவன்) स्वप्नान्तं ஸ்வப்னாந்தம் கனவு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் जागरितान्तं ஜாக்ரரிதாந்தம் விழிப்பு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் उभौ च உபெள₄ ச ஆகிய இரண்டையும் अनुपश्यति அனுபச்யதி பார்க்கிறானோ (அந்த) महान्तं மஹாந்தம் மேலான विभुं விபூ₄ம் அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்ற आत्मानं ஆத்மானம் ஆத்மாவை मत्वा மத்வா அறிந்து धीरः தீ₄ர: தீரன் न शोचति ந சோ₄சதி துயரப்படுவதில்லை.

எதனால் ஒருவன் கனவு நிலையில் உள்ள பொருள்கள், விழிப்பு நிலையில் உள்ள பொருள்கள் ஆகிய இரண்டையும் பார்க்கிறானோ, அந்த மேலான, அனைத்தையும் வ்யாபிக்கின்ற ஆத்மாவை அறிந்து, தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

௫. **य इमं मध्वदं वेद आत्मानं जीवमन्तिकात् ।
ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । एतद्वै तत् ॥**

5. ய இமம் மத்வதம் வேத ஆத்மானம் ஜீவமந்திகாத் ।
ஈசானம் பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகுப்ஸதே ।
ஏதத்வை தத் ॥

ய: ய: யார் மத்வதம் கர்மபலனை அனுபவிக்கின்ற இமம் இமம் இந்த ஜீவம் ஆத்மானம் ஜீவாத்மாவையும் பூதபவ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வரவிருப்பதற்கும் ஈசானம் ஈசானம் ஈசுவரனாக உள்ளவரையும் அந்திகாத் அந்திகாத் ஒன்றாக வேத வேத அறிகிறானோ தத: தத: அதன்பிறகு (அவன் தன்னை) ந விஜுகுப்ஸதே ந விஜுகுப்ஸதே பாதுகாத்துக்கொள்ள விரும்பமாட்டான். எதத்வீ ஏதத்வை இந்த ஆத்மாவே தத் தத் அந்தத் தத்துவம்.

யார் கர்மபலனை அனுபவிக்கின்ற இந்த ஜீவாத்மாவையும், கடந்ததற்கும் வரவிருப்பதற்கும் ஈசுவரனாக உள்ளவரையும் ஒன்றாக அறிகிறானோ, அதன்பிறகு அவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்பமாட்டான். இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

௬. **यः पूर्वं तपसो जातम् अद्भ्यः पूर्वमजायत ।
गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेभिर्यपश्यत । एतद्वै तत् ॥**

6. ய: பூர்வம் தபஸோ ஜாதம் அத்ப்ய: பூர்வமஜாயத ।
குஹாம் ப்ரவிச்ய திஷ்டந்தம் யோ பூதேபிர்யபச்யத ।
ஏதத்வை தத் ॥

ய: ய: எந்த (ஹிரண்யகர்பர்) தபச: தபச: (ப்ரஹ்மதேவரின்) தவத்தி ருந்து பூர்வம் முத ல் ஜாத் ஜாதம் தோன்றியவராகவும் அद्भ्य: அத்ப்ய: ஸ்தூலபூதங்களுக்கு பூர்வம் முன் அஜாயத அஜாயத தோன்றியவராகவும் (உள்ளாரோ அவரை) குஹாம் குஹாம்

ஹ்ருதய குகையில் **प्रविश्य** ப்ரவிச்ய நுழைந்து **भूतेभिः** பூதேபி: ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம சரீரங்களுடன் **तिष्ठन्ति** திஷ்டந்தம் வீற்றிருப்பவராக **यः** ய: யார் **व्यपश्यत** வ்யபச்யத அறிகிறானோ (அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன்). **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஹிரண்யகர்பரே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

எந்த ஹிரண்யகர்பர் ப்ரஹ்மதேவரின் தவத்தி ருந்து முத ல் தோன்றியவராகவும் ஸ்தூலபூதங்களுக்கு முன் தோன்றிய வராகவும் உள்ளாரோ அவரை, ஹ்ருதய குகையில் நுழைந்து ஸ்தூல, ஸுக்ஷ்ம சரீரங்களுடன் வீற்றிருப்பவராக யார் அறிகிறானோ, அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன். இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

9. **या प्राणेन सम्भवति अदितिर्देवतामयी ।**

गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तीं या भूतेभिर्व्यजायत । एतद्वै तत् ॥

7. யா ப்ரானேன ஸம்பவதி அதிதிர் தேவதாமயீ ।

குஹாம் ப்ரவிச்ய திஷ்டந்தீம் யா பூதேபிர்வ்யஜாயத ।

ஏதத்வை தத் ॥

या யா யார் **प्राणेन** ப்ரானேன ஹிரண்யகர்பராக **सम्भवति** ஸம்பவதி தோற்றத்தை அடைந்து (மேலும்) **या** யா அவரே **भूतेभिः** பூதேபி: ஸுக்ஷ்மபூதங்களுடன் **व्यजायत** வ்யஜாயத தோன்றி **अदितिः** அதிதி: அனைத்தையும் அனுபவிப்பவராகவும் **देवतामयी** தேவதாமயீ தேவதைகளாகவும் விளங்கி வருகின்றாரோ (அவரை) **गुहां** குஹாம் ஹ்ருதய குகையில் **प्रविश्य** ப்ரவிச்ய நுழைந்து **तिष्ठन्तीं** திஷ்டந்தீம் வீற்றிருப்பவராக (யார் அறிகிறானோ அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன்). **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஹிரண்யகர்பரே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

யார் ஹிரண்யகர்பராக தோற்றத்தை அடைந்து மேலும் அவரே ஸூக்ஷ்ம பூதங்களுடன் தோன்றி, அனைத்தையும் அனுபவிப்பவராகவும் தேவதைகளாகவும் விளங்கிவருகின்றாரோ, அவரை ஹ்ருதய குறையில் நுழைந்து வீற்றிருப்பவராக யார் அறிகிறானோ அவனே தத்துவத்தை அறிந்தவன். இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

௮. **अरण्योर्निहितो जातवेदाः गर्भ इव सुभृतो गर्भिणीभिः ।
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिः हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ।
एतद्वै तत् ॥**

8. **அரண்யோர்நிஹிதோ ஜாதவேதாஃ
கூர்ப்பு இவ ஸூப்ருதோ கும்பிணீயிஃ ।
திவே திவ ஈட்யோ ஜாக்ருவத்யிஃ
ஹவிஷ்மத்யிர்மனுஷ்யேயிர்கூனிஃ । ஏதத்வை தத் ॥**

अरण्यो: அரண்யோ: அரணி என்ற இரண்டு மரக்கட்டைக்குள் **निहितः** நிஹித: இருக்கின்ற **जातवेदाः** ஜாதவேதாஃ; விராட் **गर्भिणीभिः** கும்பிணீயிஃ; கர்பத்தையுடைய பெண்களால் **गर्भः** கூர்ப்பு: கர்பமானது (பாதுகாக்கப்படுவது) **इव** இவ போல **सुभृतः** ஸூப்ருத: பாதுகாக்கப்படுகிறது. **अग्निः** அக்னி: விராட் **दिवे दिवे** திவே திவே ஒவ்வொரு நாளும் **हविष्मद्भिः मनुष्येभिः** ஹவிஷ்மத்யிஃ; மனுஷ்யேயிஃ; யாகம் செய்கின்ற மனிதர்களாலும் **जागृवद्भिः** ஜாக்ருவத்யிஃ; உபாஸகர்களாலும் **ईड्यः** ஈட்ய: பூஜிக்கப்படுகிறது. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த விராட் ஸ்வரூபமே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

அரணி என்ற இரண்டு மரக்கட்டைக்குள் இருக்கின்ற விராட், கர்பத்தையுடைய பெண்களால் கர்பமானது பாதுகாக்கப்படுவது போலப் பாதுகாக்கப்படுகிறது. விராட் ஒவ்வொரு நாளும் யாகம் செய்கின்ற மனிதர்களாலும் உபாஸகர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகிறது. இந்த விராட் ஸ்வரூபமே அந்தத் தத்துவம்.

எதனிடமிருந்து ஸூர்யன் உதிக்கிறாரோ, எதில் அஸ்தமிக் கிறாரோ, அந்த ஹிரண்யகர்பரை எல்லா தேவர்களும் சார்ந்துள்ளார்கள். எதுவும் அவரைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ஹிரண்யகர்பரே அந்தத் தத்துவம்.

१०. यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह ।
मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति ॥

10. யதேவேஹ ததமுத்ர யதமுத்ர ததந்விஹ ।
ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பச்யதி ॥

யத் யத் எது இஹ இங்கு (ஜீவனாக உள்ளதோ) தத் ஏவ அதுவே அமுத்ர அங்கு (ப்ரஹ்மனாக உள்ளது). யத் யத் எது அமுத்ர அங்கு (ப்ரஹ்மனாக உள்ளதோ) தத் அநு தத் அநு அதுவே இஹ இங்கு (ஜீவனாக உள்ளது). ய: ய: யார் இஹ இங்கு நானா இவ வேற்றுமையை பச்யதி பச்யதி பார்க்கிறானோ ச: ஸ: அவன் மृत்யோ: ம்ருத்யோ: மரணத்தி ருந்து ம்ருத்யும் மரணத்தை அப்னோதி அடைகிறான்.

எது இங்கு ஜீவனாக உள்ளதோ அதுவே அங்கு ப்ரஹ்மனாக உள்ளது. எது அங்கு ப்ரஹ்மனாக உள்ளதோ அதுவே இங்கு ஜீவனாக உள்ளது. யார் இங்கு வேற்றுமையைப் பார்க்கிறானோ, அவன் மரணத்தி ருந்து மரணத்தை அடைகிறான்.

११. मनसैवेदमाप्तव्यं नेह नानास्ति किञ्चन ।
मृत्युः स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति ॥

11. மனஸைவேதமாப்தவ்யம் நேஹ நானாஸ்தி கிஞ்சன ।
ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யும் க்ச்ச்தி ய இஹ நானேவ பச்யதி ॥

इदं इत्थं इत्थु (இந்த அறிவு) मनसा एव மனஸா ஏவ மனதால்தான் आप्तव्यम् ஆப்தவ்யம் அடையப்படும். இஹ இஹ இங்கு நானா நானா வேற்றுமை किञ्चन கிஞ்சன ஒன்றும் न अस्ति ந அஸ்தி இல்லை.

यः यः यार् इह इहो इङ्कु नाना इव नाना इव वेற்றுமையை
पश्यति பச்யதி பார்க்கிறானோ सः ஸः அவன் मृत्योः ம்ருத்யோ:
மரணத் தி ருந்து मृत्युं ம்ருத்யும் மரணத்திற்கு गच्छति க்ச்சுதி
செல்கிறான்.

இந்த அறிவு மனதால்தான் அடையப்படும். இங்கு
வேற்றுமை ஒன்றும் இல்லை. யார் இங்கு வேற்றுமையைப் பார்க்
கிறானோ அவன் மரணத்தி ருந்து மரணத்திற்குச் செல்கிறான்.

१२. अङ्गमात्रः पुरुषः मध्य आत्मनि तिष्ठति ।
ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । एतद्वै तत् ॥

12. அங்குஷ்ட₂மாத்ர: புருஷ: மத்ய ஆத்மனி திஷ்ட₂தி ।
ஈசானோ பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜுஞ்சுப்ஸதே ।
ஏதத்வை தத் ॥

भूतभव्यस्य பூதபவ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் ईशानः
ஈசான: தலைவனான पुरुषः புருஷ: ப்ரஹ்மன் अङ्गमात्रः
அங்குஷ்ட₂மாத்ர: கட்டைவிரல் அளவுள்ளவனாக आत्मनि मध्ये
ஆத்மனி மத்யே உட ன் நடுவில் तिष्ठति திஷ்ட₂தி வீற்றிருக்கிறான்.
ततः தத: இந்த அறிவுக்குப்பின் (ஒருவன் தன்னை) न विजुगुप्सते ந
விஜுஞ்சுப்ஸதே பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்ப மாட்டான். एतत् वै
ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே तत् தத் அந்தத் தத்துவம்.

கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் தலைவனான ப்ரஹ்மன்
கட்டைவிரல் அளவுள்ளவனாக, உட ன் நடுவில் வீற்றிருக்
கிறான். இந்த அறிவுக்குப்பின் ஒருவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக்
கொள்ள விரும்ப மாட்டான். இந்த ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

१३. अङ्गमात्रः पुरुषः ज्योतिरिवाधूमकः ।
ईशानो भूतभव्यस्य स एवाद्य स उ श्वः । एतद्वै तत् ॥

13. அங்குஷ்ட₂மாத்ர: புருஷ: ஜ்யோதிரிவாதூ₄மக: |
ஈசானோ பூ₄தப₄வ்யஸ்ய ஸ ஏவாத்ய ஸ உ ச₁வ: |
ஏதத்₃வை தத் ||

भूतभव्यस्य பூ₄தப₄வ்யஸ்ய கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் இஷான:
ஈசான: தலைவனான அஃ₃மாத்ர: அங்குஷ்ட₂மாத்ர: கட்டைவிரல்
அளவுள்ள புருஷ: புருஷ: ப்ரஹ்மன் அஃ₃மக: அதூ₄மக: புகையற்ற
ज्योति: इव ஜ்யோதி: இவ ஜ்யோதியைப் போன்றவர். स: एव ஸ: ஏவ
அவரே अद्य அத்ய இன்றும் (உள்ளார்). स: उ ஸ: உ அவரே श्व: ச₁வ:
நாளையும் (இருப்பவர்). एतत् वै ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே तत् தத்
அந்தத் தத்துவம்.

கடந்ததற்கும் வர இருப்பதற்கும் தலைவனான, கட்டை
விரல் அளவுள்ள ப்ரஹ்மன் புகையற்ற ஜ்யோதியைப் போன்றவர்.
அவரே இன்றும் உள்ளார். அவரே நாளையும் இருப்பவர். இந்த
ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

१४. यथोदकं दुर्गे वृष्टं पर्वतेषु विधावति ।
एवं धर्मान् पृथक्पश्यन् तानेवानुविधावति ॥

14. யதோ₂த₃கம் து₃ர்கே₃ வ்ருஷ்டம் பர்வதேஷு விதா₄வதி |
ஏவம் த₄ர்மான் ப்ருத₂க்₃பச்₁யன் தானேவானுவிதா₄வதி ||

यथा யதா₂ எவ்விதம் दुर्गे து₃ர்கே₃ மலையில் वृष्टं வ்ருஷ்டம் பெய்த
उदकं உத₃கம் நீர் पर्वतेषु பர்வதேஷு மலைப்பகுதிகளில் विधावति
விதா₄வதி ஓடி மறைகிறதோ एवं ஏவம் அவ்விதம் धर्मान् த₄ர்மான்
ஜீவர்களை पृथक् ப்ருத₂க் வேறுபாட்டுடன் पश्यन् பச்₁யன் பார்ப்பவன்
तान् एव தான் ஏவ அவற்றைத் தொடர்ந்து अनुविधावति அனுவிதா₄வதி
சென்று மடிகிறான்.

எவ்விதம் மலையில் பெய்த நீர் மலைப்பகுதிகளில் ஓடி
மறைகிறதோ, அவ்விதம் ஜீவர்களை வேறுபாட்டுடன்
பார்ப்பவன் அவற்றைத் தொடர்ந்து சென்று மடிகிறான்.

१५. यथोदकं शुद्धे शुद्धम् आसिक्तं तादृगेव भवति ।
एवं मुनेर्विजानतः आत्मा भवति गौतम ॥

15. யதோதகம் சுத்தே சுத்தம் ஆஸிக்தம் தாத்ருகேவ புவதி ।
ஏவம் முனேர்விஜானத: ஆத்மா புவதி கௌதம ॥

गौतम கௌதம கௌதமனே (நசிகேதனே) यथा யதா₂ எவ்விதம் शुद्धे சுத்தே₄ தூய்மையான (நீரில்) शुद्धं சுத்தம் தூய்மையான उदकं உதகம் நீர் आसिक्तं ஆஸிக்தம் விடப்படும்பொழுது तादृक् एव தாத்ருக் ஏவ தூய்மையானதாகவே भवति புவதி இருக்கிறதோ एवं ஏவம் அதுபோல विजानतः விஜானத: ஞானத்தை உடைய मुने: முனே: முனிவருக்கு आत्मा ஆத்மா ஆத்மாவானது (ப்ரஹ்மனாகவே) भवति புவதி இருக்கிறது.

நசிகேதனே, எவ்விதம் தூய்மையான நீரில் தூய்மையான நீர் விடப்படும் பொழுது தூய்மையானதாகவே இருக்கிறதோ அதுபோல ஞானத்தை உடைய முனிவருக்கு ஆத்மாவானது ப்ரஹ்மனாகவே இருக்கிறது.

इति द्वितीयाध्याये प्रथमा वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் முதல் வல் முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல்

१. पुरमेकादशद्वारम् अजस्यावक्रचेतसः ।
अनुष्ठाय न शोचति विमुक्त्या विमुच्यते । एतद्वै तत् ॥
1. புரமேகாதசுத்வாரம் அஜஸ்யாவக்ரசேதஸ: ।
அனுஷ்டாய ந சோசதி விமுக்ஞ்ச விமுச்யதே ।
ஏதத்வ வை தத் ॥

अजस्य அஜஸ்ய பிறவாத **अवक्र-चेतसः** அவக்ர-சேதஸ: பிளவுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமான (ஆத்மாவுக்கு) **एकादश-द्वारं** ஏகாதசு-த்வாரம் பதினோரு வாயில்களை உடைய **पुरं** புரம் நகரத்தை (போன்ற உடல் உள்ளது). **अनुष्ठाय** அனுஷ்டாய (இந்த ஆத்மாவை) த்யானிப்பதால் **न शोचति** ந சோசதி (ஒருவன்) துயரப்படுவதில்லை. **विमुक्तः च** விமுக்ஞ: ச (உயிர்வாழும் பொழுதே) விடுபட்டவனாக **विमुच्यते** விமுச்யதே (இறப்புக்குப் பிறகு) விடுவிக்கப்படுகிறான். **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே **तत्** தத் அந்தத் தத்துவம்.

பிறவாத, பிளவுபடாத அறிவு ஸ்வரூபமான ஆத்மாவுக்கு பதினோரு வாயில்களை உடைய நகரத்தைப் போன்ற உடல் உள்ளது. இந்த ஆத்மாவை த்யானிப்பதால் ஒருவன் துயரப்படுவதில்லை. உயிர் வாழும்பொழுதே விடுபட்டவனாக இறப்புக்குப் பிறகு விடுவிக்கப்படுகிறான். இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

२. हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्
होता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदृत्सद्व्योमसदब्जाः
गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥

2. ஹம்ஸ: சுசிஷத்₁வஸுரந்தரிசுஷஸத்₂
 ஹோதா வேதி₁ஷத்₂தி₂ர்து₂ரோணஸத் |
 ந்ருஷத்₁வரஸத்₂ருதஸத்₂வ்யோமஸத்₂புஜா:
 கோஜா ரிதஜா அத்₂ரிஜா ரிதம் ப்₂ருஹத் ||

ऋतं ரிதம் உண்மையான बृहत् ப்₂ருஹத் அந்த மேலான (தத்துவம்) ஹ்ஸ: ஹம்ஸ: ஸூர்யனாக शुचिषत् சுசிஷத் ஸ்வர்கத்தில் இருக்கிறது. वसु: வஸு: வாயுவாக अन्तरिक्षसत् அந்தரிசுஷஸத் ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. होता ஹோதா நெருப்பாக वेदिषत् வேதி₁ஷத் பூமியில் இருக்கிறது. अतिथि: அதிதி₂: விருந்தினராக दुरोणसत् து₂ரோணஸத் வீட்டில் இருக்கிறது. ऋषत् ந்ருஷத் மனிதர்களுக்குள் இருக்கிறது. वरसत् வரஸத் தேவர்களுக்குள் இருக்கிறது. ऋतसत् ரிதஸத் யாகங்களுக்குள் இருக்கிறது. व्योमसत् வ்யோமஸத் ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. अजा: அபுஜா: நீருக்குள் பிறந்த உயிரினங்களாக இருக்கிறது. गोजा: கோஜா: பூமியில் பிறந்த தானியங்களாக இருக்கிறது. ऋतजा ரிதஜா யளுங்களின் அங்கங்களாக இருக்கிறது. अद्रिजा: அத்₂ரிஜா: மலைகளில் தோன்றிய நதிகளாக இருக்கிறது.

உண்மையான அந்த மேலான தத்துவம் ஸூர்யனாக ஸ்வர்கத்தில் இருக்கிறது. வாயுவாக ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. நெருப்பாக பூமியில் இருக்கிறது. விருந்தினராக வீட்டில் இருக்கிறது. மனிதர்களுக்குள் இருக்கிறது. தேவர்களுக்குள் இருக்கிறது. யாகங்களுக்குள் இருக்கிறது. ஆகாசத்தில் இருக்கிறது. நீருக்குள் பிறந்த உயிரினங்களாக இருக்கிறது. பூமியில் பிறந்த தானியங்களாக இருக்கிறது. யளுங்களின் அங்கங்களாக இருக்கிறது. மலைகளில் தோன்றிய நதிகளாக இருக்கிறது.

३. ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयति अपानं प्रत्यगस्यति ।
 मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते ॥

3. ஊர்த்வம் ப்ராணமுன்னயதி அபானம் ப்ரத்யக்ஸ்யதி |
மத்யே வாமனமாஸீனம் விசுவே தேவா உபாஸதே ||

प्राणं ப்ராணம் (ஆத்மா) ப்ராணனை ऊर्ध्वं ஊர்த்வம் மேல்நோக்கி
उन्नयति உன்னயதி இழுக்கிறது. अपानं அபானம் அபானனை प्रत्यक्
ப்ரத்யக் கீழ்நோக்கி अस्यति அஸ்யதி தள்ளுகிறது. विश्वे देवा: விசுவே
தேவா: எல்லா இந்திரியங்களும் मध्ये மத்யே ஹ்ருதயத்தில் आसीनं
ஆஸீனம் இருக்கின்ற वामनं வாமனம் வணங்கத்தக்க (ஆத்மாவை)
उपासते உபாஸதே வழிபடுகின்றன.

ஆத்மா ப்ராணனை மேல்நோக்கி இழுக்கிறது.
அபானனைக் கீழ்நோக்கித் தள்ளுகிறது. எல்லா இந்திரியங்களும்
ஹ்ருதயத்தில் இருக்கின்ற வணங்கத்தக்க ஆத்மாவை
வழிபடுகின்றன.

४. अस्य विस्त्रंसमानस्य शरीरस्थस्य देहिनः |
देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यते | एतद्वै तत् ||

4. அஸ்ய விஸ்ரம்ஸமானஸ்ய சரீரஸ்தஸ்ய தேஹின: |
தேஹாத்விமுச்யமானஸ்ய கிமத்ர பரிசிஷ்யதே |
ஏதத்வ வை தத் ||

शरीरस्थस्य சரீரஸ்தஸ்ய உட ல் இருக்கின்ற अस्य देहिनः அஸ்ய
தேஹின: இந்த ஆத்மா विस्त्रंसमानस्य விஸ்ரம்ஸமானஸ்ய வெளி
யேறும்பொழுது देहात् தேஹாத் (அதாவது) உட ருந்து
विमुच्यमानस्य விமுச்யமானஸ்ய விலகிச்சென்று விடும் பொழுது अत्र
அத்ர இந்த உட ல் किं கிம் என்னதான் परिशिष्यते பரிசிஷ்யதே எஞ்சி
யிருக்கிறது. एतद्वै ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே तत् தத் அந்தத் தத்துவம்.

உட ல் இருக்கின்ற இந்த ஆத்மா வெளியேறும்பொழுது
அதாவது உட ருந்து விலகிச் சென்றுவிடும்பொழுது இந்த

உடல் என்னதான் எஞ்சியிருக்கிறது! இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

५. न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कष्टान ।
इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेतावुपाश्रितौ ॥

5. ந ப்ராணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கச்சன ।
இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மிந்நேதாவுபாச்ரிதௌ ॥

कष्टान मर्त्यः கச்சன மர்த்ய: எந்த மனிதனும் ப்ராணேன ப்ராணனால் ந जीवति ந ஜீவதி வாழ்வதில்லை. अपानेन அபானேன அபானனால் न ந வாழ்வதில்லை. यस्मिन् யஸ்மிந் எந்த (ஆத்மாவினிடத்தில்) एतौ ஏதௌ இவ்விரண்டும் उपाश्रितौ உபாச்ரிதௌ சார்ந்துள்ளதோ (அந்த இவ்விரண்டிற்கு) इतरेण तु இதரேண து வேறான (ஆத்மாவினால்) जीवन्ति ஜீவந்தி வாழ்கிறார்கள்.

எந்த மனிதனும் ப்ராணனால் வாழ்வதில்லை. அபானனால் வாழ்வதில்லை. எந்த ஆத்மாவினிடத்தில் இவ்விரண்டும் சார்ந்துள்ளதோ, அந்த இவ்விரண்டிற்கு வேறான ஆத்மாவினால் வாழ்கிறார்கள்.

६. हन्त त इदं प्रवक्ष्यामि गुह्यं ब्रह्म सनातनम् ।
यथा च मरणं प्राप्य आत्मा भवति गौतम ॥

6. ஹந்த த இத்ம் ப்ரவக்ஷ்யாமி குஹ்யம் ப்ரஹ்ம ஸனாதனம் ।
யதா ச மரணம் ப்ராப்ய ஆத்மா புவதி கௌதம ॥

गौतम கௌதம கௌதமனே (நசிகேதனே) ते தே உனக்கு इदं இத்ம் இந்த गुह्यं குஹ்யம் ரஹஸ்யமான सनातनं ஸனாதனம் என்றுமுள்ள ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை प्रवक्ष्यामि ப்ரவக்ஷ்யாமி கூறுகிறேன். हन्त ஹந்த மேலும் मरणं மரணம் மரணத்தை प्राप्य ப்ராப்ய அடைந்தபின் यथा च யதா ச எவ்விதம் आत्मा ஆத்மா ஜீவன் भवति புவதி தொடர்கிறான் (என்பதையும் கூறுகிறேன்).

நசிகேதனே, உனக்கு இந்த ரஹஸ்யமான என்றுமுள்ள ப்ரஹ்மனைக் கூறுகிறேன். மேலும் மரணத்தை அடைந்தபின் எவ்விதம் ஜீவன் தொடர்கிறான் என்பதையும் கூறுகிறேன்.

9. योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः ।
स्थाणुमन्येऽनुसंयन्ति यथाकर्म यथाश्रुतम् ॥

7. யோனிமந்யே ப்ரபத்யந்தே சரீரத்வாய தேஹின: ।
ஸ்தாணுமந்யே ஸுஸம்யந்தி யதா₂கர்ம யதா₂ ச்ருதம் ॥

யதாகர்ம யதா₂கர்ம அவரவர்களுடைய கர்மத்திற்கேற்பவும் யथाश्रुतं யதா₂ச்ருதம் அவரவர்களுடைய உபாஸனைக்கேற்பவும் अन्ये அந்யே சில देहिनः தேஹின: ஜீவர்கள் शरीरत्वाय சரீரத்வாய (மனித அல்லது மிருக) உடலை எடுப்பதற்காக योनिं யோனிம் கர்பத்தை प्रपद्यन्ते ப்ரபத்யந்தே அடைகிறார்கள். अन्ये அந்யே வேறுசில (ஜீவர்கள்) स्थाणुं ஸ்தாணும் மரம் (முத ய உடலை) अनुसंयन्ति அனுஸம்யந்தி அடைகிறார்கள்.

அவரவர்களுடைய கர்மத்திற்கேற்பவும் அவரவர்களுடைய உபாஸனைக்கேற்பவும் சில ஜீவர்கள் மனித அல்லது மிருக உடலை எடுப்பதற்காக கர்பத்தை அடைகிறார்கள். வேறுசில ஜீவர்கள் மரம் முத ய உடலை அடைகிறார்கள்.

6. य एष सुप्तेषु जागति कामं कामं पुरुषो निर्मिमाणः ।
तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कथान । एतद्वै तत् ॥

8. ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகுர்தி
காமம் காமம் புருஷோ நிர்மிமாண: ।
ததேவ சுக்ரம் தத்ப்ரஹ்ம
ததேவாம்ருதமுச்யதே ।

தஸ்மிம்ல்லோகா: ச்ரிதா: ஸர்வே

தது, நாத்யேதி கச்சன | ஏதத்வை தத் ||

यः एषः पुरुषः यः एषः पुरुषः இந்த ஆத்மா காமம் காமம் காமம் (கனவில்) விதவிதமான பொருள்களை நிர்மிमाण: நிர்மிமாண: தோற்று வித்துக்கொண்டு सुषेष् ஸுப்தேஷு (இந்த்ரியங்கள்) உறங்கும் பொழுது जागति ஜாக்ரதி விழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. तत् एव தத் ஏவ அதுவே (ஆத்மாவே) शुक्रं சுக்ரம் தூய்மையானது. तत् தத் அது ब्रह्म ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். तत् एव தத் ஏவ அதுவே अमृतं அம்ருதம் மரணமற்றதாக उच्यते உச்ச்யதே சொல்லப்படுகிறது. सर्वे लोकाः ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும் तस्मिन् தஸ்மின் அதை श्रिता: ச்ரிதா: சார்ந்துள்ளன. कथन कச்சன எதுவும் तत् उ தத் உ அதை न अत्येति ந அத்யேதி கடந்து செல்வதில்லை. एतत् वै ஏதத் வை இந்த ஆத்மாவே तत् தத் அந்தத் தத்துவம்.

இந்த ஆத்மா கனவில் விதவிதமான பொருள்களைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு இந்த்ரியங்கள் உறங்கும்பொழுது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆத்மாவே தூய்மையானது. அது ப்ரஹ்மன். அதுவே மரணமற்றதாக சொல்லப்படுகிறது. எல்லா உலகங்களும் அதைச் சார்ந்துள்ளன. எதுவும் அதைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த ஆத்மாவே அந்தத் தத்துவம்.

९. अग्रियथैको भुवनं प्रविष्टः रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिष्ठा ॥

9. அக்னிர்யதை₂ கோ புவனம் ப்ரவிஷ்ட:
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பூபூவ |
ஏகஸ்ததா₂ ஸர்வபூ₄ தாந்தராத்தமா
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பூஹிச்ச ||

யथा யதா₂ எவ்விதம் **भुवनं प्रविष्टः** புவனம் ப்ரவிஷ்ட: உலகில் உள்ள **एकः अग्निः** ஏக: அக்னி ஒரே நெருப்பானது **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு பொருளிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அப்பொருளின் உருவமாக **बभूव** ப்பூவ தோன்றுகிறதோ **तथा** ததா₂ அவ்விதம் **एकः सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக: ஸர்வபூத-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்கும் இரும்பும் ஒரே ஆத்மா **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு உட லும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அந்த உட ன் வடிவில் (தோன்றுகிறது). **बहिः च** ப்ஹி: ச வெளியேயும் (உள்ளது).

எவ்விதம் உலகில் உள்ள ஒரே நெருப்பானது ஒவ்வொரு பொருளிலும் அப்பொருளின் உருவமாகத் தோன்றுகிறதோ, அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா ஒவ்வொரு உட லும் அந்த உட ன் வடிவில் தோன்றுகிறது. வெளியேயும் உள்ளது.

१०. वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टः रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिष्ठा ॥

10. वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टः
रूपं रूपं प्रविष्ठा₂ प्पூவ ।
ஏகஸ்ததா₂ ஸர்வபூதாந்தராத்மா
ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ ப்ஹிச்ச ॥

யथा யதா₂ எவ்விதம் **भुवनं प्रविष्टः** புவனம் ப்ரவிஷ்ட: உலகில் உள்ள **एकः वायुः** ஏக: வாயு: ஒரே வாயுவானது **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு பொருளிலும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அப்பொருளின் உருவமாக **बभूव** ப்பூவ தோன்றுகிறதோ **तथा** ததா₂ அவ்விதம் **एकः सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக: ஸர்வபூத-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்கும் இரும்பும் ஒரே ஆத்மா **रूपं रूपं** ரூபம் ரூபம் ஒவ்வொரு உட லும் **प्रतिरूपः** ப்ரதிரூப: அந்த உட ன் வடிவில் (தோன்றுகிறது). **बहिः च** ப்ஹி: ச வெளியேயும் (உள்ளது).

எவ்விதம் உலகில் உள்ள ஒரே வாயுவானது ஒவ்வொரு பொருளிலும் அப்பொருளின் உருவமாகத் தோன்றுகிறதோ அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா ஒவ்வொரு உடலும் அந்த உடல் வடிவில் தோன்றுகிறது. வெளியேயும் உள்ளது.

११. सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुः न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः ।
एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः ॥

11. ஸூரியோ யதா₂ ஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷு:₂

ந ப்யதே சாக்ஷுஷைர்பாஹ்யதோஷை: |

ஏகஸ்ததா₂ ஸர்வபூதாந்தராத்மா

ந ப்யதே லோகது:கேன பாஹ்ய: ||

सर्वलोकस्य ஸர்வலோகஸ்ய அனைத்து உலகத்திற்கும் **चक्षुः** சக்ஷு:₂ கண்ணாக விளங்கும் **सूर्यः** ஸூரிய:₂ ஸூரியன் **चाक्षुषैः** சாக்ஷுஷை:₂ பார்வையில் உள்ள (குறைகளாலும்) **बाह्यदोषैः** பாஹ்யதோஷை:₂ வெளியே உள்ள குறைகளாலும் **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **न लिप्यते** ந ப்யதே பாதிக்கப்படுவதில்லையோ **तथा** ததா₂ அவ்விதம் **एकः** **सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஏக:₂ ஸர்வபூத-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா **लोक-दुःखेन** லோக-து:கேன உலகத்தினுடைய துயரத்தால் **न लिप्यते** ந ப்யதே பாதிக்கப்படுவதில்லை. **बाह्यः** பாஹ்ய:₂ அனைத்தையும் கடந்தும் உள்ளது.

அனைத்து உலகத்திற்கும் கண்ணாக விளங்கும் ஸூரியன், பார்வையில் உள்ள குறைகளாலும் வெளியே உள்ள குறைகளாலும் எவ்விதம் பாதிக்கப்படுவதில்லையோ, அவ்விதம் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் இருக்கும் ஒரே ஆத்மா உலகத்தினுடைய துயரத்தால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அனைத்தையும் கடந்தும் உள்ளது.

१२. एको वशी सर्वभूतान्तरात्मा एकं रूपं बहुधा यः करोति ।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषाम् ॥

12. ஏகோ வசீ ஸர்வபூதாந்தராத்மா
ஏகம் ரூபம் பஹுதா ய: கரோதி ।
தமாத்மஸ்தம் யேऽனுபச்யந்தி தீரா:
தேஷாம் ஸுகம் சாசுவதம் நேதரேஷாம் ॥

ய: एक: ய: ஏக: எந்த ஒன்று வशी வசீ (அனைத்தையும் தன்) வசத்தில் வைத்துள்ளதாகவும் **सर्वभूत-अन्तरात्मा** ஸர்வபூத-அந்தராத்மா எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டும் **एकं रूपं** ஏகம் ரூபம் (தன்னுடைய) ஒரு ரூபத்தை **बहुधा** பஹுதா பலவாக **करोति** கரோதி வெளிப்படுத்துகிறதோ **तं** தம் அதை (ஆத்மாவை) **आत्मस्थं** ஆத்மஸ்தம் உட ல் வெளிப்படுவதாக **ये धीराः** யே தீரா: எந்த தீரர்கள் **अनुपश्यन्ति** அனுபச்யந்தி அறிகிறார்களோ **तेषां** தேஷாம் அவர்களுக்கு **शाश्वतं** சாசுவதம் நிலையான **सुखं** ஸுகம் ஸுகம் (கிடைக்கிறது). **इतरेषां** இதரேஷாம் மற்றவர்களுக்கு **न** ந இல்லை.

எந்த ஒன்று அனைத்தையும் தன் வசத்தில் வைத்துள்ளதாகவும் எல்லா ஜீவர்களுக்குள்ளும் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டும் தன்னுடைய ஒரு ரூபத்தைப் பலவாக வெளிப்படுத்துகிறதோ, அந்த ஆத்மாவை உட ல் வெளிப்படுவதாக எந்த தீரர்கள் அறிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலையான ஸுகம் கிடைக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

१३. नित्योऽनित्यानां चेतनद्योतनानाम्
एको बहूनां यो विदधाति कामान् ।
तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः
तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥

13. நித்யோநித்யானாம் சேதனச்சேதனானாம்
ஏகோ பஹுனாம் யோ வித்யுத்யுதி காமான் ।
தமாத்மஸ்தம் யேநுபச்யந்தி தீரஃ
தேஷாம் சாந்தி: சாசுவதீ நேதரேஷாம் ॥

ய: एक: ய: ஏக: எந்த ஒன்று அனிட்யானா் அநித்யானாம் அழிவன வற்றுள் நிட்ய: நித்ய: அழியாததாகவும் சேதனானா் சேதனானாம் உயிரினங்களுக்குள் சேதன: சேதன: உயிராகவும் பஹுநா் பஹுனாம் அனைவருடைய காமான் காமான் ஆசைகளையும் வித்யுதி வித்யுதி பூர்த்தி செய்கிறதோ த் தம் அதை (ஆத்மாவை) ஆத்மஸ்தம் உட ல் வெளிப்படுவதாக யே தீரஃ யே தீரஃ எந்த தீரர்கள் அநுபச்யந்தி அநுபச்யந்தி அறிகிறார்களோ தேஷா் தேஷாம் அவர்களுக்கு சாசுவதீ சாசுவதீ நிலையான சாந்தி: சாந்தி: அமைதி (கிடைக்கிறது). இதரேஷா் இதரேஷாம் மற்றவர்களுக்கு ந ந இல்லை.

எந்த ஒன்று அழிவனவற்றுள் அழியாததாகவும் உயிரினங் களுக்குள் உயிராகவும் அனைவருடைய ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்கிறதோ, அந்த ஆத்மாவை உட ல் வெளிப்படுவதாக எந்த தீரர்கள் அறிகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலையான அமைதி கிடைக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை.

१४. तदेतदिति मन्यन्ते अनिर्देश्यं परमं सुखम् ।
कथं नु तद्विजानीयां किमु भाति विभाति वा ॥

14. ததேததிதி மன்யந்தே அநிந்தேச்யம் பரமம் ஸுகம் ।
கதம் நு தத்விஜானீயாம் கிமு பாதி விபாதி வா ॥

அநிந்தேச்யம் அநிந்தேச்யம் விளக்கமுடியாத பரம் சுகம் பரமம் ஸுகம் மேலான ஸுகம் (எதுவோ) தத் தத் அதுவே எதத் இது இதி இதி என்று மன்யந்தே மன்யந்தே கருதுகிறார்கள். தத் தத் அதை

कथं नु कथम् नु एत्पदि विजानीयां विज्ञानீयाम् அறிவேன். किं उ भाति கிம் உ பாதி தானாக (அது) விளங்குகிறது. विभाति वा விபாதி வா தெளிவாக (அது) விளங்குகிறது.

விளக்கமுடியாத மேலான ஸுகம் எதுவோ அதுவே இது என்று கருதுகிறார்கள். அதை எப்படி அறிவேன்? தானாக அது விளங்குகிறது? தெளிவாக அது விளங்குகிறது?

இது நசிகேதனின் கேள்வி. பதில் அடுத்த மந்தரத்தில் வருகிறது. ப்ரஹ்மனை நேரடியாக சொற்களால் விளக்கமுடியாது என்பதே இங்கு கருத்து.

१५. न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं
नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।
तमेव भान्तमनुभाति सर्वं
तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥

15. ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம்
நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்னி: ।
தமேவ பாந்தமனுபாதி ஸர்வம்
தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ॥

तत्र தத்ர அதனிடத்தில் (ப்ரஹ்மனை) सूर्य: ஸூர்ய: ஸூர்யன் न भाति ந பாதி விளக்காது. चन्द्र-तारकं சந்த்ர-தாரகம் நிலவும் நக்ஷத்ரங்களும் न न விளக்காது. इमा: विद्युत: இமா: வித்யுத: இந்த மின்னல்கள் न भान्ति ந பாந்தி விளக்காது. अयं अग्नि: அயம் அக்னி: இந்த நெருப்பு कुत: குத: எப்படி (விளக்கும்). भान्तं பாந்தம் ஸ்வயமாக விளங்குகின்ற त एव தம் ஏவ அதையே (சார்ந்து) सर्वं ஸர்வம் அனைத்தும் अनुभाति அனுபாதி விளங்குகின்றன. तस्य தஸ்ய அதனுடைய भासा பாஸா ஒளியினால் इदं सर्वं இதும் ஸர்வம் இவை அனைத்தும் विभाति விபாதி விளங்குகின்றன.

ப்ரஹ்மனை ஸூர்யன் விளக்காது. நிலவும் நக்ஷத்ரங்களும் விளக்காது. இந்த மின்னல்கள் விளக்காது. இந்த நெருப்பு எப்படி விளக்கும்! ஸ்வயமாக விளங்குகின்ற அதையே சார்ந்து அனைத்தும் விளங்குகின்றன. அதனுடைய ஒளியினால் இவை அனைத்தும் விளங்குகின்றன.

इति द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் இரண்டாவது வல் முடிவுற்றது.

द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல்

१. ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाखः एषोऽश्वत्थः सनातनः ।
तदेव शुक्रं तद् ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कथन । एतद्वै तत् ॥

1. ஊர்த்துவமூலோ஽வாக்ஷாக்₂: ஏஷோ஽சுவத்த₂: ஸனாதன: ।
ததேவ ஸுக்ரம் தத் ப்ரஹ்ம ததேவாம்ருதமுச்யதே ।
தஸ்மிம்ல்லோகா: ச்ரிதா: ஸர்வே தது நாத்யேதி கச்சன ।
ஏதத்வை தத் ॥

சனாதன: ஸனாதன: (ப்ரவாஹமாக) தொடர்ந்து இருக்கின்ற **एषः**
अश्वत्थः ஏஷ: அசுவத்த₂: (ஸம்ஸாரத்துடன் ஒப்பிடப்படும்) இந்த
அரசமரமானது **ऊर्ध्वमूलः** ஊர்த்துவமூல: ப்ரஹ்மத்தை வேராகவும்
अवाक्शाखः அவாக்ஷாக்₂: (இவ்வுலகத்தை) கீழ்நோக்கிய கிளை
யாகவும் (கொண்டுள்ளது). **तत् एव** தத் ஏவ அதுவே **शुक्रं** ஸுக்ரம்
தூய்மையானது. **तत्** தத் அது **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மன். **तत् एव** தத் ஏவ
அதுவே **अमृतं** அம்ருதம் மரணமற்றதாக **उच्यते** உச்யதே
சொல்லப்படுகிறது. **सर्वे लोकाः** ஸர்வே லோகா: எல்லா உலகங்களும்
तस्मिन् தஸ்மின் அதை **श्रिताः** ச்ரிதா: சார்ந்துள்ளன. **कथन** கச்சன
எதுவும் **तत्** தத் உ அதை **न अत्येति** ந அத்யேதி கடந்து
செல்வதில்லை. **एतत् वै** ஏதத் வை இந்த ப்ரஹ்மனே **तत्** தத் அந்தத்
தத்துவம்.

ப்ரவாஹமாக தொடர்ந்து இருக்கின்ற ஸம்ஸாரத்துடன்
ஒப்பிடப்படும் இந்த அரசமரமானது ப்ரஹ்மத்தை வேராகவும்
இவ்வுலகத்தைக் கீழ்நோக்கிய கிளையாகவும் கொண்டுள்ளது.
அதுவே தூய்மையானது. அது ப்ரஹ்மன். அதுவே மரண
மற்றதாக சொல்லப்படுகிறது. எல்லா உலகங்களும் அதைச்
சார்ந்துள்ளன. எதுவும் அதைக் கடந்து செல்வதில்லை. இந்த
ப்ரஹ்மனே அந்தத் தத்துவம்.

२. यदिदं किञ्च जगत्सर्वं प्राण एजति निःसृतम् ।
महद्भयं वज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥

2. யதிதும் கிஞ்ச ஜகத்ஸர்வம்
ப்ராண ஏஜதி நி:ஸ்ருதம் ।
மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம்
ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே புவந்தி ॥

யத் கிஞ்ச யத் கிஞ்ச எதெல்லாம் உண்டோ இத் சர்வ இத்ம் ஸர்வம் அந்த அனைத்து ஜகத் ஜகத் உலகமும் प्राणे ப்ராணே ப்ரஹ்மனாம் நி:சுரத் நி:ஸ்ருதம் தோற்றத்தை அடைந்து एजति ஏஜதி செயல்படுகிறது. वज्रं வஜ்ரம் வஜ்ராயுதத்தை उद्यतं உத்யதம் தூக்கியவன் (போல இந்த ப்ரஹ்மன்) महत् भयं மஹத் பயம் அதிக பயத்தை (கொடுப்பவன் போலும்). ये ये எவர்கள் एतत् ஏதத் இதை विदुः விது: அறிகிறார்களோ ते தே அவர்கள் अमृताः भवन्ति அம்ருதா: புவந்தி மரணமற்றவர்களாக ஆகிறார்கள்.

எதெல்லாம் உண்டோ அந்த அனைத்து உலகமும் ப்ரஹ்மனால் தோற்றத்தை அடைந்து செயல்படுகிறது. வஜ்ராயுதத்தைத் தூக்கியவன் போல இந்த ப்ரஹ்மன் அதிக பயத்தைக் கொடுப்பவன் போலும். எவர்கள் இதை அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணமற்றவர்களாக ஆகிறார்கள்.

३. भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति सूर्यः ।
भयादिन्द्रा वायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥

3. ப்யாத்யஸ்யாக்னிஸ்தபதி ப்யாத்தபதி ஸூர்ய: ।
ப்யாதிந்த்ரஸ்ச வாயுச்ச ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம: ॥

अस्य அஸ்ய அந்த (ப்ரஹ்மனைக் குறித்த) भयात् ப்யாத் பயத்தால் अग्निः அக்னி: நெருப்பு तपति தபதி எரிகிறது. भयात् ப்யாத் பயத்தால் सूर्यः ஸூர்ய: ஸூர்யன் तपति தபதி ஒளிர்கிறார். भयात्

புயாத் பயத்தால் **इन्द्रः च** இந்த்ர: ச இந்த்ரனும் **वायुः च** வாயு: ச வாயுவும் (அவரவர் செயல் ஈடுபடுகிறார்கள்). **पञ्चमः** பஞ்சம: ஐந்தாவதாக (இங்கு கூறும்) **मृत्युः** ம்ருத்யு: யமதேவர் **धावति** தாவதி தன் கடமையைச் செய்கிறார்.

அந்த ப்ரஹ்மனைக் குறித்த பயத்தால் நெருப்பு எரிகிறது. பயத்தால் ஸூர்யன் ஒளிக்கிறார். பயத்தால் இந்த்ரனும் வாயுவும் அவரவர் செயல் ஈடுபடுகிறார்கள். ஐந்தாவதாக இங்கு கூறும் யமதேவர் தன் கடமையைச் செய்கிறார்.

४. **इह चेदशकद् बोद्धुं प्राक्शरीरस्य विस्रसः ।**
ततः सर्गेषु लोकेषु शरीरत्वाय कल्पते ॥

4. இஹ சேத்சுசுகத் போத்தூம் ப்ராக்க்சரீரஸ்ய விஸ்ரஸ: |
தத: ஸர்கேஷு லோகேஷு சரீரத்வாய கல்பதே ||

शरीरस्य சரீரஸ்ய உட னுடைய **विस्रसः** விஸ்ரஸ: வீழ்ச்சிக்கு **प्राक्** ப்ராக் முன் **इह** இஹ இங்கேயே **बोद्धुं** அசுகத் **चेत्** போத்தூம் அசுகத் சேத் (ப்ரஹ்மனை) அறிந்தால் (விடுதலை அடைகிறான்). **ततः** தத: அறியவில்லை என்றால் **सर्गेषु** ஸர்கேஷு உயிரினங்களுடைய **लोकेषु** லோகேஷு உலகத்தில் **शरीरत्वाय** சரீரத்வாய உடல் எடுப்பதற்கு **कल्पते** கல்பதே முற்படுகிறான்.

உட னுடைய வீழ்ச்சிக்குமுன் இங்கேயே ப்ரஹ்மனை அறிந்தால் விடுதலை அடைகிறான். அறியவில்லை என்றால் உயிரினங்களுடைய உலகத்தில் உடல் எடுப்பதற்கு முற்படுகிறான்.

५. **यथादर्शं तथात्मनि यथा स्वप्ने तथा पितृलोके ।**
यथाप्सु परीव ददृशे तथा गन्धर्वलोके छायातपयोरिव ब्रह्मलोके ॥

5. யதா₂த₃ர்சே₁ ததா₂த்மனி

யதா₂ ஸ்வப்னே ததா₂ பித்ருலோகே |

யதா₂ப்ஸு பரீவ த₃த்ருசே₁ ததா₂ க₃ந்த₄ர்வலோகே

சா₂யாதபயோரிவ ப்₃ரஹ்மலோகே ||

யதா₂ எவ்விதம் **आदर्श** ஆத₃ர்சே₁ கண்ணாடியில் (தன்னை தெளிவாக காண்கிறானோ) **तथा** ததா₂ அவ்விதம் **आत्मनि** ஆத்மனி (பூலோகத்தில்) புத்தியில் **परिदृशे** பரித₃த்ருசே₁ (ஆத்மாவை) தெளிவாக அறிகிறான். **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **स्वप्ने** ஸ்வப்னே கனவில் **तथा** ததா₂ (பொருள்களை அறிகிறானோ) அவ்விதம் **पितृलोके** பித்ருலோகே பித்ருலோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்). **यथा** யதா₂ எவ்விதம் **आप्सु इव** ஆப்ஸு இவ நீரில் (ப்ரதிபிம்பத்தைப் பார்க்கிறானோ) **तथा** ததா₂ அவ்விதம் **गन्धर्वलोके** க₃ந்த₄ர்வலோகே கந்தர்வ லோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்). **छाया-आतपयोः इव** சா₂யா-ஆதபயோ: இவ நிழலையும் ஒளியையும் போல **ब्रह्मलोके** ப்₃ரஹ்மலோகே ப்ரஹ்மலோகத்தில் (ஆத்மாவை அறிகிறான்).

எவ்விதம் கண்ணாடியில் தன்னைத் தெளிவாகக் காண்கிறானோ, அவ்விதம் பூலோகத்தில் புத்தியில் ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறிகிறான். எவ்விதம் கனவில் பொருள்களை அறிகிறானோ, அவ்விதம் பித்ருலோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான். எவ்விதம் நீரில் ப்ரதிபிம்பத்தைப் பார்க்கிறானோ, அவ்விதம் கந்தர்வ லோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான். நிழலையும் ஒளியையும் போல ப்ரஹ்மலோகத்தில் ஆத்மாவை அறிகிறான்.

பூலோகத்தில்தான் ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறியமுடியும். மற்ற லோகங்களில் தெளிவாக அறியமுடியாது. பூலோகத்தை விட்டால் அடுத்து ஆத்மாவைத் தெளிவாக அறியும் வாய்ப்பு ப்ரஹ்ம லோகத்தில்தான் உள்ளது. ஆனால் அந்த ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைதல் கடினம். ஆகவே இவ்வாழ்க்கையை ஞானத்திற்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதே இங்கு கூறப்படும் கருத்து.

௬. इन्द्रियाणां पृथग्भावम् उदयास्तमयौ च यत् ।
पृथगुत्पद्यमानानां मत्वा धीरो न शोचति ॥

6. இந்த்ரியாணாம் ப்ருத்யக்₂பா₄வம் உத்யாஸ்தமயௌ ச யத் ।
ப்ருத்யக்₂ுத்₂பத்யமானானாம் மத்வா தீ₄ரோ ந சோ₄சதி ॥

पृथक् उत्पद्यमानानां ப்ருத்யக் உத்யப்₂த்யமானானாம் (ஆகாசம் முத ய பூதங்களி ருந்து) தனித்தனியே தோன்றிய इन्द्रियाणां இந்த்ரியாணாம் இந்த்ரியங்களின் यत् च उदय-अस्तमयौ யத் ச உத்ய-அஸ்தமயௌ தோற்றமும் ஒடுக்கமும் पृथक् भावं ப்ருத்யக் பா₄வம் (ஆத்மாவி ருந்து) வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையையும் मत्वा மத்வா அறிந்து धीरः தீ₄ர: தீரன் न शोचति ந சோ₄சதி துயரப் படுவதில்லை.

ஆகாசம் முத ய பூதங்களி ருந்து தனித்தனியே தோன்றிய இந்த்ரியங்களின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் ஆத்மா வி ருந்து வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையையும் அறிந்து தீரன் துயரப்படுவதில்லை.

७. इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसः सत्त्वमुत्तमम् ।
सत्त्वादधि महानात्मा महतोऽव्यक्तमुत्तमम् ॥

7. இந்த்ரியேப்ய: பரம் மன: மனஸ: ஸத்த்வமுத்தமம் ।
ஸத்த்வாததி₄ மஹானாத்மா மஹதோ₄வ்யக்தமுத்தமம் ॥

इन्द्रियेभ्यः இந்த்ரியேப்ய: இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் मनः மன: மனம் परं பரம் மேலானது. मनसः மனஸ: மனதைக்காட்டிலும் सत्त्वं ஸத்த்வம் புத்தி उत्तमं உத்தமம் மேலானது. सत्त्वात् ஸத்த்வாத் புத்தியைக் காட்டிலும் महान् आत्मा மஹான் ஆத்மா ஸமஷ்டி புத்தி अधि அதி₄ மேலானது. महतः மஹத: ஸமஷ்டி புத்தியைக் காட்டிலும் अव्यक्तं அவ்யக்தம் மாயை उत्तमं உத்தமம் மேலானது.

இந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது. மனதைக் காட்டிலும் புத்தி மேலானது. புத்தியைக் காட்டிலும் ஸமஷ்டி புத்தி மேலானது. ஸமஷ்டி புத்தியைக் காட்டிலும் மாயை மேலானது.

௮. अव्यक्तात् परः पुरुषः व्यापकोऽलिङ्ग एव च ।
यं ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुः अमृतत्वं च गच्छति ॥

8. அவ்யக்தாத்து பர: புருஷ: வ்யாபகோ஽ ங்கு ஏவ ச |
யம் ஞாத்வா முச்யதே ஜந்து: அம்ருதத்வம் ச க்ச்சுதி ||

अव्यक्तात् तु अव्यक्तात् तु मायையைக் காட்டிலும் पुरुषः புருஷ:
ஆத்மா परः பர: மேலானது. व्यापकः வ்யாபக: (ஆத்மா)
அனைத்தையும் வ்யாபிப்பது. अलिङ्गः एव च அ ங்கு: ஏவ ச
குணமற்றது. यं யம் அதை ज्ञात्वा ஞாத்வா அறிந்து जन्तुः ஜந்து:
மனிதன் मुच्यते முச்யதே விடுவிக் கப்படுகிறான். अमृतत्वं च
அம்ருதத்வம் ச மரணமற்ற நிலையையும் गच्छति க்ச்சுதி அடைகிறான்.

मायையைக் காட்டிலும் ஆத்மா மேலானது. ஆத்மா
அனைத்தையும் வ்யாபிப்பது. குணமற்றது. அதை அறிந்து
மனிதன் விடுவிக் கப்படுகிறான். மரணமற்ற நிலையையும்
அடைகிறான்.

9. न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कथानैमम् ।
हृदा मनीषा मनसाभिक्लृप्तः य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥

9. ந ஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய
ந சக்ஷுஷா பச்யதி க்ச்சனைனம் |
ஹ்ருதா, மனீஷா மனஸாபிக்லுப்த:
ய ஏதத்விது, ரம்ருதாஸ்தே ப, வந்தி ||

अस्य अஸ்ய இதனுடைய (இந்த ஆத்மாவினுடைய) रूपं ரூபம்
ஸ்வரூபம் सन्दृश्ये ஸந்த்ருச்யே பார்வைக்கோட்டிற்குள் न तिष्ठति ந

திஷ்டுதி நிற்பதில்லை. **एनं** ஏனம் இதை **कथन** கச்சன யாரும் **चक्षुषा** சக்ஷுஷா கண்ணால் **न पश्यति** ந பச்யதி காண்பதில்லை. **हृदा** ஹ்ருதா ஹ்ருதயத்தில் உள்ள **मनीषा** மனீஷா புத்தியில் வெளிப்படுகின்ற **मनसा** மனஸா சரியான அறிவால் **अभिक्लृप्तः** அபிக்லூப்த: (ஆத்மா) அறியப்படுகிறது. **ये** யே எவர்கள் **एतत्** ஏதத் இதை **विदुः** விது: அறிகிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **अमृताः** அம்ருதா: மரணமற்றவர்களாக **भवन्ति** புவந்தி ஆகின்றனர்.

இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் பார்வைக் கோட்டிற்குள் நிற்பதில்லை. இதை யாரும் கண்ணால் காண்பதில்லை. ஹ்ருதயத்தில் உள்ள புத்தியில் வெளிப்படுகின்ற சரியான அறிவால் ஆத்மா அறியப்படுகிறது. எவர்கள் இதை அறிகிறார்களோ அவர்கள் மரணமற்றவர்களாக ஆகின்றனர்.

१०. यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह ।
बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम् ॥

10. யதா பஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஞானானி மனஸா ஸஹ |
புத்திச்ச ந விசேஷ்டதி தாமாஹு: பரமாம் கதிம் ||

यदा யதா எந்த நிலையில் **मनसा सह** மனஸா ஸஹ மனதுடன் **पञ्च** பஞ்ச ஐந்து **ज्ञानानि** ஞானானி ஞானேந்தரியங்கள் **अवतिष्ठन्ते** அவதிஷ்டந்தே தன்னிடத்தில் அமைதியாக இருக்கின்றனவோ **बुद्धिः** **च** புத்தி: ச புத்தியும் **न विचेष्टति** ந விசேஷ்டதி சஞ்சலத்தை அடைவதில்லையோ **तां गतिं** தாம் கதிம் அந்த நிலையையே **परमां** பரமாம் மேலான நிலையென்று **आहुः** ஆஹு: கூறுகிறார்கள்.

எந்த நிலையில் மனதுடன் ஐந்து ஞானேந்தரியங்கள் தன்னிடத்தில் அமைதியாக இருக்கின்றனவோ, புத்தியும் சஞ்சலத்தை அடைவதில்லையோ, அந்த நிலையையே மேலான நிலையென்று கூறுகிறார்கள்.

११. तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम् ।
अप्रमत्तस्तदा भवति योगो हि प्रभवाप्ययौ ॥

11. தாம் யோக்யமிதி மன்யந்தே ஸ்திராமிந்த்ரியதாரணாம் ।
அப்ரமத்தஸ்ததா புவதி யோகோ ஹி ப்ரபுவாய்யெள ॥

இन्द्रியधारणां இந்த்ரியதாரணாம் அமைதியடைந்த இந்த்ரியங்களுடைய **तां स्थिरां** தாம் ஸ்திராம் அந்த உறுதியை **योगं इति** யோக்யம் இதி யோகம் என்று **मन्यन्ते** மன்யந்தே கருதுகிறார்கள். **तदा** ததா, அப்பொழுது **अप्रमत्तः** அப்ரமத்த: (ஒருவன்) கவனக்குறைவற்றவனாக **भवति** புவதி இருக்கவேண்டும். **हि** ஹி ஏனெனில் **योगः** யோக்ய: யோகமானது **प्रभव-अप्ययौ** ப்ரபுவ-அப்யயெள ஏற்றத்துக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உட்பட்டது.

அமைதியடைந்த இந்த்ரியங்களுடைய அந்த உறுதியை யோகம் என்று கருதுகிறார்கள். அப்பொழுது ஒருவன் கவனக்குறைவற்றவனாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் யோகமானது ஏற்றத்துக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உட்பட்டது.

१२. नैव वाचा न मनसा प्राप्तुं शक्यो न चक्षुषा ।
अस्तीति ब्रुवतोऽन्यत्र कथं तदुपलभ्यते ॥

12. நைவ வாசா ந மனஸா ப்ராப்தும் சக்யோ ந சக்ஷுஷா ।
அஸ்தீதி ப்ருவதோந்யத்ர கதம் ததுபலப்யதே ॥

वाचा வாசா வாக்கினால் **प्राप्तुं** ப்ராப்தும் (ப்ரஹ்மனை) அடைய **न एव शक्यः** ந ஏவ சக்ய: முடியாது. **मनसा** மனஸா மனதினாலும் **न** ந அடையமுடியாது. **चक्षुषा** சக்ஷுஷா கண்ணாலும் **न** ந அடையமுடியாது. **अस्ति** அஸ்தி (ப்ரஹ்மன்) இருக்கிறது **इति ब्रुवतः** இதி ப்ருவத: அந்யத்ர என்ற நம்பிக்கையுடையவரைத் தவிர (மற்றவர்களால்) **तत्** தத் அது **कथं** கதம் எப்படி **उपलभ्यते** உபலப்யதே அறியப்பட முடியும்.

வாக்கினால் ப்ரஹ்மனை அடையமுடியாது. மனதினாலும் அடையமுடியாது. கண்ணாலும் அடைய முடியாது. ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடையவரைத் தவிர மற்றவர்களால் அது எப்படி அறியப்படமுடியும்!

१३. अस्तीत्येवोपलब्धव्यः तत्त्वभावेन चोभयोः ।
अस्तीत्येवोपलब्धस्य तत्त्वभावः प्रसीदति ॥

13. அஸ்தீத்யேவோபலப்த்வ்ய: தத்த்வபா₄வேன சோப₄யோ: ।
அஸ்தீத்யேவோபலப்த்வ்ய தத்த்வபா₄வ: ப்ரஸீத்யீ ॥

अस्ति அஸ்தி இருக்கிறது इति एव இதி ஏவ என்றே उपलब्धव्यः உபலப்த்வ்ய: (முத ல் ப்ரஹ்மன்) அறியப்படவேண்டும். च ச பிறகு तत्त्वभावेन தத்த்வபா₄வேன ஸத்யமாக இருப்பதாக (ப்ரஹ்மன் அறியப்படவேண்டும்). उभयोः உப₄யோ: இவ்விரண்டில் अस्ति इति அஸ்தி இதி (ப்ரஹ்மன்) இருக்கிறது என்று उपलब्धस्य एव உபலப்த்வ்ய ஏவ அறிபவனுக்கே तत्त्वभावः தத்த்வபா₄வ: (ப்ரஹ்மனுடைய) ஸத்யமான தன்மை प्रसीदति ப்ரஸீத்யீ விளங்குகிறது.

இருக்கிறது என்றே முத ல் ப்ரஹ்மன் அறியப்பட வேண்டும். பிறகு ஸத்யமாக இருப்பதாக ப்ரஹ்மன் அறியப்பட வேண்டும். இவ்விரண்டில், ப்ரஹ்மன் இருக்கிறது என்று அறிபவனுக்கே ப்ரஹ்மனுடைய ஸத்யமான தன்மை விளங்குகிறது.

१४. यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः ।
अथ मर्त्योऽमृतो भवति अत्र ब्रह्म समश्नुते ॥

14. யதா₃ ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யே₂ஸ்ய ஹ்ருதி₃ ச்ரிதா: ।
அத₂ மர்த்யோ₂ம்ருதோ₂ ப₄வதி அத்ர ப்₃ரஹ்ம ஸமச்₂னுதே ॥

यदा யதா₃ எப்பொழுது अस्य அஸ்ய ஒருவனுடைய हृदि ஹ்ருதி₃ ஹ்ருதயத்தில் श्रिता: ச்ரிதா: இருக்கின்ற ये யே எந்த सर्व ஸர்வே

எல்லா **காமா:** காமா: ஆசைகளும் **ப்ரமுச்யந்தே** முழுமையாக நீக்கப்படுகின்றனவோ **அथ** அத்₂ அப்பொழுது **மர்த்ய:** மர்த்ய: (மரணத்தின் பிடியில் உள்ள) மனிதன் **அமृत: भवति** அம்ருத: புவதி மரணமற்றவனாகிறான். **अत्र** அத்₃ இங்கேயே **ब्रह्म** ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மனை **समश्नुते** ஸமச்னுதே அடைகிறான்.

எப்பொழுது ஒருவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் இருக்கின்ற எந்த எல்லா ஆசைகளும் முழுமையாக நீக்கப்படுகின்றனவோ, அப்பொழுது, மரணத்தின் பிடியில் உள்ள மனிதன் மரணமற்றவனாகிறான். இங்கேயே ப்ரஹ்மனை அடைகிறான்.

१५. यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते हृदयस्येह ग्रन्थयः ।

अथ मर्त्योऽमृतो भवति एतावद्ध्यनुशासनम् ॥

15. யதா₃ ஸர்வே ப்ரபி₄த்யந்தே ஹ்ருத்யஸ்யேஹ க்₃ரந்த்ய: ।

அத₂ மர்த்யோ₁ம்ருதோ₁ புவதி ஏதாவத்₃யனுசா₁ஸனம் ॥

यदा யதா₃ எப்பொழுது **हृदयस्य** ஹ்ருத்யஸ்ய ஹ்ருதயத்தினுடைய **सर्वे** ஸர்வே எல்லா **ग्रन्थयः** க்₃ரந்த்ய: முடிச்சுகளும் **इह** இஹ இங்கேயே **प्रभिद्यन्ते** ப்ரபி₄த்யந்தே அவிழ்க்கப்படுகின்றனவோ **अथ** அத்₂ அப்பொழுது **मर्त्यः** மர்த்ய: (மரணத்தின் பிடியில் உள்ள) மனிதன் **अमृतः भवति** அம்ருத: புவதி மரணமற்றவனாகிறான். **एतावत्** ஹி ஏதாவத் ஹி இவ்வளவுதான் **अनुशासनं** அனுசா₁ஸனம் உபதேசம்.

எப்பொழுது ஹ்ருதயத்தினுடைய எல்லா முடிச்சுகளும் இங்கேயே அவிழ்க்கப்படுகின்றனவோ, அப்பொழுது, மரணத்தின் பிடியில் உள்ள மனிதன் மரணமற்றவனாகிறான். இவ்வளவுதான் உபதேசம்.

१६. शतं चैका च हृदयस्य नाड्यः तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ।

तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्-डन्या उत्क्रमणे भवन्ति ॥

16. ச₁தம் சைகா ச ஹ்ருத்யஸ்ய நாட்ய:
 தாஸாம் மூர்தா₄னமபி₄நி:ஸ்ருதைகா |
 தயோர்த்₄வமாயந்நம்ருதத்வமேதி
 விஷ்வங்ங்யா உத்க்ரமணே ப₄வந்தி ||

हृदयस्य ஹ்ருத்யஸ்ய ஹ்ருதயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட शतं च एका च ச₁தம் ச ஏகா ச நூற்றியோரு नाड्य: நாட்ய: நாடிகள் (உள்ளன). तासां தாஸாம் அவற்றில் (அந்த நாடிகளில்) एका ஏகா ஒன்று मूर्धानं மூர்தா₄னம் தலை உச்சியை (பிளந்து) अभिनिःसृता அபி₄நி:ஸ்ருதா வெளியேறுகிறது. तथा தயா அதன் வழியாக ऊर्ध्वं ஊர்த்₄வம் மேலே आयन् ஆயந் செல்பவன் अमृतत्वं அம்ருதத்த்வம் (ப்ரஹ்ம லோகத்தில்) அதிக கால வாழ்க்கையை एति ஏதி அடைகிறான். विष्वङ् விஷ்வங் வேறு வேறு திசையில் (செல்கின்ற) अन्या: அந்யா: மற்ற (நாடிகள்) उत्क्रमणे உத்க்ரமணே மறுபிறப்புக்கு भवन्ति ப₄வந்தி காரணமாகின்றன.

ஹ்ருதயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட நூற்றியோரு நாடிகள் உள்ளன. அந்த நாடிகளில் ஒன்று தலை உச்சியைப் பிளந்து வெளியேறுகிறது. அதன் வழியாக மேலே செல்பவன் ப்ரஹ்ம லோகத்தில் அதிககால வாழ்க்கையை அடைகிறான். வேறு வேறுதிசையில் செல்கின்ற மற்ற நாடிகள் மறுபிறப்புக்குக் காரணமாகின்றன.

१७. अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः ।
 तं स्वाच्छरीरात् प्रवृहेत् मुञ्जादिवेषीकां धैर्येण ।
 तं विद्याच्छुक्रममृतं तं विद्याच्छुक्रममृतमिति ॥

17. அங்குஷ்ட₂மாத்ர: புருஷோ₂ந்தராத்மா
 ஸதா₂ ஜனானாம் ஹ்ருத்யே ஸம்நிவிஷ்ட: |
 தம் ஸ்வாச்ச₂ரீராத் ப்ரவ்ருஹேத்
 முஞ்ஜாதி₂வேஷீகாம் தை₂ர்யேண |
 தம் வித்யாச்ச₂க்ரமம்ருதம்
 தம் வித்யாச்ச₂க்ரமம்ருதமிதி ||

அஙுஃமாந்: அங்குஷ்டமாந்: கட்டைவிரல் அளவுள்ள **அந்தராட்மா** அந்தராட்மாவான **புருஷ:** புருஷ: ப்ரஹ்மன் **சடா** ஸதா, எப்பொழுதும் **जनानां** ஜனானாம் மனிதர்களுடைய **हृदये** ஹ்ருத்யே ஹ்ருதயத்தில் **संनिविष्ट:** ஸம்நிவிஷ்ட: வீற்றிருக்கிறது. **मुञ्जात्** முஞ்ஜாத் முஞ்ஜா என்ற புல் ருந்து **इषीकां** இஷீகாம் (அதன்) தண்டை **धैर्येण** தைர்யேண கவனமாக (பிரிப்பது) **इव** இவ போல த் தம் அதை (ஆத்மாவை) **स्वात्** ஸ்வாத் தன்னுடைய **शरीरात्** சரீராத் உட ருந்து **प्रवृहेत्** ப்ரவ்ருஹேத் பிரிக்கவேண்டும். **तं** தம் அதை **शुक्रं** சுக்ரம் தூய்மையானதாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் மரணம் அற்றதாகவும் **विद्यात्** வித்யாத் (ஒருவன்) அறியவேண்டும். **तं** தம் அதை **शुक्रं** சுக்ரம் தூய்மையானதாகவும் **अमृतं** அம்ருதம் மரணம் அற்றதாகவும் **विद्यात्** வித்யாத் (ஒருவன்) அறியவேண்டும். **इति** இதி இவ்விதம் (உபதேசம் முடிவடைகிறது).

கட்டைவிரல் அளவுள்ள அந்தராட்மாவான ப்ரஹ்மன் எப்பொழுதும் மனிதர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் வீற்றிருக்கிறது. முஞ்ஜா என்ற புல் ருந்து அதன் தண்டை கவனமாகப் பிரிப்பது போல அந்த ஆத்மாவைத் தன்னுடைய உட ருந்து பிரிக்க வேண்டும். அதைத் தூய்மையானதாகவும் மரணம் அற்றதாகவும் ஒருவன் அறியவேண்டும். அதைத் தூய்மையானதாகவும் மரணம் அற்றதாகவும் ஒருவன் அறிய வேண்டும். இவ்விதம் உபதேசம் முடிவடைகிறது.

**१८. मृत्युप्रोक्तां नचिकेतोऽथ लब्ध्वा विद्यामेतां योगविधिं च कृत्स्नम् ।
ब्रह्मप्राप्तो विरजोऽभूद्विमृत्युः अन्योऽप्येवं यो विदध्यात्ममेव ॥**

18. ம்ருத்யுப்ரோக்தாம் நசிகேதோத் தலப்த்வா
வித்யாமேதாம் யோக்யவிதிம் ச க்ருத்ஸ்நம் ।
ப்ரஹ்மப்ராப்தோ விரஜோ஽பூத், விம்ருத்யு:
அந்யோ஽ப்யேவம் யோ வித்யாத்யாத்மமேவ ॥

மृत்யுபுபுரோக்தாம் யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட எதாம் ஏதாம் இந்த வித்யா வித்யாம் ஆத்மஞானத்தையும் யோகவிதி யோகவிதி யோகத்தின் நெறியையும் நசிகேத: நசிகேத: நசிகேதன் கருதல்நம் முழுமையாக அய லக்ஷ்வா அத் லக்ஷ்வா அடைந்த காரணத்தால் ப்ரஹ்மப்ராப்த: ப்ரஹ்மனை அடைந்து விரஜ: விரஜ: தூய்மையானவனாகவும் விமூத்யு: விமூத்யு: மரணமற்றவனாகவும் அபூத் அபூத் ஆனான். ய: அந்ய: அபி ய: அந்ய: அபி வேறு யாரெல்லாம் அத்யாத்ம் அத்யாத்ம் ஆத்மாவை எவ் எவ இவ்விதம் வித் வித் அறிகிறார்களோ (அவர்களும் ப்ரஹ்மனை அடைகிறார்கள்).

யமதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஆத்ம ஞானத் தையும் யோகத்தின் நெறியையும் நசிகேதன் முழுமையாக அடைந்த காரணத்தால் ப்ரஹ்மனை அடைந்து தூய்மையான வனாகவும் மரணமற்றவனாகவும் ஆனான். வேறு யாரெல்லாம் ஆத்மாவை இவ்விதம் அறிகிறார்களோ அவர்களும் ப்ரஹ்மனை அடைகிறார்கள்.

इति द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली

இரண்டாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாவது வல் முடிவுற்றது.

॥ कठोपनिषत् समाप्ता ॥

கடோபநிஷத் முடிவுற்றது.
